

DAS GUR KATHĀ

‘A NARRATION OF THE TEN GURUS’ BY KAVI KANKAN

A COURT POET OF GURU GOBIND SINGH

GURMUKHI, TRANSLITERATION, AND TRANSLATION BY AKALI NIHANG DR KAMALROOP SINGH

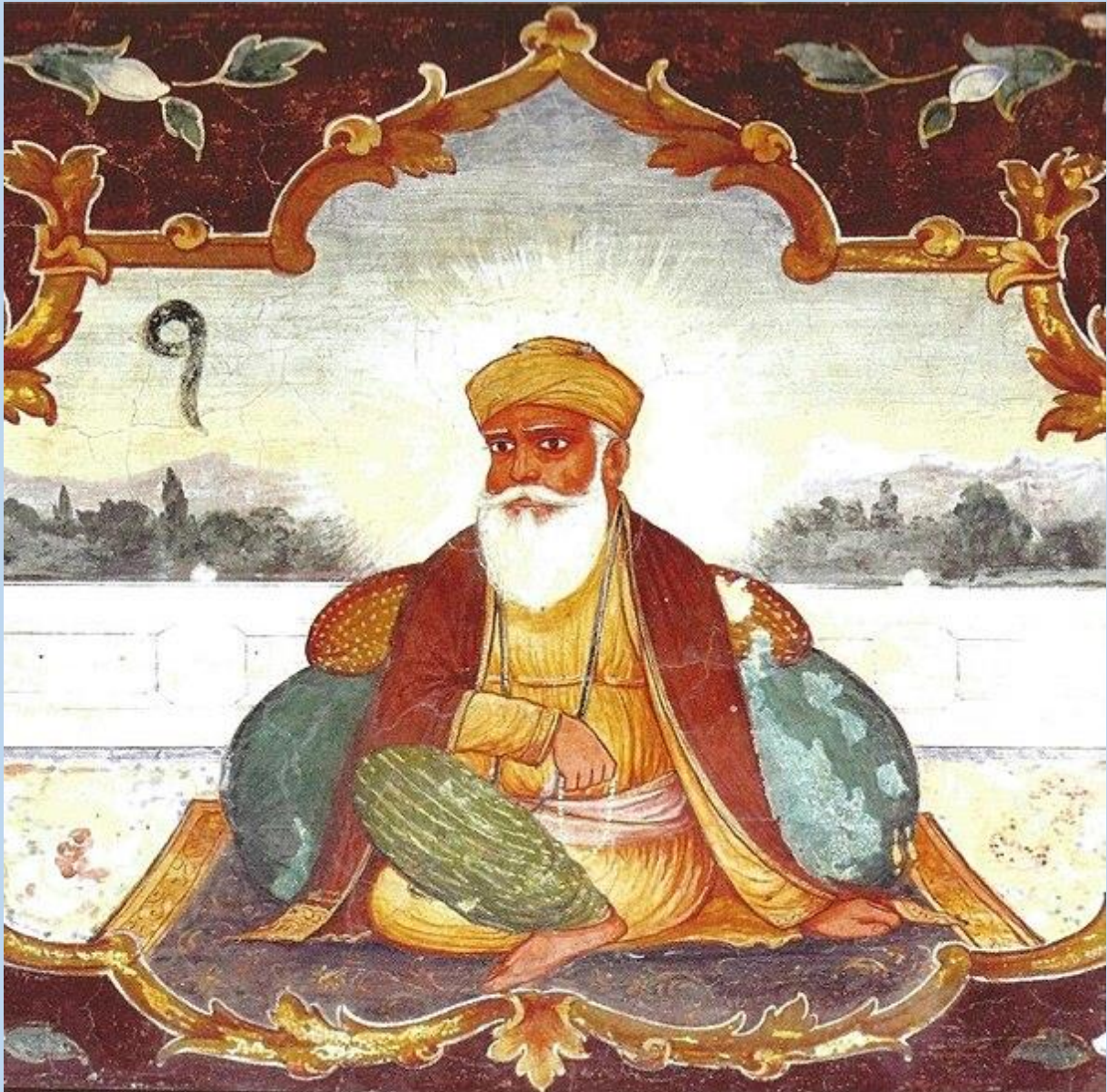
2024

WITH THE BLESSINGS OF JATHEDAR AKALI NIHANG BABA SANTA SINGH, BABA SURJIT SINGH, BABA PREM SINGH,
BABA MAAN SINGH 96 KRORI BUDDHA DAL PANJVA TAKHT

Contents

Guru Nanak Dev Ji	3
Guru Angad Dev Ji	7
Guru Amar Das Ji	11
Guru Ram Das Ji	15
Guru Arjan Dev Ji	20
Guru Har Rai Sahib Ji	64
Guru Har Krishan Ji	67
Guru Tegh Bahadar Ji	75
Guru Gobind Singh Ji	82
Guru Khalsa Panth Ji	93
Dhan Guru Panth Sahib Ji Dhan Guru Granth Sahib Ji – The 11th and 12th Guru	103
Does this mean that Guru Gobind Singh was a worshipper of Chandi? ..	107
Theme	111
Invocations and nom de plume	114
Bibliography	119

DEDICATED TO MY PARENTS SARDAR BALDEV SINGH AND SARDANI GURPAL KAUR

1

Guru Nanak Dev Ji

ਅਥ ਕਵਿ ਕੰਕਨ ਕ੍ਰਿਤ ਸੰਖੇਪ ਤੇ ਦਸ ਗੁਰ ਕਥਾ॥

Ath kavi kañkan krit sañkhepa te das gur kathā.

Now begins the composition of Kavi Kankan narrating brief stories of the Ten Gurus.

---

¹ All the frescos of the Ten Gurus herein are from Goindwal Sahib.

ਚੌਪਈ॥ Chaupai. Quatrain.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਥਪਏ ਕਰਤਾਰਾ॥

Srī guru thape karatārā.

The Guru was established by the Creator.

ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਧਰਾ ਸੰਸਾਰਾ॥

Nānak rūp dharā saṁsārā.

Guru Nanak Dev Ji's form descended into the world.

ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ॥

Ekai rūp anūp sarūpā.

The One Form who is of unique and incomparable beauty.²

ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਚਰਤ ਜਿਹ ਭੂਪਾ॥੧॥

Devī dev chahat jih bhūpā.1.

Who is loved and adored by the gods and goddesses.1.

ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਤਾਰਕ ਜਾਨੇ॥

Sagal bhavan kā tārak jāno.

Recognize that Guru Nanak Dev Ji is the Savior of all realms.

ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮ ਮਾਨੇ॥

Sat sarūp paramātam māno.

Know Him to be the True Form and the Supreme Soul.

ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ [ਅੰਮ੍ਰਿਤ]ਖਾਨ॥

Keval prem kī amrit khānn.

Who is the sole treasury of pure ambrosial love.³

ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਧਰਾ ਜਗ ਆਂਨ॥੨॥

Nānak rūp dharā jag ānn.2.

The manifested form of Guru Nanak Dev Ji came into this world.2.

---

² An identical line of verse is from Guru Gobind Singh's *Chaupai Sāhib* from *Charitropakhyān* from Sri Dasam Guru Granth Sahib Ji.

³ *Amrit* is not in the Khalsa College Manuscript, but perhaps found in the Panjab Public Library Manuscript.

ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਧ ਏਕੈ ਵਰਤਾਰਾ॥

Ādi ant madh ekai varatārā.

From the beginning, end, and the middle, the One is pervading everywhere.⁴

ਨਾਉ ਚਉਬੀਸ ਏਕ ਅਧਾਰਾ॥

Nāu chaubīs ek adhārā.

He has twenty-four names (*avatārs*) yet is only One.

ਸੱਤ ਸਰੂਪ ਜਿਨ ਏਕ ਸੁਮਾਰਾ॥

Satt sarūp jin ek sumārā.

Whose Form is recognized as Truth by those who contemplate on the One.

ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥

Nānak janam jagat nīsatārā.³

Guru Nanak Dev Ji's birth has saved the world.³

ਦੋਹਰਾ॥ Dohara. Couplet.

ਸਭ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਕ ਗੁੰਬੰਦ ਹੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੇਇ॥

Sabh prītapālak gobīnd hai antarajāmī soi.

Gobind is the Master of all and the Inner-knower of hearts.

ਛਿਯ ਚਾਰ ਉਪਮਾ ਕਹੋ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਸੇ ਹੋਇ॥੪॥

Chhiy chār upamā kahoñ Nānak karai so hoi.⁴

I [Kankan] will praise four plus six (equals ten), i.e. the Ten Gurus, if I am blessed by Guru Nanak Dev Ji then only will I be able to.⁴

ਸ੍ਰੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਏਹੁ ਕੀਯਾ ਉਪਕਾਰ ਬਡਾ ਗੁਰ ਅਛਰ ਬੇਦਨ ਕੇ ਪਲਟਾਏ॥

Ehu kīyā upakār baḍā gur achhar bedan ke palaṭāe.

Such great kindness has been done by the Guru,

who has given the Gurmukhi letters, and overturned [the authority of] the Vedas.

ਗੁਰਮੁਖ ਅਖਯਰ ਕੀਨੇ ਤਬੈ ਜਬ ਕੈ ਸਿਉ ਕੇ ਨਰ ਕਸ੍ਰਨ ਪਾਏ॥

Guramukh akhyar kīne tabai jab kai sio ko nar kasṭan pāe.

---

⁴ This resonates with verses from the aforementioned *Chaupāi Sāhib* and the *Chaubīs Avatār*, from the Sri Dasam Guru Granth Sahib Ji.

Who gave the Gurmukhi letters that are much easier [to learn], then what kind of difficulty would man possibly face?

ਐਸੀ ਹੁਤੀ ਜਗ ਮੈ ਨ ਕਦਾਂਚਿਤ ਮੇ ਸੇ ਗਰੀਬ ਕੇ ਕੋਨ ਸਿਖਾਏ॥

Aisī hutī jag mai na kadāñchit mo se garīb ko kaun sikhāe.

In this world there are very rare people who understand this, that who else would teach the meek?

ਖਸਟ ਹੀ ਮਾਸ ਮੇ ਹੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬੁਧਿ ਬਿਹੀਨ ਕੇ ਕੋਨ ਬਤਾਏ॥੫॥

Khasaṭa hī māsa me hot prāpat budhi bihīn ko kaun batāe.5.

In six months [Gurmukhi] can be learnt, who else could teach wisdom [without Sanskrit] to those who lack intelligence?5.

ਦੋਹਰਾ॥ Dohara. Couplet.

ਧੰਨ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਕੀਨਾ ਪਰਉਪਕਾਰ॥

Dhaññ dhaññ Nānak gurū kīnā parupakār.

Blessed, blessed is Guru Nanak Dev Ji, who has shown mercy to the world.

ਅੱਛ੍ਰ ਕਾ ਪੁਲ ਬਾਂਧ ਕੇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਉਤਾਰੀ ਪਾਰ॥੬॥

Achhar kā pul bāñdh ke s̄r̄s̄ṭi utārī pār.6.

He has built the bridge of the Gurmukhi letters and carried us across to the other side of the [materialistic] world.6.

Guru Angad Dev Ji

ਸੋਰਠਾ॥ Sorathā. In the Sorathā verse.

ਜੋਤਹਿ ਜੋਤ ਮਿਲਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਕੀਯਾ॥

Jotahi jot milāi Nānak Gur Aṅgad kīyā.

The Light merged into the Light; Guru Angad Dev Ji became the embodiment of Guru Nanak Dev Ji.

ਦਈ ਥਾਪਨਾ ਤਾਹਿ ਦੀਪ ਜਗਾਇਯੋ ਦੀਪ ਸੋ॥੭॥

Daī thāpanā tāhi dīp jagāiyo dīp soṅ.7.

Through inauguration, the lit lamp that is Guru Nanak Dev Ji kindled the lamp of Guru Angad Dev Ji.

By giving a kind pat on the back (blessing), the Guru's Divine lamp lit the lamp of Guru Angad Dev Ji.7.

ਸ੍ਵੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਥਾਪ ਕੀਯਾ ਲਹਣਾ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਅੰਗ ਸੇ ਲਾਇ ਦਈ ਗੁਰਆਈ॥

Thāp kīyā lahaṇā gur aṅgad aṅg so lāni daī gurāi.

Guru Nanak Dev Ji established Lehna as Guru Angad Dev Ji, making him a part of himself, thus he bestowed his Guruship upon him.

ਰੂਪ ਭਏ ਬਿਬ ਜੋਤ ਵਹੀ ਜੈਸੇ ਦੀਪ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸੋ ਦੀਪ ਜਗਾਈ॥

Rūp bhe bib jot vahī jaise dīp kī joti soṅ dīp jagāi.

Even though they are in two forms, just as the light of a lamp ignites another lamp.

ਐਸੇ ਹੀ ਭੈਯਾ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਗ ਮੇ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ॥

Aise hī bhaiyā gur aṅgad tīn hūṅ log me joti jagāi.

In the same way, Guru Angad Dev Ji enlightened the three worlds with divine light.

ਮਾਨਹੁ ਫੇਰ ਲੀਯਾ ਅਵਿਤਾਰ ਕਲਿਜੁਗ ਮੇ ਨਿਜ ਆਨ ਕਨਾਈ॥੮॥

Mānahu pher līyā avitār kalijug me nij ān kanāi.8.

He became an *avatar* like Krishna in this age of *Kaliyuga* to fulfill the Divine mission.8.

ਸਿਖ ਭਏ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਕੇ ਸਭ ਦੇਵ ਐ ਦੇਵੀ ਦੈਤ ਮਨੁਖ ਸਵਾਏ॥

Sikh bhe gur aṅgad ke sabh dev au devī daiṅt manukh savāe.

All became disciples of Guru Angad Dev Ji, whether gods or goddesses, demons, saints or ordinary humans.

ਜੇਗੀ ਐ ਜੰਗਮ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਸਭੈ ਮਿਲ ਆਏ॥

Jogī au jaṅgam sekh masāik pīr fakīr sabhai mil āe.

Yogis, ascetics, seers and spiritual leaders all came to see Him.

ਰਾਇ ਐ ਰੰਕ ਸਭੈ ਮਿਲ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਉਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ॥

Rāi ao raṅk sabhai mil kai gur charanan ūpar sīs nivāe.

Kings and commoners alike bowed towards the Guru's feet.

ਸਿਧ ਐ ਸਾਧ ਜਪੈ ਗੁਰ ਕੇ ਤਾਤੇ ਕਾਲ ਕੇ ਜਾਲ ਬੀਚ ਨ ਪਾਏ॥੯॥

Sidh au sādḥ japai gur ko tāte kāl ke jāl bīch na pāe.9.

Siddhas and *sadhus* chanted the Guru's name and even *Kal* (death) could not ensnare them.9.

ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸੋ ਮਨ ਯਾਹੀ ਤੇ ਛੂਟ ਨ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ॥

Pret karo gurū aṅgad soṅ man yāhī te chhūṭ na hoi tumārā.

O mind, love Guru Angad Dev Ji, for only through Him can you be liberated.

ਔਰ ਉਪਾਵਨ ਛੂਟ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਕਾਲ ਹੈ ਸੀਸ ਪੈ ਦੇਖਨਹਾਰਾ॥

Aur upāvan chhūṭ na pāvaigo kāl hai sīs pai dekhanahārā.

No other methods will lead to liberation; death is watching over your head.

ਚਾਰ ਹੀ ਜੁਗ ਸੋ ਚਾਰ ਹੀ ਅਖੱਰ ਆਨ ਕੀਆ ਜਗ ਮਾਂਹਿ ਪਸਾਰਾ॥

Chār hī juga so chār hī akhar ān kīā jag māñhi pasārā.

Throughout the four ages with the four letters (Va-hi-gu-ru) the entire Universe manifested.

ਯਾਕੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਕਲ ਮੇ ਕੋਊ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਦਾ ਜਗ ਸਾਰਾ॥੧੦॥

Yāke samān nahī kal me koū vāhigurū japadā jag sārā.10.

There is nothing equal to Vahiguru throughout the ages; the whole world chants Vahiguru.10.

ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ਜਪੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੋਊ ਕਾਲ ਕੇ ਡੰਡ ਨ ਮੂੰਡ ਪੈ ਆਵੈ॥

Ek hī bār japai gur ko koū kāl ke ḍaṅḍ na mūḍh pai āvai.

If one repeats the name of the Guru only once, and the staff of deaths [agents] will not smash you on the head.⁵

---

⁵ There are numerous references to the messengers of death carrying beating sticks in Sikh scriptures. That the messengers of death carry these sticks and drag soul that has committed

ਲੀਨ ਭਯੋ ਗੁਰੁ ਚਰਨਨ ਸੋ ਜਉ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਕ ਮੇ ਸੇ ਨਰ ਭਾਵੈ॥

Līn bhayo gur charanan soṅ jaū tīn hūn lok me so nar bhāvai.

One who is immersed in the Guru's feet, such a person is exalted in all three worlds.

ਚਰੰਨ ਬਸੈ ਗੁਰੁ ਕੇ ਜਿਨ ਕੇ ਉਰ ਭੂਪ ਨ ਕੇ ਵਹੁ ਭੂਪ ਕਹਾਵੈ॥

Charaṅ basai guru ke jin ke ur bhūp na ko vahu bhūp kahāvai.

Those that reside at the Guru's feet are devoid of ego; no one else can be called a true King.

ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਸੇ ਨਰ ਪਾਵਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਇਕ ਬਾਰ ਬੁਲਾਵੈ॥੧੧॥

Chār padārath so nar pāvāt vāhigurū ik bār bulāvai.11.

That person attains the four treasures (liberation, dharma, fulfilment, and prosperity) by saying Vahiguru once.11.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਚਰੈ ਮੁਖਤੇ ਤਿਸ ਰੋਗ ਐ ਸੋਗ ਕਬਊ ਨ ਬਿਆਪੈ॥

Vāhigurū ucharai mukhate tis rog au sog kabaū na biāpai.

Reciting "Vahiguru" brings relief from diseases and sorrows.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਚਰੈ ਮੁਖ ਤੇ ਤਿਸੁ ਕਾਲ ਐ ਬਿਯਾਲ ਨਹੀਂ ਕੇਊ ਖਾਪੈ॥

Vāhigurū ucharai mukh te tisu kāl au biyāl nahīn koū khāpai.

Reciting "Vahiguru" with devotion will prevent the encroachment of death.

ਗੋਬਿੰਦ ਐ ਗੁਰੁ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਗੁਰੁ ਚਾਰ ਹੀ ਜੁੱਗ ਹੀ ਆਪਹੀ ਆਪੈ॥੧੨॥

Gobiṅd au gur bhed nahīn gur char hī juga hī āpahī āpai.12.

There is no difference between Gobind and the Guru; the Guru has existed Himself throughout the four ages.12.

---

misdeeds all the way to the court of Dharamraj (Gabriel) whilst beating the person on their head and face with sticks.

Guru Amar Das Ji

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਅਮਰਦਾਸ ਕੇ ਥਾਪਨਾ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਸਭ ਕੀਨ॥

Amaradās ko thāpanā gur aṅgad sabh kīn.

The inauguration of Guru Amardas Ji was preformed by Guru Angad in front of all.

ਟਹਲ ਕਮਾਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਲੀਨ॥੧੩॥

Ṭahal kamāī gurū kī utam padavī līn.13.

He dedicated his life to serving the Guru and attained the highest spiritual status.13.

ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਟਹਲ ਮੈ ਦਿਵਸ ਰਾਤਿ ਬੀਤਾਇ॥

Amaradās gur ṭahal mai divas rāti bītāi.

Guru Amar Das Ji spent his days and nights in Guru Angad Dev Ji's service.

ਤਾਤੇ ਗੁਰਆਈ ਲਈ ਧੰਨ ਤਾਤ ਤਿਸ ਮਾਇ॥੧੪॥

Tāte gurāī laī dhaṅn tāta tis māi.14.

Hence, he received Guru-hood, blessed are His Mother and Father.14.

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਅਮਰ ਮੇ ਭੇਦ ਨ ਦੂਸਰ ਕੋਇ॥

Gur aṅgad gur amar me bhed na dūsar koi.

Guru Angad Dev Ji and Guru Amar Das Ji are not different as they are one and the same.

ਬਾਸਨ ਅਵਰ ਪਛਾਨੀਏ ਵਸਤੁ ਏਕ ਹੋਇ॥੧੫॥

Bāsan avar pachhānīe vastu ek hoi.15.

They may be different in their outward appearance, but they are the same essence.15.

ਸ਼੍ਰੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanzas.

ਵਸਤੁ ਵਹੀ ਯੁਰ ਬਾਸਨ ਔਰ ਹੈ ਯੰਹਿ ਮੇ ਭੇਦ ਨ ਦੂਸਰ ਕੋਈ॥

Vastu vahī aur bāsan aur hai yahi me bhed na dūsar koī.

The same essence is present in all the Gurus even though they appear different, and there remains no second.

ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਗਿਨੇ ਸਭ ਹੀ ਤੁਮ ਭੇਦ ਕਰੈ ਨਰ ਪਾਪੀ ਹੈ ਸੋਈ॥

Nānak rūp gino sabh hī tum bhed kahai nar pāpī hai soī.

Each of the Gurus are but forms of Guru Nanak Dev Ji, those individuals who have declared them to be separate are evil doers.

ਲਾਖ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਜਗ ਮੈ ਕੇਉ ਬਾਝ ਗੁਰੂ ਕਲਜਾਨ ਨ ਹੋਈ॥੧੬॥

Lākh upāv karai jag mai koū bājh gurū kalyān na hoī.16.

Despite millions of their efforts in this world, without the Guru they cannot attain liberation or the supreme state of consciousness.16.

ਤਾਰਿ ਸਿਲਾ ਅੰ ਉਧਾਰ ਕੀਓ ਬਲ ਫੰਧਕ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗ ਤਰਾਯੇ॥

Tāri silā au udhār kīyo bal phandhak ko pag lāg tarāyo.

The Guru extended His saving hand and rescued the drowning one who clung to His feet like a drowning swimmer holds on to a rock.

ਰਾਖੀ ਹੈ ਲਾਜ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਕੀ ਜਿਨ ਹਸੁ ਗ੍ਰਾਹ ਤੇ ਅੰਨ ਛੁੜਾਯਾ॥

Rākhī hai lāj dropadī kī jin hast grāh te ānn chhurāyā.

The Guru protected the honor of Draupadi, who was freed from the clutches of her assailants by His intervention.

ਤਾਰੀ ਗਨੱਕਾ ਉਧਾਰ ਅਜਾਮਲ ਲੰਕ ਬਿਭੀਖਨ ਰਾਜੁ ਦਿਵਾਯਾ॥

Tārī gankā udhār ajāmal lank bibhīkhan rāj divāyā.

The Guru extended His saving hand to redeem Ganika, Ajamal, and the demon Vibhishana who was given the Kingdom of Sri Lanka.⁶

ਤੇ ਪਗ ਸੰਗਤ ਤਾਰਨ ਕੇ ਅਬ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਨਿਜ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ॥੧੭॥

Te pag saṅgat tāran ko ab hoī gurū nij rūp dikhāiā.17.

Now the feet of the Guru uplifts the Sangat, where the glorious form of the Guru is revealed, and where they are ferried across the worldly ocean.17.

ਜੇ ਗੁਰ ਲੇਭ ਕਰੈ ਮਨ ਮੈਂ ਤਉ ਬਾਵਨ ਰੂਪ ਪਛਾਨ ਰੇ ਭਾਈ॥

Jo gur lobh karai man main tau bāvan rūp pachhān re bhāī.

O' brother, when the Guru shows greed in their mind, recognize the Guru as the *Bavan Avatar*.

---

⁶ This line refers to the story of Ganika and prostitute, and Ajamal, a character mentioned in Hindu scriptures, particularly the *Bhagavad Purana*. Ajamal had led a sinful life and was deeply engrossed in immoral activities. However, through divine grace, the Lord extended His saving hand to redeem Ajamal and grant him liberation. The comparison to Vibhishana, the demon king brother of Ravana from the *Ramayana* who ultimately turned to righteousness, highlights the transformative power of Vahiguru's intervention in the lives of those who have strayed. It emphasizes the divine compassion and forgiveness that is capable of redeeming even those who have led a sinful existence.

ਕਾਂਮ ਮੇ ਲੀਨ ਦਿਖਾਵਤ ਜੇ ਗੁਰ ਮੋਹਨ ਮੇ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਰਾਈ॥

Kāñm me līn dikhāvat je gur mohan me kachhu bhed na rāi.

When the Guru is absorbed in desire, recognise that there is not even a mustard grain's worth size of difference between Krishna and the Guru.

ਜੇ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੈ ਮਨ ਮੈ ਨਰ ਸਿੰਘ ਹੈ ਕੈ ਮਨੁ ਦੇਤ ਦਿਖਾਈ॥

Jo gur krodh karai man mai nar singh hvai kai manu det dikhāi.

When the Guru gets angry in their mind, then in your mind you will behold the *Narsingh*.

ਰਾਮ ਹੀ ਜਾਨ ਬਿਯੋਗ ਮੇ ਦੇਖ ਕੈ ਸਾਂਚ ਕੀ ਕਾਂਤ ਤੁਝੈ ਸਮਝਾਈ॥੧੮॥

Rām hī jān biyog me dekh kai sāñch kī kānta tujhai samajhāi॥18॥

When seeing separation, see the Guru as Ram, O Beloved I have explained to You his great majesty and beauty.18.

ਜੇ ਗਿਨਤੀ ਕਰ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਤਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਠੈਰ ਨਾ ਪਾਵੈ॥

Jo ginatī kar hai gur kī taū āvat jāvat ṭhaur nā pāvai.

Those who try to limit the Guru will never find solace nor find an end to transmigration.

ਨਾਹਿ ਕੇਉ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮ ਸਾਜਨ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਗ ਮੈ ਢੂੰਡਨ ਜਾਵੈ॥

Nāhi koū gur ke sam sājan tīn hūn log mai dhūṇḍan jāvai.

I have searched among the three worlds, there is no other beloved friend equal to the Guru.

ਕਾਲ ਕੇ ਜਾਲ ਮੇ ਆਇ ਪਰੈ ਜਬ ਬਾਜ ਗੁਰੂ ਤਬ ਕੈਨ ਛੁਡਾਵੈ॥

Kāl ke jāl me āi parai jab bāj gurū tab kaun chhuḍāvai.

When caught in the web of death except the Guru who can set us free.

ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਿਰਭੈ ਗੁਰ ਕਾ ਇਸ ਮਾਰਗ ਜਾਇ ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥੧੯॥

Mārag hai nirabhai gur kā is mārag jāi taū sukhu pāvai.19.

The path of the Guru is fearless, going on this path brings everlasting peace and happiness.19.

ਭਾਂਨੁ ਸਮਾਂਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਜੋ ਭਾਨੁ ਦੁਰੇ ਤਬ ਹੋਤ ਅਧੇਰਾ॥

Bhāñnu samāñn kaho gur gayāñn jau bhānu dūre tab hot adherā.

Like the Sun, is the wisdom of the Guru; when the Sun is far away, darkness prevails.

ਜਉ ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਨ ਪਾਵਤ ਹੈ ਨਰ ਯਾਂਹੀ ਤੇ ਹੋਵਤ ਦੁਖ ਘਨੇਰਾ॥

Jau gur gayān na pāvat hai nar yāñhī te hovāt dūkh ghanerā.

When one does not attain the Guru's wisdom, they experience immense pain and suffering.

ਹੈ ਦਿਨ ਚਾਰ ਯਹਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਜਸ ਬ੍ਰਿਛ ਪੈ ਪੰਛ ਨ ਰੈਨ ਬਸੇਰਾ॥

Hai din chār yahān rahi na jas brich pai pañchh na rain baserā.

In these four stages of life, praise and worldly achievements have no permanent residence, like a bird's nest on a branch.

ਨੈਨ ਕੇ ਦੇਖਤ ਚਾਲਤ ਹੈ ਜਗ ਕਿਉ ਨ ਪਤੀਜਤ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰਾ॥੨੦॥

Nain ke dekhat chālat hai jag kiu na patījat re man merā.20.

Right in front of our eyes this world perishes each moment, yet why hasn't my mind befriended the Creator?20.

Guru Ram Das Ji

ਦਰੋਰਾ॥ Doharā. Couplet.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਕਲ ਜਹਾਂਨ ਕੇ ਸੋਢੀ ਬੰਸ ਕਹਾਇ॥

Satigur sakal jahāñn ke soḍhī bañs kahāi.

The True Guru of the whole universe belongs to the lineage of the Sodhi clan.

ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਨਾਮ ਹੈ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ॥੨੧॥

Rāmadās gur nām hvai janame pragate āi.21.

Ram Das is the Guru's name, who has become born and manifest.21.

ਆਵਤ ਹੀ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੂਜ॥

Āvat hī gur charan kī kīnī hai jini pūj.

Since His coming he worshipped the feet of the Guru.

ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ ਚਰਨ ਭੇਟ ਰਾਖ ਖਰਭੂਜ ॥੨੨॥

Sīs nivāiā charan bhet rākh kharabhūj.22.

Surrendering His head to the Guru's feet, he offered a muskmelon.22.

ਆਤਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟ ਭਈ ਪਰਵਾਨ॥

Ātam sūrī gur charan gur bhet bhāi paravān.

He placed his soul at the Guru's feet, surrendering to the Guru His offering was accepted.

ਗੁਰਆਈ ਦੀਨੀ ਤਿਸੈ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ॥੨੩॥

Gurāi dīnī tisai jānai sagal jahān.23.

The world acknowledged that he was bestowed with the Guruship.23.

ਸਵੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanzas.

ਮਾਨੀ ਹੈ ਭੇਟ ਜਜੁ ਬਿਖੋ ਕੇ ਤੰਦੁਨ ਭੀਲੀਨ ਕੇ ਫਲ ਸਜਾਮ ਕਨ੍ਹਾਈ॥

Mānī hai bhet jyu bipake tandun bhīlīn ke phal syām kanhāi.

Like the rice of Sudama that Krishna ate, and how Ram ate the berries from Bhilni.

ਸਾਭਹੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਯਾ ਖੁਬੂਜ ਸੇ ਖਇ ਕੈ ਦੀਨੀ ਹੈ ਚਾਇ ਗੁਰਾਈ॥

Sābhe vāng hīyā khrabūj so khai kai dīnī hai chāi gurāi.

After consuming the muskmelon, the Guru thought of bestowing the Guruship onto Guru Ram Das Ji.

ਸਾਤ ਹੀ ਵਾਂਗ ਕੀ ਸਾਤੇ ਹੀ ਥਾਪਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੁਖ ਆਖ ਸੁਨਾਈ॥

Sāt hī vāg kī sāto hī thāpanā vāhigurū mukh ākh sunāi.

Seven generations [of Sodhis] were like this, seven were established, by saying Vahiguru and hearing it.

ਵਾਹੂ ਤੇ ਆਗੇ ਗੁਰਾਈ ਜਗੱਤ ਕੀ ਸੋਢੀ ਹੀ ਕੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਰਹਾਈ॥੨੪॥

Vāhū te āge gurāi jagat kī soḍhī hī ke ghar māhi rahāi.24.

Wonderous is the continuing lineage of the Guru which now resides in the house of the Sodhis (Solar dynasty).24.

ਸੋਢੀ ਕੇ ਬੰਸ ਸੁ ਬੰਸ ਬਡੋਂ ਇਸ ਬੰਸ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਕੋਊ ਹੁਆ॥

Soḍhī ko baṅs su baṅs baḍoṅ is baṅs samān nahī koū huā.

The lineage of Sodhi, is such a great lineage; no other lineage can compare to it.

ਹੈ ਰਘੁਬੰਸ ਕੀ ਬੰਸ ਇਹੈ ਜਿਸ ਰਾਮ ਕੈ ਹਾਥ ਤੇ ਰਾਵਨ ਮੁਆ॥

hai raghubaṅs kī baṅs ihai jis rām kai hāth te rāvan mūā.

It is the lineage of *Raghubans* by which Ravan was killed by the hands Ram.

ਸੇ ਕੁਲ ਮੇ ਰਾਮਦਾਸ ਭਏ ਓਹੁ ਰਾਮ ਐ ਯਾਹੀ ਮੇ ਭੇਦ ਨ ਦੁਆ ॥

so kul me ramdās bhae ohu rām au yāhī me bhed na dūā.

From this lineage came Guru Ram Das Ji; recognise that between Him and Ram there is no diffence.

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤਿਸੈ ਨ ਪਛਾਨਤ ਤਾਰੀ ਗਨਿੱਕਾ ਪਛਾਵਤ ਸੁਆ॥੨੫॥

re man mūr tisai na pachhānat tāri ganikā paḍhāvat sūā.25.

O foolish mind, you do not recognize Him, who saved Ganika by the parrot [reciting Ram Ram].25.

ਸੁਰ ਕੇ ਪੁਰ ਤੇ ਸਿਵ ਤੇ ਪੁਰ ਤੇ ਅਰੁ ਰਾਵਨ ਕੇ ਪੁਰ ਤੇ ਅਧਕਾਈ॥

sur ke pur te siv te pur te aru rāvan ke pur te adhakāi

The realm of the gods, the realm of Shiva and the realm of Ravan all are exceeded.

ਗੋਕਲੇ ਅਰੁ ਐਧੂਹੁ ਤੇ ਮਥਰਾ ਹੂੰ ਕੇ ਬਾਸ ਤੇ ਜਾਨ ਸਵਾਈ॥

gokale aru audhrūhu te mathrā hūn ke bās to jān savāi॥

From Gokul and Mathura, to the banks of the Dhruv, I have traveled and explored, searching for the essence of the Divine.

ਆਪ ਰਚਾਈ ਹੈ ਦੁਆਰਕਾ ਸਜਾਮ ਜੀ ਤਾ ਕੇ ਸਮਾਨ ਕ ਦੇਖਨ ਪਾਈ॥

āp rachāī hai duārkā syām jī tā ke samān ka dekhan pāī॥

Dwaraka was created by Krishna Ji Himself; which is unparralled to see.

ਯਾਕੇ ਨ ਤੁਲ ਪੁਰੀ ਕੋਊ ਦੂਸਰਿ ਸੋਊ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਬਨਾਈ॥੨੬॥

yāke na tul purī koū dūsar soū gurū rāmdās banāī.26.

However, no one can compare to the unique realm Guru Ramdas established [Sri Amritsar].26.

ਨਾਹਿ ਬਜਾਰਨ ਕੇ ਕੋਊ ਅੰਤ ਨ ਕੂਪਨ ਕਾ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰਾ॥

nāhi bajāran ko koū aṅt na kūpan kā kachhu nāhi sumārā.

No where is like the market; it is bottomless like measuring the depth of a well; there is no measure to it.

ਤਾਂਹਿ ਅਨੇਕ ਬਸੈ ਧਨਵਾਂਨ ਸਰਾਫ ਕਹਾਵਤ ਐ ਬਨਜਾਰਾ॥

tāñhi anek basai dhanvāñna sarāf kahāvat au banjārā.

It is there (Sri Amritsar Sahib) where many wealthy traders also reside.

ਪੁੰਨ ਐ ਦਾਨ ਕਰੈ ਬਨੀਏ ਨਿਤ ਜਾ ਰੂੰ ਕੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾ ਕਰਤਾਰਾ॥

puñn au dān karai banīye nit jā hūñ ke lekha likhā karatārā.

The traders perform good deeds and acts of charity and are blessed by the Creator.

ਕੋਊ ਨਹੀ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਤਾਹੂੰ ਮੇ ਨੀਤ ਬਸੈ ਸੁਖ ਸੋ ਪੁਰਸਾਰਾ॥੨੭॥

koū nahī dukh pāvat tāhūñ me nīt basai sukh so pursārā.27.

No one suffers pain there; everyone constantly dwells in happiness.27.

ਦੰਡੁ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਾਲ ਬਿਨਾ ਤਹ ਚੋਰ ਨਹੀ ਬਿਨ ਨੈਨ ਤੀਯਾਕੈ॥

dañdu na kāhū ko kāl binā tah chor nahī bin nain tīyākai.

No one is punished without the intervention of time; without the eyes, no thief can be identified.

ਨੈਨ ਸਮਾਨ ਨ ਤਸਕਰ ਹੈ ਤਹ ਚੋਰ ਤਜੇ ਨਿਤ ਚਿੱਤ ਪਿਆਰੇ॥

nain samān na taskar haiñ tah chor tajo nit chit piāre.

There is no equivalent to the eyes; therefore, do not steal with them remember this daily my beloved.

ਨਾਹਿ ਪਸੂ ਬਿਨ ਦਰਦ ਕਾਹੂ ਕੇ ਡੋਲ ਹੈ ਧਾਮ ਧਜਾ ਐ ਪਤਾ ਕੇ॥

nāhi pasū bin darad kāhū ke ḍol hai dānm dhajā au patān ke.

Even animals are without pain; nobody wavers, it is the realm where on each temple and building a flag of *dharma* flies.

ਹੇਮ ਕੀ ਹੋਇਗੀ ਤਾਹਿ ਤੁਲਾ ਅਰੁ ਚਾਂਦੀ ਕੇ ਹੋਹਿਗੇ ਤੋਲ ਤਹਾਂ ਕੇ॥੨੮॥

hem kī hoigī tāhi tulā aru chāndī ke hohige tol tahā ke.28.

How can the weight of gold and silver weighed there be compared to Him?

ਕੰਪਤ ਬਿੱਜੁਲ ਤੇ ਕਦਲੀ ਤਹ ਐ ਰਨ ਕੇ ਉਡਰੈ ਮਨਮਾਂਹੀ॥

kaṅpat bijul te kadlī tah au ran ko uḍrai manmāhī.

O Mind, even the trembling lightning and the thunderbolt are under His command.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਬਿਨਾ ਤਹ ਰੈਨ ਦਿਨਾ ਡਰ ਭੂਪ ਕਾ ਨਾਹੀ॥

vāhigurū rāmdās binā tah rain dinā dar bhūp kā nāhī.

Besides the Wonderous Guru Ramdas, they do not sleep in fear of any King, day or night.

ਰਾਜ ਕਰੈ ਜਹ ਆਪ ਗੁਰੂ ਤਹ ਕਯੁੰਨ ਅਨੰਦ ਸੇ ਲੋਕ ਬਸਾਂਹੀ॥

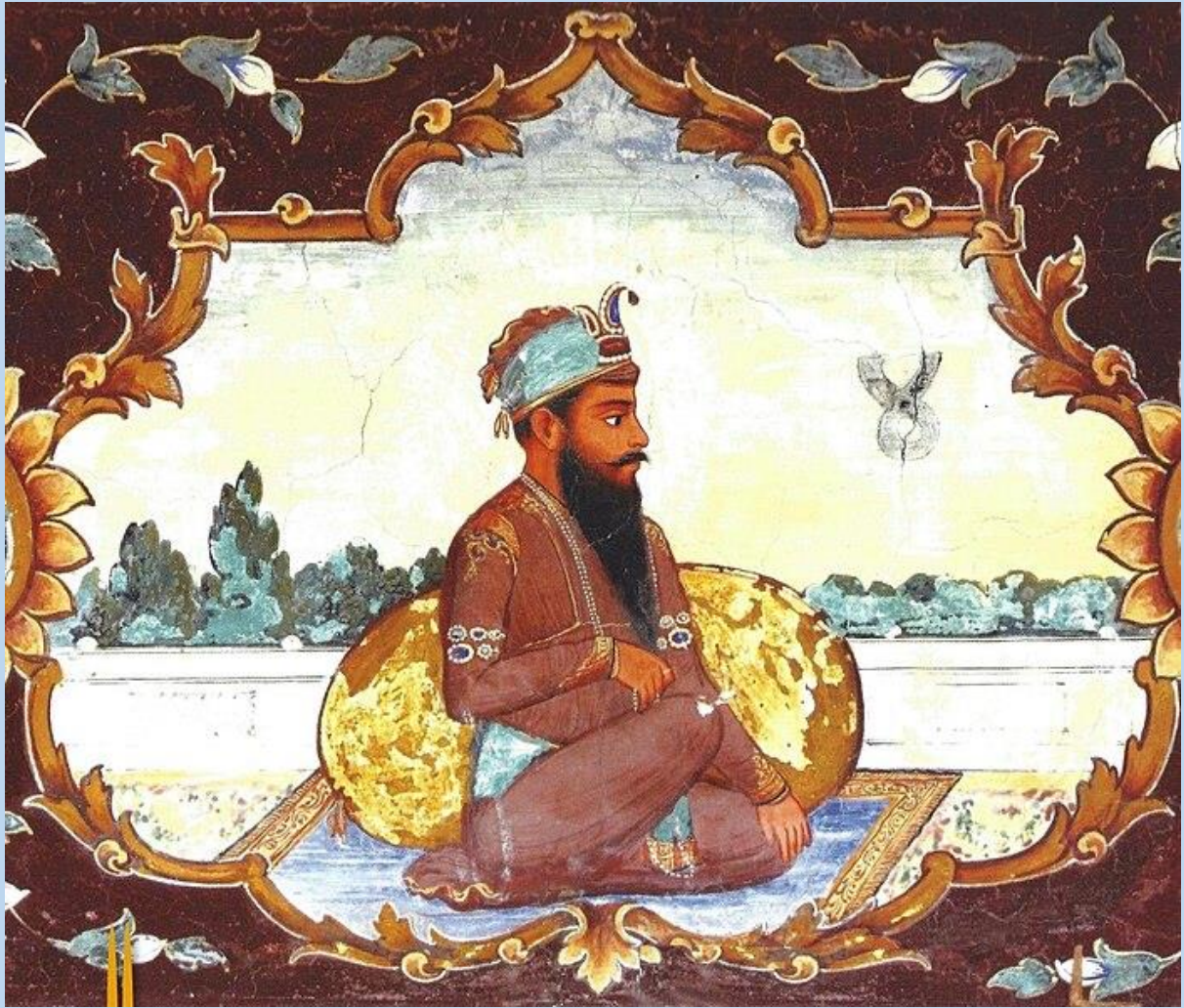
rāj karai jah āp gurū tah kayunna anand so lok basānhī.

Wherever the Guru rules, there is joy and all people reside in bliss.

ਆਪ ਗੁਰੂ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕਾ ਨਾਯਕ ਜਾਕੇ ਦੀਯੇ ਸਭ ਭੋਜਨ ਖਾਂਹੀ॥੨੯॥

āp gurū trilok kā nāyak jāke dīye sabh bhojan khānhī.29.

The Guru is the Lord of the three worlds; He provides all with nourishment.29.

Guru Arjan Dev Ji

ਦੇਹਾ॥ dohā. Couplet.

ਤਾਂਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯਾ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਵਿਤਾਰ॥

tānke gr̥ih pragat̥ bhayā gur arajan avitār.

In this household of the Sodhis came the manifestation of Guru Arjan, the Divine *Avatar*.

ਤੀਨ ਲੋਕ ਤਾਰਨ ਨਮਿਤ ਆਇਆ ਆਪ ਮੁਰਾਰ॥੩੦॥

tīn lok tāran namit āiā āp murār.30.

He the Supreme Being, came to save the three realms.

ਅਤਿ ਅਗਾਧ ਬਾਣੀ ਰਚੀ ਮਾਨਹੁ ਕੀਯਾ ਜਹਾਜ॥

ati agādh bāṇī rachī mānhu kīyā jahāj.

He composed the most profound *Bani*; a great spiritual vehicle for the mind.

ਯਾ ਭਵਜਲ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਜ॥੩੧॥

yā bhavjal sansār te jagat ūdharan kāj.31.

To cross over this worldly ocean, and for saving the universe.31.

ਬਾਣੀ ਸਭ ਇਕਠੀ ਕਰੀ ਕੀਨਾ ਸੁਭ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ॥

bāṇī sabh ikathī karī kīnā subh srī granth.

He collected together all the Banis (sacred hymns) and compiled them into the great Sri Adi Granth - Sri Guru Granth Sahib.

ਜਾਂ ਕੇ ਪਛ ਜਮ ਫਾਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਭ ਪੰਥ ॥੩੨॥

jā ko paḥh jam fās te mukati hoi sabh pañth.32.

Whoever reads this (*Gurbani*) is liberated from the noose of death, from all paths (religions/*dharmas*).32.

ਅਵਰ ਕੀਆ ਉਪਕਾਰ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਏਕ ਬਨਾਇ॥

avar kīā upakār gur tīrath ek banāi.

Other acts of kindness were completed by the Guru, like establishing the pilgrimage places.

ਬੈਠੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਨਾਇ ਹੈ ਸੇ ਬੈਰੁੰਠ ਸਿਧਾਯ॥੩੩॥

bainu būjhai jo nāi hai so baikunth sidhāy.³³.

Even someone who didn't understand or comprehend its greatness and bathed within it (its sacred water) was granted a place in heaven.³³.

ਸ੍ਰੈਯਾ॥ svaiyā. Stanza.

ਖਾਰੀ ਮੈ ਬੈਠਤਿ ਯਾ ਨਿਜ ਸੀਸ ਪੈ ਪਿੰਗੁਲ ਏਕ ਤਹਾਂ ਚਲਆਯਾ॥

khārī mai baiṭhat yā nij sīs pai pingul ek tahān calāyā.

One fine day, a disabled man who was sitting in a (jute) basket was brought near this place (sacred water).

ਨਾਵਤ ਕਾਗੁ ਭਯਾ ਤਹ ਸ੍ਰੈਤ ਸੁ ਦੇਖ ਕੈ ਪਿੰਗੁਲ ਤਾ ਕੋਲੁ ਭਾਯਾ॥

nāvat kāgu bhayā tah svait su dekh kai pingul tā kol bhāyā.

The disabled man witnessed that a black crow became white after going into its water. ਮੈ ਇਸਨਾਨ ਕਰੋਂ ਇਸ ਨੀਰ ਮੇਂ ਸੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ਠਹਿਰਾਯਾ॥

mai isnān karau is nīr me so apane man meṅ thahirāyā.

Seeing this sight, he too made up his mind to bathe in this water.

ਬੁਡਨ ਕਾਜ ਪਰਾ ਜਲ ਮੇਂ ਤਿਨ ਨਾਇ ਕੈ ਕੰਚਨ ਸੇ ਤਨ ਪਾਯਾ॥੩੪॥

būḍan kāj parā jal meṅ tin nāi kai kañchan so tan pāyā.³⁴.

After submerging himself and bathing in the holy waters did His disabled body become beautiful like gold.³⁴.

ਅੜਿਲ॥ aṛil.⁷

ਨਾਰੀ ਰਹੀ ਲੁਭਾਯ ਦੇਖ ਨਿਜ ਕੰਤ ਕੇ॥

nārī rahī lubhāy dekh nij kañt ko.

The woman (Bibi Rajani) was enticed by seeing her beloved.

ਮੈਂ ਭੀ ਕਰ ਇਸਨਾਨ ਮਿਲੇਗੀ ਸੰਤ ਕੇ॥

mai bhī kar isnān milaugī sañt ko.

---

⁷ Is a type of metre of poetry used extensively in the Sikh holy scriptures, that consists of four lines per verse. Generally, a poet will use the same word in all of the metres as a signature in all the metres they compose in this verse.

She likewise resolved: “I too will perform the cleansing bath and in doing so meet with the saints.

ਯਹ ਮਨ ਮੇ ਠਹਰਾਯ ਪਰੀ ਤਬ ਨੀਰ ਮੇ॥

yah man me ṭhahrāya parī tab nīr me.

Thinking this in her mind, she entered the water.

ਹੇ ਨਾਵਤ ਹੀ ਤਿਨ ਭਯਾ ਅਨੰਦ ਸਰੀਰ ਮੈ॥੩੫॥

ho nāvat hī tin bhayā anaṅd sarīr mai.35.

Upon bathing, she experienced bliss in her body.⁸

ਸ੍ਵੈਯਾ॥ svaiyā. Stanza.

ਤਾਰ ਤਰੰਨ ਕੀਤਾ ਦਿਨ ਮੈ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਪਉੜੀ ਬਨਾਈ॥

tār taraṅn kītā din mai gur arjan dev jī pauṛī banāī.

In the holy uplifting pool Guru Arjan Dev Ji created the holy steps.

ਜਾਇ ਕੈ ਪਿੰਗੁਲ ਨਾਰੀ ਸਮੇਤ ਨਿਵਾਇ ਕੇ ਸੀਸ ਯਹ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ॥

jāi kai pingul nārī samet nivāi ke sīs yah bāt sunāī.

Both the former leaper and his wife, bowing their heads in reverence related their miraculous experience.

ਤਯਾਗ ਕੈ ਨੀਮ ਕਲਾ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਯਾਂਕੇ ਬਨਾਂਵਨ ਕੀ ਮਨ ਆਈ॥

tyāg kai nīm kalā gur arjan yāṅke banāṅvan kī man āī.

Halting construction efforts elsewhere, Guru Arjan Dev Ji decided to establish the pool as the sacred site.

ਖੋਜ ਰਹੇ ਜਿਸ ਕੇ ਚਿਰ ਲੇ ਤਿਸ ਤੀਰਥ ਕੀ ਅਬ ਹੈ ਸੁਧ ਪਾਈ॥੩੬॥

khoj rahe jis ko chir lau tis tīrath kī ab hai sudh pāī.36.

We have been searching for this place of pilgrimage for a long time, and whoever bathes in it will be purified.36.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਰ ਕੈ ਅਸਨਾਨ ਤਹਾਂ ਇਹੁ ਤਾਲ ਅਨੂਪ ਬਨਾਯਾ॥

Vāhigurū kar kai asanān tahāṅ ihu ṭāl anūp banāyā.

---

⁸ The story of Bibi Rajani and ‘Dukhbhajani Beri’ of Guru Ram Das Ji.

Say Vahiguru then take a bath (*ishnān*), for this the unique pool (*sarovar*) was created.

ਜਾ ਕੈ ਸਮਾਨ ਨ ਦੂਸਰ ਹੈ ਕੇਉ ਤੀਨ ਹੀ ਲੋਕ ਮੇ ਆਖ ਸੁਨਾਯਾ॥

Jā kai samān na dūsara hai koū tīn hī lok me ākh sunāyā.

No other pool in the world can compare to it, it is said in the three worlds.

ਤਾਲ ਅਜਾਯਬ ਸੁੰਦਰ ਦੇਖ ਕੈ ਦੇਵ ਔ ਦੈਤਨ ਕੇ ਮਨ ਭਾਯਾ॥

Tāl ajāyab suṅdar dekh kai dev āū daitan ke man bhāyā.

Seeing this wondrous pool, the gods and demons were pleased.

ਆਪ ਤਰੇ ਸਗਲੀ ਕੁਲਤਾਰ ਹੈ ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ਜੁ ਯਾਹੀ ਮੇ ਨਾਯਾ॥੩੭॥

Āp tare sagalī kulatār hai ek hī bār ju yāhī me nāyā.37.

One saves themselves and all generations if one bathes there but once.37.

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਧੰਨ ਧੰਨ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਉਤੱਮ ਪਦਵੀ ਲੀਨ॥

Dhann dhann arajan gurū uttam padavī līn.

Blessed, blessed is Guru Arjan, who attained the highest spiritual status.

ਐਸਾ ਤੀਰਥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਗਟ ਕੀਨ॥੩੮॥

aisā tīrath kripā kar jag mahi pargat kīn.38.

Such a centre of pilgrimage he manifested in the world with His divine grace.38.

ਸ਼੍ਰੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਪੀਯ ਕੇ ਮੇਲ ਮੇ ਕਾਮਨੀ ਕੇਲਿ ਕੰਚਨ ਮੰਦਰ ਮਾਂਹਿ ਬਸਾਏ॥

Pīye ke mel me kāmnanī keli kañcan maṅdar māñhi basāye.

Within this pool of drinkable ambrosial water, I desire to place within it a Golden Temple.

ਅੰਬਰ ਔਰ ਪਟੰਬਰ ਮੈ ਨਹੀ ਹੀਰੇ ਮਾਨਕ ਔ ਅੰਗ ਲਗਾਏ॥

Ambar āū paṭambar mai nahī hīre mānak āū ang lagāye.

That is under the sky, and adorned with precious jewels, with silk and brocades.

ਛੈ ਰਸ ਬਿੰਜਨ ਮਾਹ ਨਹੀ ਸੁਖ ਔਰ ਰਵੇਲ ਗੁਲਾਬ ਹੰਢਾਏ॥

Chāi ras bin janmāh nahī sukh āū rave lagu lāb haṅḍāye.

Within the six tastes, there is no pleasure compared to the scent of the rose.

ਐਸੇ ਨ ਸੁਖ ਹੈ ਦੂਸਰਿ ਠੂਰ ਮੇ ਜੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਮ ਧਯਾਏ॥੩੯॥

aiso na sūkh hai dūsar ṭhor me jo gur arajan nām dhayāye.39.

Such is the peace that is found only by meditating on the name of Guru Arjan Dev Ji.39.

ਸਾਜ ਕੇ ਹੋਮ ਬਿਵਾਨ ਬਡੇ ਤਿਹ ਮਾਂਹ ਅਮੋਲਕ ਮੋਤੀ ਜੜਾਏ॥

Sāj ke heṁm bivān baḍo tih mānhi amolak motī jaṛāye.

One may adorn a giant ship with gold and semi-precious gems and wear priceless woven pearls.

ਹੋਇ ਸਵਾਰ ਫਿਰੈ ਤਿਸ ਉਪਰ ਦੇਸਨ ਦੇਸ ਕਾ ਭੂਪ ਕਹਾਏ॥

Hoi savār phirai tis ūpar desan des kā bhūp kahāye.

One may be mounted upon it and hailed as the King of various regions in foreign lands.

ਥਾਪੀ ਐ ਕੂਪ ਤੜਾਗ ਬਨਾਵਤ ਰੰਗ ਬਰੰਗ ਕੇ ਬਾਗ ਲਗਾਏ॥

Thāpī ā kūp ṭarāg banāvat raṅg baraṅg ke bāg lagāye.

Ones fame may increase by constructing wells, pools and vibrant gardens adorned with colourful decorations.

ਐਸੇ ਨ ਸੂਖ ਹੈ ਦੂਸਰ ਠੋਰ ਮੇ ਜੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਮ ਧਯਾਏ॥੪੦॥

aiso na sūkh hai dūsar ṭhor me jo gur arajan nām dhayāye.40.

Yet none of this can compare to the peace which arises by meditating on the name of Guru Arjan.40.

ਹਾਥੀ ਅੰਬਾਰੀ ਮੇ ਬੈਠ ਫਿਰੈ ਅਰੁ ਹੋਇ ਸਵਾਰ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਏ॥

Hāthī aṁbārī mai baiṭh phirai aru hoi savār turaṅg nachāye.

Riding sitting on an elephant and making a swift horse dance, moving with grace and elegance.

ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਰਬਾਬ ਪਖਾਵਜ ਡੁੰਮ ਕਲਾਵਤ ਆਇ ਸੁਨਾਏ॥

Tāl mridaṅg rabāb pakhāvaja ḍuṁm kalāvat āi sunāye.

Playing the rhythms on the tabla, the rabab, and the pakhawaj drums, musicians come and play for a King.

ਮੋਹਨੀ ਰੰਕੁ ਸਮਾਨ ਬਨਾਯਕੈ ਭੂਪ ਸਿੰਗਾਰ ਐ ਨ੍ਰਿਤਯ ਦਿਖਾਏ॥

Mohanī raṅku samān banāyakai rūp sringār ā nrittya dikhāye.

Enchanting female figures who adorn themselves beautifully and display the art of dance.

ਐਸੇ ਨ ਸੂਖ ਹੈ ਦੂਸਰ ਠੋਰ ਮੇ ਜੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਮ ਧਯਾਏ॥੪੧॥

aiso na sūkh hai dūsar ṭhor meṁ jo gur arajan nām dhyāye.41.

But it is nothing compared to the state of everlasting bliss, attained by those who meditate on the divine name of Guru Arjan Dev Ji.**41.**

ਧੰਨ ਕਹੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਕੇ ਖੋਲ ਦਿਖਾਯਾ ਖਜਾਨਾ॥

Dhān kaho gur arajan ko jin nām ko khol dikhāyā khajānā.

Praise Guru Arjan, who revealed the treasure of the Naam, the divine name.

ਰਾਗ ਹੀ ਰਾਗ ਮੇ ਸਬਦ ਬਨਾਯ ਕੈ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀਯਾ ਹੈ ਸਮੇਰ ਸਮਾਨਾ॥

Rāg hī rag me sabad banāy kai grānth kīyā hai samer samānā.

He composed the *shabads* in *Ragas* upon *Ragas*, and compiled the scripture, supreme like Mount Sumer.

ਦੇਖ ਸੁਮੇਰ ਤੇ ਹੇ ਮਨ ਲੋਵਤ ਧਾਵਤ ਪਾਥਰ ਕੇ ਅਗਯਾਨਾ॥

Dekh sumer te he man lovat dhāvat pāthar ko agyānā.

Look at the beauty and tranquility of Mount Sumer O my mind with devotion, that removes the stone of ignorance.

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਨ ਸੂਝਤ ਤੇਹਿ ਕੇ ਖਾਯਕੈ ਭੰਗ ਭਯਾ ਹੇ ਦਿਵਾਨਾ॥੪੨॥

Re man mūr na sūjhat tohi ko khāyakai bhaṅg bhayā heye divānā.**42.**

O foolish mind, you do not understand as you remain intoxicated like you have eaten cannabis.**42.**

ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਤ ਹੈ ਗੁਰ ਸੇਈ ਹੈ ਜਾਨ ਤੂੰ ਬਾਤ ਚੰਗੇਰੀ॥

Jo har nām driṛāvat hai gur soī hai jān tūn bāt chaṅgerī.

Only the Guru can impart the name of Hari, know this [name] is the only good [to have].

ਓਟ ਤਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹੋਇਗੀ ਝੂਲੇ ਜੇ ਆਯਕੈ ਕਾਲ ਅੰਧੇਰੀ॥

Oṭ tahān hari nām kī hoigī jhūle jo āyakai kāl andherī.

Who else can save you from the grip of Death and protect you?

ਆਂਵਨ ਬਾਰ ਹੀ ਬਾਰ ਨ ਹੋਇਗੋ ਏ ਕਹੀ ਬਾਰ ਹੈ ਜੋਗੀ ਕੀ ਫੇਰੀ॥

Āñvan bār hī bār na hoigo o kahī bār hai jogī kī pherī.

Birth and death will not happen again and again, this is the path of the Yogi.

ਕਯੁ ਅਗਯਾਨ ਕਾ ਪੀਵਤ ਹੈ ਮਦ ਜਾਵੈਗੀ ਨਾਹਿ ਖੀਵਤੱਣ ਤੇਰੀ॥੪੩॥

Kayu agyān kā pīvat hai mad jāvaigī nāhi khīvataṅ terī.**43.**

Why do you drink the wine of ignorance and indulge in material desires? By doing so you will never find satisfaction through desire.43.

ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੈ ਢਾਲੰਤ ਤਹਾਂ ਜਹਾਂ ਕਾਲ ਕਾ ਬਾਨ ਅਚਾਨਕ ਆਵੈ॥

Sabad gurū ko hai ḍhālanta tahām jahām kāl kā bān acānak āvai.

The Shabad Guru is a shield which protects where the arrow of time may suddenly strike.

ਕਯੁ ਮਨ ਮੂਰਖ ਢਾਲ ਤਯਾਗ ਤ ਕਾਲਕੇ ਬਾਨ ਤੇ ਕੈਨ ਬਚਾਵੈ॥

Kayu man mūrakh ḍhāl tayāg ta kālke bānn te kaun bachāvai.

Why, O foolish mind, abandon the shield? Who will save you from the arrows of death?

ਬਾਰ ਹੀ ਬਾਰ ਪੁਕਾਰਤ ਹੈ ਤੁਹਿ ਕੰਚਨ ਦੇਹ ਅਕਾਰਥ ਜਾਵੈ॥

Bār hī bār pukārat hai tuhi kañcan deh akārath jāvai.

Time and time again, you call out, while your precious body is slipping away.

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੇਤ ਸੁਖੀ ਨਰ ਜੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਮੁ ਧਯਾਵੈ॥੪੪॥

Āvat jāvat hot sukhī nar jo gur arjan nāmu dhyāvai.44.

Coming and going those who meditate on the Divine Name of Guru Arjan Dev Ji remain happy.44.

Guru Hargobind Ji

ਦੇਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਤਿਸ ਗੁਰ ਕੇ ਪਰਗਟ ਭਯਾ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਰ ਆਇ॥

Tis gur ke pargaṭ bhayā hari gubiṅd gur āi.

In the house of the Guru, the Supreme Being has manifested as Guru Hargobind Ji.

ਜਗਤ ਓਧਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਜਨਮ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ॥੪੫॥

Jagat udhāran kārane janam dharān jag āi.45.

He has come to save the world and taken birth on this earth.45.

ਮਾਨਹੁ ਜਗ ਮੇ ਗੁਰ ਕੀਯਾ ਖੜਗ ਸੇ ਹੇਤੁ ਪਿਯਾਰ॥

Mānahu jag me gur kīyā khaṛag so hetu piyār.

As though a Guru manifested in this world who was a lover of the double-edged sword.

ਤੁਰਕਨ ਸੇਤੀ ਜੁਧ ਕੀ ਰਾਖੀ ਮਨਸਾ ਧਾਰ॥੪੬॥

Turkhan setī judh kī rākhī manasā dhār.46.

He has the longing to wield the sword against the Turaks in battle.46.

ਦੇਗ ਤੇਗ ਦੋਨੇ ਗਹੀ ਰਾਜ ਜੋਗ ਦੁਇ ਕੀਨ॥

Deg teg dono gahī rāj jog dui kīn.

He wields both Degh (The Cauldron of Charity) & Tegh (The Sword of justice) he sits in both sovereignty and spiritual union (*miri-piri*).

ਜੋਗ ਭੋਗ ਦੋਨੇ ਕੀਏ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਲੀਨ॥੪੭॥

Jog bhog dono kīe utam padavī līn.47.

Through the path of *Raj Yoga* (*yoga* and *bhoga*), of the spiritual and temporal, He is merged in the highest spiritual status.47.

ਸ਼੍ਰੀਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਦਿਲੀ ਮੇ ਸਾਹਜਹਾਨ ਬਸੈ ਸਭ ਹਿੰਦ ਕੇ ਰਾਜ ਕਾ ਭੂਪ ਕਹਾਵੈ॥

Dilī me sājahānn basai sabh hiṅd ke rāj kā bhūp kahāvai.

In Delhi resided Shah Jahan was called himself the ruler of all of Hindustan.

ਬੀਸ ਅੰ ਏਕ ਸਹਸ੍ਰ ਕੋਸ ਮੇ ਔਰਨ ਭੂਪਤ ਰਾਜ ਕਮਾਵੈ॥

Bīs au aik sahasra kos me auran bhūpat rāj kamāvai.

In the area of twenty-one thousand 'kos' he rules over other kings.

ਸੂਬੇ ਹੈ ਬੀਸ ਲਹੌਰ ਸਮੇ ਤਸੁ ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਵੈ॥

Sūbe hai bīs lahor same tasu ek te ek anūp dikāvai.

There are twenty regions, Lahore is one and each one appears unique and incomparable.

ਸਾਰਸੂਤੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਹੈ ਕਵਿ ਕੰਕ ਤੁਝੈ ਸਭ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੈ॥੪੮॥

Sārasūtī kirpā kar kavi kaṅk tujhai sabh nām sunāvai.48.

By the grace of Saraswati, the poet Kankan sings Your praises and recites Your glorious names.48.

ਪੱਛਮ ਓਰ ਬਸੈ ਪੁਰ ਪਾਂਚ ਸੁ ਏਕ ਲਹੌਰ ਅੰ ਕਾਬਲ ਬੀਯਾ॥

Pachham or basai pur pānc su ek lahor au kābal bīyā.

To the west lies the city of Peshawar and second the sacred cities of Lahore and Kabul.

ਤੀਸਰ ਨਾਮ ਸੁਨੇ ਕਸਮੀਰ ਕਹੈ ਮੁਲਤਾਨ ਜੁ ਚੌਥਾ ਹੈ ਕੀਯਾ॥

Tīsar nām suno kasamīr kahauṅ mulaṭān ju chauthā hai kīyā.

Hear the third name Kashmir and Multan which is the fourth.

ਹੱਟੇ ਕੇ ਪੰਚਮ ਸੂਬਾ ਕਹੇ ਜਗ ਸੇਊ ਸੁਨਾਯ ਤੁਝੈ ਕਹਿ ਦੀਯਾ॥

Haṭe ko pañcam sūbā kahe jag soū sunāy tujhai kahi dīyā.

The fifth province is known as "Hatte," and the world proclaims it as such, as I tell you.

ਏਤੇ ਮੇ ਰਾਜੁ ਕਰੈ ਨਰ ਏਕ ਹੀ ਧੰਨ ਕਹੇ ਤਿਨ ਜਗ ਜੀਯਾ॥੪੯॥

ete me rāj karai nar ek hī dhaṅn kaho tin jag jīyā.49.

In so many regions reigns one man whom the world calls great!49.

ਸੂਬੇ ਹੈ ਚਾਰ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਪੂਰਬ ਅੰਧ ਕਾ ਨਾਮ ਸਭੈ ਜਗੁ ਜਾਨੈ॥

Sūbe hai cār suno tum pūrab aūdh kā nāim sabhai jagu jānai.

Listen about the four regions, Your domains are in the four directions and the whole world recognizes your name in the East and West.

ਪੱਟਨਾ ਔਰ ਬਿਹਾਰ ਬੰਗਾਲ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਚਾਰੇ ਕੀ ਏਕ ਵਿਆਖ ਬਖਾਨੈ॥

Paṭanā au bihār baṅgāl suno tum cāro kī ek viākh bakhānai.

You are known in Patna, Bihar, Bengal and you are praised in all four directions.

ਹਿੰਦ ਮੈ ਖਸ੍ਰ ਸੁਨੇ ਪੁਰ ਔਰ ਹੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਬੀ ਸੁਈ ਨਰ ਮਾਨੈ॥

Hind mai khaṣṭ suno pur aur hai hoi prabī suī nar mānai.

Listen, within Hind, there are 6 more regions in which you are revered.

ਮਾਲਵ ਔ ਅਜਮੇਦ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਦਿਲੀ ਹੈ ਤੋਇ ਤਸੁ ਕਉਨ ਨਾ ਜਾਨੈ॥੫੦॥

Mālav au ajmed suno tum dilī hai toi tasu kaun nā jānai.50.

You are known in Malwa and Ajmer and Delhi and who does not know you.50.

ਏਕ ਬੜੀ ਗੁਜਰਾਤ ਕਹਾਵਤ ਦੂਜੇ ਕੇ ਅਲਵਰ ਜਾਨ ਰੇ ਭਾਈ॥

Ek baṛī gujarāt kahāvat dūje ko anavara jān re bhāi.

In the large Gujarat you are spoken of, also in Alavar O brother.

ਆਗਰਾ ਖਸ੍ਰਮ ਸੂਬਾ ਜੇ ਹਿੰਦ ਮੈ ਆਛੀ ਹੈ ਸੁ ਆਖ ਸੁਨਾਈ॥

Agara khaṣṭam sūbā jo hiṅd me āchhī hai su ākh sunāi.

The province of Agra and Khastam is known in India and Your reputation is widely spoken of.

ਦਖਨ ਨਾਮ ਬਖਾਨਤ ਹੋਸੀ ਬੈਜੇ ਤੀ ਹੈ ਮੇ ਘਟ ਮਤਿ ਉਪਾਈ॥

Dakhan nām bakhānat hosī baje tī hai mo ghaṭ mati upāi.

Your name in the Deccan is famous and its fame has spread far and wide, but it has not enriched my heart with wisdom.

ਹੈ ਬਰਹਾਨ ਕੀ ਠੋਰ ਅਨੂਪਮ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸਭ ਦੇਸ ਲੁਕਾਈ॥੫੧॥

Hai barhānn kī ṭhour anūpam jānat hai sabh des lukāi.51.

Barhan knows Your incomparable strength and his fame has reached every corner of the world.51.

ਦੇਹਾ॥ Dohara. Couplet.

ਔਰ ਜੂ ਸੂਬੇ ਪਾਂਚ ਹੈ ਇਕ ਔਰੰਗਾਬਾਦ॥

Aur jū sūbe pānch hai ik aurangābād.

Out of the five provinces one is called Aurangabad.

ਬੀਜਾਪੁਰ ਵਰਿ ਯਾਹੁ ਹੈ ਭਾਗ ਨਗਰ ਤੇ ਆਦਿ॥੫੨॥

Bījāpur vari yāhu hai bhāg nagar te ādi.52.

Bijapur is renowned and it is considered an auspicious city from ancient times.52.

ਬੈਰਾਰਾ ਭੀ ਜਾਨੀ ਅਹੁ ਸੇ ਪੰਚਮ ਅਸਥਾਨ॥

Bairārā bhī jānī ahu so pañcam asthān.

Bairara is also known as a fifth province.

ਏਤੇ ਸੂਬੇ ਹਿੰਦ ਕੇ ਰਾਖਤ ਸਾਹਜਹਾਂਨ॥੫੩॥

Ete sūbe hiñd ke rākhat sāhajahāñn.53.

These are the provinces that Shah Jahan rules in India.53.

ਬਾਵਨੀਆ ਪੰਜਾਹ ਦੁਇ ਸਭੈ ਸਿਰੰਦ ਸਮਾਨ॥

Bāvanīā panjāh dui sabhai sirāñd samān.

There are 52 states and they all hold equal authority.

ਨਾਮ ਸਨਾਊ ਸਭਨ ਕੇ ਹੋਵੈ ਬਡਾ ਪੁਰਾਨ॥੫੪॥

Nām sanāū sabhan ko hovai baḍā purān.54.

Their names are known to everyone and they have a rich history.54.

ਸੂਬੇ ਸੂਬੇ ਮਾਂਹਿ ਜੋ ਬਸਹਿ ਜਿ ਸੂਬੇਦਾਰ॥

Sūbe sūbe māñhi jo basahi ji sūbedār.

In each and every province, there are the provincial rulers.

ਤਿਨਕੇ ਸੰਗ ਜੋ ਚਮੂ ਹੈ ਹੋਵਤ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ॥੫੫॥

Tinake sañg jo chamū hai hovat nāhi sumār.55.

Amongst the retinue of King was a great army that is incomparable.55.

ਮੀਰ ਸਕਾਰ ਜੋ ਸਾਹ ਕੇ ਤਿਨ ਸੇ ਉਡਿਆ ਬਾਜ॥

Mīr sakār jo sāh ke tin so uḍiā bāj.

The falcon of the King flew off of the Sovereign ruler.

ਗਹਿ ਲੀਆ ਨਿਜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਡੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ॥੫੬॥

Gahi līā nij kar gurū baḍe garīb nivāj.56.

He has taken the shelter with the great Guru, the protector of the poor.56.

ਦੋਹਾ॥ Dohara. Couplet.

ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਰੂਅਨ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਬਾਜ ਇਹੁ ਸਵੇਤ॥

Hari gubiṅd gurūana gurū kahiā bāj ihu svet.

Harigobind the Guru of Gurus says ‘this falcon is white and pure’.

ਹਮ ਕੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀਆ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕੈ ਹੇਤ॥੫੭॥

Ham ko nārāiṅ dīā rākho kar kai het.

‘Narayan has given it to me and thus I shall protect it.’57.

ਸਵੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਦੀਨ ਕੇ ਸਾਹ ਦੁਨੀਪਤਿ ਕਾ ਅਬ ਯਾਹੀ ਤੇ ਬੈਰ ਭਯਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥

Dīn ke sāh dunīpati kā ab yāhī te bair bhayā man māñhī.

Between the king of the humble and the ruler over the kingdom of the world; enmity has arisen in his heart.

ਕੈਨ ਹੈ ਬਾਜੁ ਨ ਦੇਵਤ ਮੇਹ ਕੇ ਜਾਇ ਗਹੇ ਤਿਸੁ ਸੰਝ ਸੁਬਾਹੀ॥

Kaun hai bāju na devat moh ko jāi gaho tisu sañjh subāhī.

Who is this that will not return my Falcon, I shall get it sooner or later.

ਜੈਸੇ ਪਠਾਇ ਦੀਏ ਖਰਦੂਖਰ ਮਾਂਨਹੁ ਰਾਮ ਉਠਾਇਕੈ ਬਾਹੀ॥

Jaise paṭhāi dīe kharadūkhar māñnhu rāñm uṭhāikai bāhī.

Just like Ram killed and sent away Khara and Dukhar striking them on their hands by lifting his bow.⁹

ਤੇਸੈ ਹੀ ਦੀਨੀ ਪਠਾਇ ਚੰਮੂ ਵਹੁ ਮੁਰਖ ਸਾਹ ਪਛਾਨਤ ਨਾਂਹੀ॥੫੮॥

Tesai hī dīnī paṭhāi chañmū¹⁰ vahū mūrakh sāh pachhānata nāñhī.58.

⁹ In the *Ramayana*, Khara and Dushana were two demon brothers who were the commanders of the demoness Surpanakha's army. They lived in the Dandaka Forest and were loyal followers of the demon king Ravana. Khara and Dushana were known for their cruelty and tyranny, causing trouble to the sages and inhabitants of the forest.

When they encountered Lord Rama during his exile in the forest, they attempted to attack him and his brother Lakshmana. However, Rama and Lakshmana defeated Khara and Dushana in a fierce battle and both the demon brothers were killed. This event is narrated in the *Aranya Kanda* of the *Ramayana*.

¹⁰ *Mahan Kosh*: ਸੰ. ਨਾਮ/n. ਜੋ ਵੈਰੀ ਨੂੰ ਚਮ (ਖਾ) ਜਾਵੇ. ਸੈਨਾ. ਫੌਜ. “ਭਜੀ ਚਮੂ ਸਭ ਦਾਨਵੀ.” (ਚੰਡੀ ੧) 2. ਖਾਸ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਫੌਜ- ੭੨੯ ਹਾਥੀ, ੭੨੯ ਰਥ, ੨੧੮੭ ਸਵਾਰ ਅਤੇ ੩੬੪੫ ਪਿਆਦੇ.

In the same way, a large army was dispatched but the foolish king did not recognize his mistake.⁵⁸.

ਅਤਿਲ॥ Aril.

ਘੋੜਾ ਫਤੈ ਕੁਮੈਤ ਗੁਰੂ ਮੰਗਵਾਇਆ॥

Ghorā phatai kumait gurū maṅgavāiā.

The Guru requested the victorious horse.¹¹

ਤਿਸ ਪਰ ਭਏ ਸਵਾਰ ਬਚਨ ਫੁਰਮਾਇਆ॥

Tis par bhave savār bachan phurmāiā.

Upon that he mounted and commanded.

ਮਾਰਹੁ ਮੁਗਲ ਨ ਚਮੂ ਨ ਛਾਡੇ ਏਕ ਨਰ॥

Māru mugal na chamū na chhāḍo ek nar.

I will kill the Mughals and one man will not be spared in the army.

ਹੇ ਬਿਨ ਦਿਖਲਾਏ ਹਾਥ ਨ ਜਾਂਵਹਿ ਮੂਲ ਟਰ॥੫੯॥

Ho bin dikhālāe hāth na jānvahi mūl ṭar.⁵⁹.

I will not let them slip away from my hands and will pull out their roots.⁵⁹.

ਸੂਰਨ ਅਸ ਚਮਕਾਇ ਬਲਹਿ ਸੰਭਾਰ ਕਰ॥

Sūran as chamakāi balahi saṅbhār kar.

His sword shines like the sun and he possesses immense strength.

ਸਤ੍ਰੰਨ ਸਨਮੁਖ ਮਾਰਹਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰ ਕਰ॥

Satran sanamukh mārahi jāi pukār kar.

He kills his enemies face to face and they die crying out for help.

ਜਿਸ ਤਨ ਲਾਗੈ ਏਕ ਕਰੈ ਦੇ ਖੰਡ ਹੀ॥

Jis tan lāgai ek karai do khaṅḍ hī.

Whose bodies he chops into two pieces.

ਹੇ ਮਾਨੇ ਲਾਗਹਿ ਆਇ ਤਿਸੈ ਜਮ ਡੰਡ ਹੀ॥੬੦॥

Ho māno lāgahi āi tisai jam ḍaṅḍ hī.⁶⁰.

---

¹¹ The name of the sixth Guru's horse was "Gurbaz" or "Ghorcha." Guru Hargobind Sahib, the sixth Guru of the Sikhs, had a horse that was known by both of these names in history. Gurbaaz or Ghorcha was a majestic and swift horse that became famous due to its association with Guru Hargobind Sahib during battles and other significant events.

It appears he who came near would have to face the grim reaper's staff.60.

ਸ੍ਰੈਯਾ॥ Svaiya. Stanza.

ਆਪ ਸਵਾਰ ਭਏ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਅਸ੍ਰਹਿ ਕੇ ਰਣ ਮਾਹਿ ਨਚਾਯਾ॥

Āp savār bhe hari gobiṅd asaṭahi ko raṅ māhi nachāyā.

Guru Hari Gobind is himself mounted on the horse and makes the horse dance on the battlefield.

ਦੇਖ ਕੈ ਸਤ੍ਰੂ ਕੀ ਫੌਜ ਅਪਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਰਾਮ ਕਾ ਨਾਮ ਧਿਯਾਯਾ॥

Dekh kai satr kī fauj apār srī mukh rāṅm kā nāṅm dhyiāyā.

Beholding the massive army of the enemy,

He meditated with focus on the name of Ram with his holy mouth.

ਸੋਹਤ ਹਾਥ ਕਮਾਨ ਅਮੋਲਕ ਕਾਢ ਨਖਿੰਗ ਤੇ ਤੀਰ ਚਲਾਯਾ॥

Sohat hāth kamān amolak kāḍh nakhiṅg te tīr chalāyā.

In His beautiful hands, He holds the bow and He shoots arrows like thunderbolts.

ਜਾਂ ਤਨ ਲਾਗਤ ਜਾਯਕੈ ਬਾਨ ਤਿਸੈ ਨਰ ਨੀਰੁ ਨ ਮਾਂਗਨ ਪਾਯਾ॥੬੧॥

Jān tan lāgat jāyekai bān tisai nar nīru na māṅgan pāyā.61.

Those men whose bodies were struck by his arrows could not even ask for water.61.

ਦੋ:॥ Doharā. Couplet.

ਆਈ ਚਮੂ ਇਕੱਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮਿਲ ਕਰ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ॥

Āī chamū ikktra hoī mil kar mugal paṭhān.

The large army then came together, an alliance of the Mughals and Pathans.

ਕੇਤੇ ਬੇਗ ਕਹਾਵਈ ਕਈ ਕਹਾਵਹਿ ਖਾਨ॥੬੨॥

Kete beg kahāvī kāī kahāvahi khān.62.

Some were known as 'Begs' some were known as 'Khans'.62.

ਗੁਰ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਜੇ ਲੜਹਿ ਧੰਨ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਪਾਇ॥

Gur ke sanmukh jo laṛahi dhaṅ janam tin pāi.

Those who fight facing the Guru obtain the blessed fruit of this human life.

ਮੁਏ ਜੁ ਤਾਕੇ ਹਾਥ ਤੇ ਗਏ ਸੁਰਗ ਮੇ ਧਾਇ॥੬੩॥

Mue ju tāke hāth te ge surag me dhāi.63.

Those who die while fighting by his hands, they reach heaven.63.

ਵਾਸੀ ਸਹਰ ਈਰਾਨ ਕਾ ਓਜਬਕ ਏਕ ਪਠਾਨ॥

Vāsī sahar īrān kāo jab ek paṭhānn.

One pathan came from one city in Iran, Uzbek.¹²

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੇ ਯੋਂ ਕਹਯੋ ਤੁਝੈ ਨ ਦੇਉ ਜਾਨ॥੬੪॥

Vāhigurū so yoñ kahayo tujhai na deū jān.⁶⁴

He spoke to the great Guru hence forth like this:⁶⁴.

ਰੁਬਾਈ॥ Rubāī. Rubaiyat.¹³

ਬੁਬੀ ਏ ਪੀਰ ਹਿੰਦੂ ਜੰਗ ਮਾਰਾ॥

Bubīe pīr hindū jaṅg mārā.

Look the Hindu Saint has entered the battle against me.

ਦੇਖ ਹਿੰਦੂਆ ਕੇ ਪੀਰ ਜੰਗ ਮੇਰਾ॥

Dekh hindūā ke pīr jaṅg merā.

Behold, the Hindu Pir has come to wage war against me.

ਬਿ ਮਾ ਸਾਰਦਾਰ ਖੁਦ ਦਰ ਮਰਦਾਨਾ॥

Bimā sārdār khud dar mardānā.

You the chief Sardar, the manly leader of warriors.

ਸਰਦਾਰ ਹਾਂ ਮੇ ਸਭ ਕੀ ਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ॥

Sardār hān me sabh kī dā karan vālā.

You are a Sardar who has power of all things.

ਬ ਮਾਂਯਾਂ ਜੰਗ ਕਰਦ ਨ ਕੈ ਤਵਾਨੀ॥

Bamanīā jaṅg karad n kai tavānī.

How can you possibly fight against me?

ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਆਉ ਜੰਗ ਕਰੁ ਜੇ ਕਰ ਸਕੈ॥

Sāth mere āu jaṅg karu je kar sakai.

Come and fight against me, if you can.

---

¹² This could be Uzbekistan.

¹³ "ਰੁਬਾਈ" is a form of Punjabi poetry that consists of four-line verses, often with a rhyme scheme of AA, BB, CC, DD. Each line usually has eight or ten syllables, and it is commonly used to express emotions, thoughts or stories concisely. Rubaiyat (also spelled as Rubai) is a term used to describe a collection of such verses or poems.

ਹਜ਼ ਬਰਾਨੇ ਪਿਲੰਗਰਾ ਨਿ-ਦਾਨੀ॥

Hajr barāno pilaṅgarā ni dānī.

Be careful do you not know of Palangara from Barano.¹⁴

ਧਰਮ ਉਪਰ ਆਉ ਚਿਤ੍ਰੇ ਕੀ ਨਯਾਈ॥੬੫॥

Dharma ūpar āu chitare kī nayāī.65.

Come above dharma look at this image of justice.65.

ਮਰਾ ਈ ਕਾਰ ਮੁਸਕਲ ਮੇ ਨੁਮਾਇਦਾ॥

Marā ī kār muskal me numāidā.

The work of killing is difficult and it does not suit the faqirs.

ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਇਹੁ ਕੰਮੁ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਜੋ ਲੜੈਗਾ॥

Mere tāī ihu kaṁmu nazar nahī āvadā jo laṛaigā.

This task does not please the faqirs and you shouldn't fight.

ਸੁਮਾ ਰਾ ਬਾ ਫਕੀਰਾ ਜੰਗ ਬਾਯਦ॥

Suma rā bā phakīrā jaṅg bāyad.

The game of playing with swords is not the profession of Faqirs.

ਤੁਸੀ ਫਕੀਰ ਹੋ ਜੁਧੋ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ॥

Tusī phakīr ho judh nahi chāhīdā.

You are a fakir (saint), you don't need to fight.

ਅਗਰ ਬਿਹਬੂਦ ਬਾਜ ਦਿਹ ਬਾਜ॥

Agar bihubūd bāj dih bāj.

This falcon has caused an unnecessary storm.

ਅਗਰ ਭਲੀ ਹੈ ਤਾ ਬਾਜ ਦੇ ਦੇ॥

Agar bhalī hai tā bāj de de.

It is good to return it back.

ਕਿ ਅਜ ਸਾਹ ਮੁਦਹ ਆਂ ਬਾਜ ਪਰ ਬਾਜ॥

Ki aj sāh mudah āñ bāj par bāj.

Listen to my King and return the Falcon that is not yours.

ਜੇਕਰ ਸਾਹ ਮੇਰਾ ਸੁਣੈਗਾ ਤਾ ਕਈ ਬਾਜ ਲਏਂਗਾ॥੬੬॥

---

¹⁴ This is a reference to *Shahnāmā* by Firdousi about Palangara Warrior from Barano in the epic story.

Jekar sāh merā suṇaigā tā kāī bāj leṅgā.66.

If you listen to my King and someone will come and take the Falcon.66.

ਹਨੇਜ ਤੁ ਬਾ ਫਕੀਰਾ ਕਾਰ ਮਾਦਹ॥

Hanauj tu bā phakīrā kār mādah.

O Faqir, killing is not the profession of faqirs.

ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀ ਫਕੀਰਾਂ ਨੇ॥

Māran dā kaṁm nahī phakīrān no.

Killing is not the work of faqirs.

ਖੁਰਦਹ ਮਾ ਤਬਰ ਬਰ ਨਸਾਦਹਾ॥

Khuradaha mā tabar bar nasādahā.

My battle axe will not sit still and you will taste it.

ਖਾਇਕੈ ਸਸਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਬੈਠਾ ਨਹੀ ਰਹੈਗਾ॥

Khāikai sasatr merā baiṭhā nahī rahaigān.

You will have to taste [a blow of] my weapon, and not be able to sit still.

ਨਈ ਕਾਰ ਤਿਫਲਾ ਜੰਗ ਬਾਜੀ॥

Naī kār tīflā jaṅg bājī.

The play of battle is not for boys.

ਜੰਗੁ ਮੁਡਿਆ ਕੰਮੁ ਨਹੀ ॥

Jaṅgu muḍiān kaṁmu nahī.

Battle is not for boys.

ਦੰਰੀ ਜਾ ਸਦ ਹਜਾਰਾ ਅਸਪ ਤਾਜੀ॥

Dānrī jā sad hajārā asapa tājī.

You will not stand a chance as we have a thousand horsemen.

ਨਹੀ ਲਾਖ ਘੋੜਾ ਐਥੇ ਦੇਖ॥੬੭॥

Nahī lākh ghorā āithe dekh.67.

You are not seeing the hundred thousand horses here.67.

ਚੁਬਾਰਾ ਤੀਰ ਮੇ ਬਾਰੰਦ ਦਰਜੰਗ॥

Chubārā tīr me bārand darjaṅg.

Arrows will rain down and will be shot from all directions.

ਤੀਰੇ ਦੀ ਬਰਖਾ ਹੋਵੈਗੀ ਜੰਗ ਅੰਦਰ॥

Tīro dī barkhā hovaigī jaṅg andar.

The arrow's shower will rain down upon the battlefield.

ਹਜਰ ਕੁਨ ਤਾ ਨ ਉਫਤੀ ਕੈਦ ਫਿਰਹੰਗ॥

Hajar kun tā na ufatī kaid firahāng.

Do not get involved in this play of Great Foreign Kings!

ਬਾਜ ਹਾਜਰ ਕਰ ਹੇਰ ਫੇਰ ਨਾ ਕਰੁ॥

Bāj hājara kar her pher na karu.

Do not get involved in this play of Kings!

ਬ ਗੁਫਤਾ ਈ ਦਵਾਦਹ ਅਸਪ ਮੈਦਾ॥

Ba guftā ī davādah aspa maida.

Saying this he charged into the battle field on his horse.

ਐਸੇ ਕਹਿ ਕੇ ਘੋੜਾ ਦੁੜਾਯਾ॥

Āse kahi ke ghorā dūrāyā.

By saying this, his horse was spurred into action.

ਬ ਦਸੁ ਨੇਜਾ ਰੰਗੀ ਦਾਦ ਜੋਲਾ॥

Ba dast nejā rangī dād jaulā.

He charged into battle with a coloured spear in hand.

ਬੀਚ ਹਾਥ ਕੇ ਨੇਜਾ ਲੈ ਕੇ ਜੁ ਦਾਹੁ ਆ ਜੁਧ ਕੇ॥੬੮॥

Bīch hāth ke nejā lai ke ju dāhu ā judh ko.68.

He enters the battlefield fearlessly with a spear.68.

ਪਉੜੀ॥ Paurī. Paurī (lit. a step).

ਕਕੋਂ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨ ਮੁਗਲ ਡਰਾਵਨੇ॥

Kake būre dissan mugal darāvane.

In the faces of the Mughals is fear and evil omens.

ਦੰਦੀ ਵਢਾ ਵਢ ਦੁੰਬੇ ਜਿੰਨਾ ਖਾਵਣੇ॥

Daṅdī vaḍhā vaḍh duṅbe jinā khāvaṅe.

The war clubs which were bigger and bigger and ready to make them taste it.

ਰਣ ਬਿਚ ਉਚੇ ਜਾਪਨ ਬੁਰਜ ਸੁਹਾਵਨੇ॥

Raṅ bich ūche jāpan buraj suhāvane.

Amidst the battle are many beautiful high battlefield towers.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਹੱਥੀ ਮਿਲੇ ਗਿੜਾਂਵਣੇ॥

Vāhiguru dī haṅṅī mile girāṅṅave.

Which were fashioned from the hand of the wonderful Guru.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਫੜ ਆਂਦੇ ਸਭ ਕੁਹਾਂਵਣੇ॥੬੯॥

Dharam rāi faṛ ānde sabh kuhāṅṅavaṅe.69.

Even Angel Gabriel has been caught and all are entrenched.69.

ਭਾਈਆ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭਾਈ ਨਹੀ ਮਿਲਵਾਣੇ॥

Bhāīā nuṅ muṛ bhāī nahī milavāṅe.

O brother, do not turn your back on your brothers; you will not get them back.

ਲੜਿ ਲੜਿ ਭੇੜ ਵਿਖਾਂਇ ਖਸਮ ਰੀਝਾਂਵਣੇ॥

laṛi laṛi bher vikhāṅi khasam rījhāṅṅavaṅe.

Fighting and fighting, you will prove yourself to your Master.

ਆਏ ਰਲ ਮਿਲ ਸੱਭੇ ਭੜਬੂ ਪਾਵਣੇ॥

Āe ral mil sabhe bharāthū pāvāṅe.

O beloved ones, let us come together and destroy all [our enemies].

ਢੇਲਾ ਵਾਲੇ ਲੱਗੇ ਢੇਲ ਵਜਾਂਵਣੇ॥

Ḍholā vāle lage Ḍhol vajāṅṅavaṅe.

The drum beaters have struck up the rhythm of the drums.

ਜਿਸ ਦਿਨ ਮਰਸੱਨ ਉਹੁ ਡੂੰਮਾ ਜਸੁ ਗਾਂਵਣੇ॥੭੦॥

Jis din marsan uhu ḍūnmā jasu gāṅṅavaṅe.70.

On this day the bards sing the odes to the martyrs.70.

ਝੂਲਣੇ॥ jhūlaṅe.¹⁵ Rhythmic or Swinging Metre.

ਤਸੀ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣ ਕਹਾਇ ਕੇ ਜੀ ਭੇਰਾ ਖੇਫ ਨਾ ਕਿਸੋਂ ਦਾ ਰਖੱਦੇ ਹੇ॥

---

¹⁵ The term "ਝੂਲਣੇ" (jhūlaṅe) refers to a poetic meter in Punjabi poetry. This poetic meter typically consists of four lines or verses (quatrains), and each line typically contains 14 syllables with a pause after the 7th syllable, creating a rhythmic and balanced structure. The pause or break in the middle of each line is called "ਵਿਰਾਮ" (viraam). This poetic meter is commonly used in various forms of Punjabi poetry, including traditional folk songs and religious hymns. It helps create a musical and melodic quality in the verses, making them suitable for singing and recitation.

tusī mugal pathān kahāi ke jī bhorā khofa nā kisā da rakhade ho.

You are called the Mughal Pathan, and you do not fear anyone ever.

ਡਾਢੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮੂਲ ਨਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਏਵੈ ਮਰਗ ਪਜਾਲੜਾ ਚਖਦੇ ਹੋ॥

ḍāḍhe rab nūn mūl nān yād karade aivai marag pyālarā chakade ho.

You don't remember the essence of God, instead you indulge in worldly pleasures.

ਰੱਬ ਚਾਇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹੁ ਕਰੈ ਮੀਆਂ ਭੇਤੁ ਨ ਰੱਬ ਦਾ ਲਖਦੇ ਹੋ॥

rabbu chāi fakīrān nū sāhu karai mīān bhetu nā rabb dā lakhade ho.

God obeys His fakirs and makes them Sovereigns but you don't recognize the presence of God.

ਕਰੈ ਢਾਹ ਕੇ ਸਾਫ ਓਹ ਪਰਬਤਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਕਮੀਨੜੇ ਕਖਦੇ ਹੋ॥੭੧॥

karai ḍhāh ke sāpha oh parabatā nū tusī kauṇa kamīnare kakhade ho.71.

God crushes mountains and makes them flat, but you [don't realise this as you] are such a wicked person.71.

ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਯਕੇ ਸਭਨਾ ਨੂੰ ਮੂਲ ਅਸੀਂ ਜੰਗ ਥੇ ਮੂਲ ਨ ਸੰਗਦੇ ਹਾਂ॥

kahiā gurū suṇāyake sabhanā nū mūl asīn jaṅga tho mūl n saṅgde hān.

The Guru spoke, all heard the essence, we are not ashamed being amidst battle.

ਤੁਸੀ ਬਾਜ ਹੀ ਬਾਜ ਪਕਾਰ ਦੇਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਜ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ॥

tusī bāj hī bāj pakār deho asīn tāj tuhāḍā bhī maṅgade hān.

You keep crying about the Falcon again and again, I am also asking for your Crown.

ਕਈ ਬੈਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਨੂ ਕਾਣ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਬੈਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਟੰਗਦੇ ਹਾਂ॥

kaī bairīān dī sānū kāṇ nāhī asī bairī nū mār ke ṭaṅgde hān.

We don't care about enemies, we kill our enemies and hang them up.

ਤੁਸੀ ਫੌਜ ਦਾ ਕੋਂ ਗੁਮਾਨ ਯਾਰੇ ਅਸੀਂ ਤਾਣ ਅਕਾਲ ਦਾ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ॥੭੨॥

tusī fauj dā koṅ gumāna yāro asīn tāṅ akāl dā maṅgdā hān.72.

My friend you are proud of the power of your army, we only seek the support of the Timeless One.

ਗੁਰੂ ਰਸਨਾ ਥੋਏ ਹੁਊ ਚਾਰ ਕੇ ਜੀ ਘੋੜਾ ਪੇਲਿ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਬਿੱਚ ਆਯਾ॥

gurū rasnā thoye huo chār ke jī ghorā peli maidān de bich āyā.

The words spoken by the Guru were sharp and on His horse gallops into the battlefield.

ਖੰਡਾ ਸੂਹ ਮਯਾਨ ਥੇ ਜੁਦਾ ਕੀਤਾ ਹੱਥੀ ਦੁਹੀ ਪਠਾਣ ਦੇ ਸੀਸ ਲਾਯਾ॥

khaṇḍā dhūha myān tho judā kītā haṭhī duhī paṭhāṇande sīs lāyā.

The broad sword taken out of its holster in His hand, the head of the Pathan was lopped off by the Guru.

ਜਿਵੇ ਰੁਖ ਦਾ ਚੀਰ ਕਰ ਵੱਤ ਪਾਵੈ ਤਿਵੈ ਜੁੱਸਾ ਪਠਾਨ ਦਾ ਦਿਸ ਆਯਾ॥੭੩॥

jive rukh dā chīr kar vat pāvai tivai jussā paṭhān dā dis āyā.73.

Just as a tree is sawn into two, in the same way was the Pathan (Mukhalis Khan).73.¹⁶

ਦੇਹਾ॥ dohā. Couplet.

ਦੁਇ ਦਲ ਆਪਸ ਮੇ ਜੁੜੇ ਭਯਾ ਅੰਧੇਰ ਜਹਾਨ॥

dui dal āpas me jure bhayā andher jahān.

Two armies fight against each other in the darkness of the world.

ਸੂਰਜ ਨਦਰੀ ਨ ਪਵੈ ਗਰਦ ਚੜੀ ਅਸਮਾਨ॥੭੪॥

sūraj nadarī na pavai garad chaṛī asamān.74.

The sun cannot be seen as the sky is filled with dust.74.

ਸ਼ੈਯਾ॥ svaiyā. Stanza.

ਮਾਰ ਕਰੀ ਤਰਵਾਰਨ ਕੀ ਗੁਰ ਲੇਥਨ ਉਪਰ ਲੇਥ ਗਿਰਾਈ॥

mār karī taravāran kī gur lothan ūpar loth girāī.

---

¹⁶ When Mukhlis Khan saw that his main commanders had been killed in battle, he challenged Guru Hargobind to a dual, requesting the Guru to put his bow and arrow away and fight with a sword. Kavi Santokh Singh records the dual thus: ਤਕ ਰਹਯੇ ਬਹੁਤ ਨਹਿੰ ਦਾਵ ਪਾਇ । ਤਬਿ ਪਰਯੇ ਆਨਿ ਅਸਿ ਕੇ ਉਠਾਇ ।੨੮। Mukhlis Khan aimed and maneuvered to find an opening for a strike but couldn't find one, so then he lifted his sword high. ਉਪਰ ਜਨਾਇ ਤਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰ । ਗੁਰ ਗਏ ਕੂਦਿ ਗਾ ਛੂਛ ਵਾਰ । ਪੁਨ ਖੜਗ ਸੀਸ ਕੀ ਦਿਸਿ ਚਲਾਇ । ਗੁਰੁ ਸਿਪਰ ਸੀਘ੍ਰ ਹੀ ਕਰਿ ਬਚਾਇ ।੨੯। Feigning that he would strike high, he then swung his sword low, but Guru Hargobind leaped and thus his strike went empty. Then Mukhlis Khan lifted his sword and struck down towards the Guru's head, but Guru Hargobind blocked it with his shield. ਤਿਹ ਰੋਕਿ ਉਪਰੇ ਹਾਥ ਲੀਨਿ । ਗਹਿ ਖੜਗ ਆਪਨੇ ਵਾਰਿ ਕੀਨਿ । ਭੁਜਕੇ ਤਰੇ ਸੁ ਤਹਿੰ ਲਗਿਯ ਜਾਇ । ਬਲ ਸਹਤ ਬਹਯੇ ਇਸ ਬਿਧਿ ਸਫਾਇ ।੩੦। While blocking the Guru held up Mukhlis Khan's hand, and struck cleanly with his sword with great strength, underneath the arm. ਸਭਿ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਸਤ੍ਰੁ ਪਹਿਰੇ ਜਿ ਅੰਗ । ਕਟੀ ਗਏ ਸਕਲ ਇਕ ਬਾਰ ਸੰਗ । ਗਨ ਪਾਸਰੀਨਿ ਸਭਿ ਕਾਟਿ ਦੀਨਿ । ਜੁਗ ਖੰਡ ਹੋਇ ਧਰ ਪਰਨਿ ਕੀਨਿ ।੩੧। The strike was so powerful that it went through the weapons and clothing Mukhlis Khan was, thus he was cut into two portions which fell to the ground. ਸਿਰ ਭੁਜਾ ਸਹਤ ਭਾ ਏਕ ਖੰਡ । ਜੁਗ ਚਰਨ ਜੁਕਤ ਦੁਤੀਓ ਪ੍ਰਚੰਡ। ਇਮ ਬਹਯੇ ਖੜਗ ਸਭਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿ । ਸਾਬੂਠਹਿ ਤੇ ਜਿਮ ਤਾਰ ਪਾਰਿ ।੩੨। One portion was his head and arms, and the other portion was his torso and legs. This is how Guru Hargobind cut through Mukhlis Khan, who was cut powerfully into two like a piece of soap breaking in half with His Kharag. Kavi Santokh Singh, *Gurpratāp Sūraj Prakāsh* (1843), *Rās* 6, Chapter 16.

Killing with His sword, the Guru piled up bodies upon bodies.

ਲੇਥ ਕੇ ਉਪਰ ਲੇਥ ਧਰੀ ਸੁ ਮਨੇ ਸੁਰ ਲੇਕ ਲੇ ਸੀਢੀ ਬਨਾਈ॥

loth ke ūpar loth dharī su mano sur lok lau sīḏhī banāi.

Bodies were laid ontop of bodies like a ladder up to the realm of the Gods was being created.

ਜੇਉ ਬਜੇਤੇਉ ਭਾਗ ਗਏ ਤਿਨ ਆਪਨੇ ਸਾਹ ਸੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ॥

jeu bajeteu bhāg gaye tin āpane sāh so jāi sunāi.

Those that managed to run away from the battle went and informed their King.

ਜੀਤ ਭਈ ਰਨ ਮੇ ਗੁਰ ਕੀ ਫਿਰੀ ਮਯਯ ਅਕਾਸ ਮੇ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ॥੭੫॥

jīt bhaī ran me gur kī phirī madhay akās me rām duhāi.75.

The Guru has won the battle it was like the heavens had decended on earth, like Lord

Rama.75.

ਦੇਹਾ॥ dohā. Couplet.

ਸੁਨ ਕੈ ਸਾਹਜਹਾਨ ਨੇ ਕੀਨਾ ਬਹੁ ਅਫਸੋਸ॥

sun kai sājahān ne kīnā bahu afasos.

Hearing this, there is much regret in Shah Jahan's heart.

ਬਹੁ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਲੈ ਨ ਤਾਸੇ ਰੋਸ॥੭੬॥

bahu to pūrā satigurū chalai na tāso ros.76.

The True Guru is perfect he didn't act from anger.76.

ਬਹੁਰੇ ਸਾਖੀ ਅਵਰ ਇਕ ਤੇ ਸੋਕ ਹੋ ਸੁਨਾਇ॥

bahuro sākhī avar ik to sok hauṅ sunāi.

Many other stories are there, only one is pleasing to the mind.

ਸੁਨਤੇ ਬਕਤੇ ਦੇਉ ਕੇ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਸਹਾਯ॥੭੭॥

sunate bakate doū ko hovai rām sahāy.77.

The listeners and speakers are both protected by Ram.77.

ਕਾਬਲ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸਭੈ ਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ॥

kābal kī saṅgat sabhai āi satigur pās.

The congregation of devotees came to the Guru's presence from Kabul.

ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਭੇਟ ਧਰ ਸਭਨ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ॥੭੮॥

apanī apanī bheṭ dhar sabhan karī aradās.78.

Presenting their offerings, prayers and greetings.78.

ਪੂਛੀ ਤਿਨ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਜਹਾਂ ਕੀ ਬਾਤ॥

pūchhī tin so satigurū sāhajahān kī bāt.

They asked the True Guru the story about Shah Jahan.

ਆਏ ਰਾਹ ਲਹੌਰ ਕੈ ਕਹੈ ਮੇਹਿ ਪੈ ਸਾਤ॥

āe rāh lahaur kai kahau mohi pai sāt.

They said, 'We have come from the path to Lahore.'

ਏਕ ਸਿੱਖ ਤਿਨ ਸੇ ਉਠਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਕਰ ਜੋਰ॥

ek sikh tin soñ uṭhā binatī kar kar jor.

One Sikh stood up, humbly requesting with folded hands.

ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਛੀ ਭਾਂਤਿ ਲਹੌਰ॥੮੦॥

main āiā hūñ dekh ke āchhī bhānti lahaur.80.

'I have come after seeing and admiring Lahore.'

ਸਾਹਜਹਾਂ ਕੇ ਘਰ ਬਿਖੈ ਕਮੀ ਕਛੁ ਕੀ ਨਾਂਹਿ॥

sāhajahān ke ghar bikhai kamī kachhū kī nāñhi.

In the house of Shah Jahan, there is no shortness of anything.

ਜੋੜੀ ਏਕ ਤੁਰੰਗ ਕੀ ਆਛੀ ਤਿਹ ਘਰ ਮਾਂਹਿ॥੮੧॥

joṛī ek turaṅg kī āchhī tih ghar māñhi.81.

There are a pair of horses that remain in that house.

ਛੰਦ॥ chhañd. Chhand.

ਹੇ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਚੜਨੇ ਲਾਇਕ॥

he gure tere chaṛane lāik.

O Guru, (that horse) is worthy of Your feet [to be ridden by You].

ਓਹ ਜੋੜੀ ਮੇਕੇ ਦਰਸਾਵੈ॥

oh joṛī moko darasāvai.

I saw those two [horses].

ਸਾਹਜਹਾਂ ਉਨ ਪਰ ਕਯੇ ਚੜਹੈ ਐਸੀ ਬਾਤ ਮੁਝ ਕੇ ਨਹੀ ਭਾਵੈ॥

sāhajahān un par kayo chaṛahai aisī bāt mujh ko nahī bhāvai.

'I do not like the thought of Shah Jahan mounting these steeds.'

ਐਸਾ ਪੁਰਖ ਜਿ ਕੋਈ ਉਸ ਜੋੜੀ ਕੇ ਈਹਾਂ ਲਜਾਵੈ॥

aisā purakh ji koī us joṛī ko īhān lyāvai.

‘Is there such a person who can bring those twin horses here.’

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਗ ਮਾਝ ਕਹਾਵੈ॥

janam maran te muktā hovai vāhu vāhu jag mājh kahāvai.

‘For whosoever shall, will achieve liberation from birth and death and the whole world will hail them as ‘Wonderous Wonderous!’

ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਛੀਨਾਤਿ ਤਬੇਲੇ ਸਾਹਿਬ ਪਾਸ ਹਜ਼ੂਰ ਖੜੋਤਾ॥

bidhī chañd chhīnāti tabele sāhib pās hajūr kharotā.

Biddhi Chand the one close to the Guru came standing before His presence.

ਚੇਰਾਂ ਕਾ ਸਰਦਾਰ ਕਹਾਵੈ ਚੇਰੀ ਮੇ ਵਹੁ ਮੁਹਕਮ ਹੋਤਾ॥

chorān kā sardār kahāvai chorī me vahu mukham hotā.

Known as the chief of thieves, he is an expert at stealing.

ਸਾਹਿਬ ਨਜਰ ਮਿਹਰ ਦੀ ਕਰਕੈ ਉਸ ਕੇ ਐਸੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਈ॥

sāhib najar mihar dī karakai us ko aisī bāt suṇāī.

After bestowing upon him his glance of grace, (Guru) Sahib told him the following.¹⁷

ਤੇਰੇ ਬਾਝੋਂ ਮੁਝੈ ਨ ਭਾਵਤ ਕਉਨ ਕਰੈ ਉਹਾਂ ਅਬਧਾਈ॥

tere bājhoñ mujhai na bhāvat kaun karai ūhān abadhāī.

Other than you, I do not think anyone else could do it.

ਅਪਨੇ ਉਦਰ ਭਰਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਕੀਨੀ ਹੈ ਤੈਂ ਬਹੁ ਬਿਧ ਚੇਰੀ॥

apane udar bharan ke kāran kīnī hai taiñ bahu bidh chorī.

To fill your stomach, you have carried out many forms of theft.

ਅਬ ਤੂੰ ਹਮਰਾ ਸਿੱਖ ਕਹਾਵਤ ਕਰੇ ਬਾਤ ਐਸੀ ਇਕ ਮੇਰੀ॥

ab tūñ hamarā sikh kahāvat karo bāt aisī ik morī.

Now you call yourself my Sikh, so do this one task of mine.

ਮੇਲੁ ਲੀਏ ਵਹੁ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ਮਾਂਗੇ ਦੇਤ ਨਹੀ ਅਗਿਆਨੀ॥

molu līe vahu hāth na āvai māñge det nahī agiyānī.

---

¹⁷ From the way the story is narrated it becomes a distinct possibility that Kavi Kankan was in actual present in the Court of the Sixth Guru also.

You won't be able to buy them, and the ignorant ones will not return them.

ਜਾਵੇ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਲਯਾਵੇ ਇਹੀ ਬਾਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਨੀ॥

jāvo chorī karake layāvo ihī bāt mere man mānī.

Steal them and bring them back, listen to me it makes my mind happy.

ਬਿਧੀਚੰਦ ਛੀਨੇ ਇਹੁ ਸੁਨ ਕਰ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਯਾ॥

bidhīchand chhīne ihu sun kar charnān ūpar sīsu nivāyā.

Biddhi Chand 'close one to the Guru's chest' listening to this he placed his head on the Guru's feet.

ਬਿਲਮੁ ਕਰੈ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਕਾਰਜ ਕਾਹੇ ਕਉ ਵਹੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਯਾ॥

bilamu karai jo gur ke kāraj kāhe kau vahu jag mahi āyā.

He who delays Guru's work, why has such a man even come into this world?

ਮੈਂ ਅਨਾਥ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅਬ ਜਾਂਉ॥

main anāthe te kachhū na hovai tumarī kirpā te ab jānū.

I the orphan cannot really do anything, however, I shall now leave after taking your blessings.

ਬਿਖੜੇ ਥਾਂ ਨਰ ਹੈ ਵਹੁ ਘੋੜੇ ਜਿਉ ਤੈਸੀ ਬਿਧਿ ਲਜਾਂਉ॥

bikhare thān nar haiṅ vahu ghore jio taisī bidhi lyānū.

I will go to that difficult place for a person to go, and your wonderful horses with your instruction I will bring them back.

ਸਤਗੁਰ ਪਾਸੇ ਥਾਪੀ ਲੈ ਕੇ ਹਨੁਮਾਨ ਯੋ ਕੀਨੀ ਧਾਈ॥

satgurū pāso thāpī lai ke hanūmān yoṅ kīnī dhāi.

The True Guru patted him on the back like how Ram gave his blessings to Hanuman.

ਜਾਇ ਲਹੌਰ ਲੀਯਾ ਇਕ ਰੰਬਾ ਇਹੀ ਬਾਤ ਤਾਂ ਕੇ ਮਨ ਆਈ॥੮੨॥

jāi lahaur līyā ik raṅbā ihī bāt tān ke man āi.82.

Go to Lahore get short handled hoe [for grass] I have said this from my heart.82.

ਸ੍ਰੀਯਾ॥ svaiyā. Stanza.

ਧਾਂਮਣ ਛੀਮਣ ਔਰ ਮਧਾਂਣਾ ਤਜਾਗ ਕੇ ਪਾਰ ਤੇ ਜਾਇ ਕੈ ਖਬੱਲ ਲਯਾਵੈ॥

dhānmaṅ chhīmaṅ aur madhāṅṅā tyāg ke pār te jāi kai khabbal layāvai.

Having crossed the wilderness, the thatched hut and the forest behind and rivers, he slept on a wooden cot.

ਸਬਜ ਅਜਾਇਬ ਰੰਗ ਜੁ ਘਾਸ ਕਾ ਕਾਂਚ ਕੀ ਬਾਂਗ ਸਮਾਨ ਦਿਖਾਵੈ॥

sabaja ajāiba raṅg ju ghāsa kā kānc kī bāṅg samān dikhaavai.

With beautiful coloured vegetation, delicate blades of grass like glass bracelets are seen.

ਸੇਉ ਲਯਾਇ ਕੈ ਨੀਰ ਸੇ ਧੋਵਤ ਰੰਚਕ ਧੂੜ ਨ ਤਾਸੇ ਰਹਾਵੈ॥

soū layāi kai nīr so dhovata rañchak dhūṛ na tāso rahāvai.

Bringing it, he thoroughly washed it ensuring that not even a single spec of dirt was left on it.

ਦੁਰਗ ਦੁਰਕੇ ਸੰਮੁਖ ਬੈਠ ਕੇ ਬੇਚਿਨ ਕਾ ਵਹੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ॥੮੩॥

durag durake sammukh baiṭha ke bechin kā vahu nāmu sunāvai.83.

Coming and sitting in front of the Fortress he presented himself as a trader.83.

ਘੋਰ ਨ ਕੇ ਜੁਏਈ ਸਾਂਈ ਕਹਾਵਤ ਸੇ ਤਹ ਘਾਸ ਕੇ ਲੇ ਵਨ ਆਏ॥

ghor na ko jūī sāñī kahāvata so tah ghāsa ko le van āye.

The saying goes ‘No one can yoke a horse to eat straw, yet people bring grass there.’

ਹੈ ਦਿਲਬਾਗ ਅਤੇ ਗੁਲਬਾਗ ਤਰੰਗ ਨੇਤਿਨ ਨਾਮ ਸੁਨਾਏ॥

hai dilabāga ate gulabāga taraṅg netin nām sunāe.

There was Dilbag and Gulbag he stated the names of the horses.

ਚਾਕਰ ਹੈ ਤਿਨ ਘੋਰ ਨ ਪੈ ਹਮ ਸਾਹਜਹਾਨ ਕੇ ਜੇ ਮਨ ਭਾਏ॥

chākara haiñ tin ghor na pai ham sāhajhāññ ke jo man bhāe.

They were in His service but he did not ride them even though Shah Jahan liked them.

ਆਏ ਈਰਾਨ ਸੇ ਦੇਉ ਅਰਾਕੀ ਨ ਸਾਹ ਬਿਨਾ ਕੇਉ ਪੈਰ ਟਿਕਾਏ॥੮੪॥

āe īrān so doū arākī na sāh binā koū pair ṭikāe.84.

They came from Iran, both horses without Shah Jahan, no one else could set foot on their saddle.84.

ਲਾਯ ਕਰੈ ਤਿਨ ਕੇ ਘਾਸ ਪਟੇ ਲਕੇ ਆਖ ਸੁਣਾਵਤ ਐਸੀ॥

lāi kahai tin ke ghāsa paṭe lako ākh suṅāvata aisī.

Upon bringing them blades of grass, he spoke to them thus.

ਮੇਲੁ ਕਰੇ ਸੁਦਿ ਵਾਵਤ ਹੈ ਹਮ ਆਵਤ ਹੈ ਤਮਰੇ ਮਨ ਜੈਸੀ॥

molu kaho sudi vāvata haiñ ham āvata hai tamare man jaisī.

Tell me, O jeweler, the price of your jewels; I have come with a heart like yours.

ਅਸੁਤਿ ਕੀਨੀ ਤੁਰੰਗਨ ਕੀ ਤੁਮ ਤਾਹੁ ਕੀ ਪੀਰਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਸੀ॥

astati kīnī turangana kī tum tāhū kī pīrata mere man baisī.

Your crafted body are beautiful steeds; and your love has taken its seat in my heart.

ਮੇਲ ਨ ਦੇਹੁ ਪੈ ਨ ਦੇਖ ਨ ਦੇਹੁ ਮੈ ਮਾਂਗ ਕੈ ਖਾਂਊਗਾ ਜੈਸੀ ਹੀ ਤੈਸੀ॥੮੫॥

molu na dehu pai na dekh na dehu mai māng kai khāūgā jaisī hī taisī.85.

Don't ask for a price; don't look for a price; I will ask and eat just like that.85.

ਠਾਟੀ ਹੈ ਜਿਹ ਬਿਧ ਆਪ ਨਰਾਇਣ ਕੇਊਨ ਆਇ ਸਮੇਟ ਸਕਾਈ॥

Ṭhāṭī hai jih bidh āp narāiṇ koūn āi sameṭ sakāi.

The grass is given to horses, but only the Lord knows the way to feed them.

ਸਾ ਇਸ ਦੀਨੀ ਹੈ ਆਇ ਸੁਤਾ ਹੀ ਕੇ ਘਾਸ ਕੀ ਪੇਟ ਕੇ ਲੇਹੁ ਉਠਾਈ॥

Sā is dīnī hai āi sutā hī ko ghās kī poṭ ko lehu uṭhāi.

He is of such a faith that as soon as he wakes up, he picks up the bundle of grass.

ਚਾਇ ਕੇ ਸੀਸ ਪੈ ਆਪ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਘੋਰਨ ਲੇ ਤਿਨ ਲੈ ਪਹੁਚਾਈ॥

Chāi ke sīs pai āp bidhī chaṇd ghoran lau tin lai pahuchāi.

He carries it on his head, Biddhi Chand himself has taken it to the horses on the grazing land.

ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਘਾਇ ਰਹਾ ਜਬ ਵਾਹੁ ਤੁਰੰਗ ਨੇ ਦੀਨੀ ਦਿਖਾਈ॥੮੬॥

Hoi prasann aghāi rahā jab vāhu turāṅg ne dīnī dikhāi.86.

When the Lord became pleased, then a horse appeared before the helpless one.86.

ਖਾਇਕੇ ਘਾਸ ਤੁਰੰਗਨ ਕੇ ਤਿਨ ਪਾਇਨ ਉਪਰ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਯਾ॥

Khāike ghās turāṅgan ko tin pāin ūpar sīsu nivāyā.

While the horses ate the grass for them, Biddhi Chand bowed his head at their feet.

ਹੈ ਗੁਰੁ ਕੇ ਇਹ ਦੋਊ ਤੁਰੰਗਨ ਮੈ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਆਖ ਸੁਣਾਯਾ॥

Hai gurū ke ih doū turāṅgan mai mukh te nahī ākh suṇāyā.

These two horses belong to the Guru, he did not say with his mouth.

ਚੁੰਮਤ ਹੇ ਮੁਖ ਬਾਰ ਹੀ ਬਾਰ ਤੁਰੰਗਨ ਓਰ ਧਯਾਨ ਲਗਾਯਾ॥

Chūmāta he mukh bār hī bār turāṅgan or dhyān lagāyā.

He repeatedly kissed the horses face and offered their devotion.

ਦੇਖ ਸਈ ਸਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ਕੇ ਸਾਹਿਜਹਾਨ ਸੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾਯਾ॥੮੭॥

Dekh saī san prīṭ kī rīt ko sāhijahān so jāi sunāyā.87.

Beholding the way of complete love, they went and told Shahjahan.87.

ਕਬਿੱਤਾ॥ Kabittā. Kabit.

ਐਸੀ ਜਬ ਸੁਨੀ ਸਾਹ ਭਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨੈ ਮਾਂਹ ਵਹੀ ਜੇ ਪਟੇਲ ਲੀਨਾ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇ ਕੈ॥

Aisī jab sunī sāh bhaī prītam manai mānh vahī jo paṭel līnā nikaṭi bulāikai.

When he heard this story of love the King called for his accounts so called for his book-keeper.

ਦੀਨਾ ਇਨ ਆਮ ਕਹਿ ਕਰੇ ਇਹ ਕਾਮ ਨੀਤ ਟਹਲ ਕਰੇ ਅਸੁਨਿ ਕੀ ਰੈਨ ਦਿਨ ਜਾਇ ਕੈ॥

Dīnā in ām kahi karo ih kām nīt ṭahal karo aṣṭani kī rainn jāi kai.

Assign him the task of doing this daily, serve the horses night and day.

ਮਾਨ ਕੈ ਰਜਾਇ ਦਿਨੈ ਘਾਸੁ ਲਜਾਵੈ ਜਾਇ ਜਬ ਰੈਨ ਜਾਲਿ ਪਾਇ ਸੇਵੈ ਘੋਰ ਪੈ ਆਇ ਕੈ॥

Mān kai rajāi dinai ghāsu lyāvai jāi jab rain jāl pāi sovai ghor pai āikai.

With great pride he would bring them grass in the day, and at night time would bring them water and they would sleep at night.

ਕਰੈ ਚਿਤਵਨੀ ਅਪਾਰ ਭਜੈ ਰੈਨ ਦਿਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮੇਰੀ ਆਸ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਜਿਓ ਪੁਜਾਯ ਕੈ॥੮੮॥

Karai chitavanī apār bhajai rainn din murāri merī ās āp nirānkār dī jio puṭyāyakai.88.

Keeping in mind vibrating in devotion night and day Murari, the Formless One who fulfills hopes he worships.88.

ਸੁਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਏਕ ਦਿਨਾ ਗਿਯਾ ਘਾਸ ਕੇ ਧਾਯਕੇ ਪਾਥਰ ਏਕ ਉਠਾਯ ਲਿਯਾ॥

ek dinā giyā ghās ko dhāyake pāthar ek uṭhāy liyā.

One day, while grazing in the fields, the caretaker picked up a stone.

ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੇਉ ਔਰ ਨ ਜਾਨਤ ਘਾਸ ਕੇ ਪੇਟ ਕੈ ਬੀਚ ਛਪਾਯਾ॥

Rām binā koū aur na jānat ghās ke poṭ kai bīch chhapāyā.

Without knowing anyone else except Ram, he hid amongst the grass.

ਧਯਾਨ ਮੇ ਰਾਖਤ ਠੇਰ ਹੀ ਠੇਰ ਕੇ ਏਕ ਅਚਾਨਕ ਮਾਰਗ ਪਾਯਾ॥

Dhyān me rākhat ṭhaur hī ṭhaur ko ek achānak mārag pāyā.

He kept focused at a particular spot and suddenly found a new way in.

ਹਾਥੀ ਚਢਾਵਨ ਕਾਰਨ ਛਾਤ ਪੈ ਸਾਹ ਨੇ ਹਾਥੀ ਕਾ ਪੇੜ ਬਨਾਯਾ॥੮੯॥

Hāthī chaḍhāvan kāran chhānt pai sāh ne hāthī kā paṛ banāyā.89.

For the purpose of mounting the elephant, the King created a step for the elephant.⁸⁹

ਏਹੁ ਗਟੀਕਰ ਹੈਂ ਮਨ ਮੇ ਤਬ ਹਾਥੀ ਕੇ ਪਉੜ ਸੇ ਚੜਾਨਾ॥

ehu gaṭīkar haiṅ man me tab hāthī ke pauṛ so chaṛānā.

Using a swift motion, he climbed upon the steps of the elephant.

ਪਾਥਰ ਸੀਸ ਉਠਾਇ ਲੀਯਾ ਤਬ ਛਾਤ ਕੇ ਉਪਰ ਕੀਨ ਪਾਯਾਨਾ॥

Pāthar sīsu uṭhāi līyā tab chhāt ke ūpar kīn pāyānā.

He took the stone off his head, and reached on top of the roof.

ਰੈਨ ਅੰਧੇਰੀ ਨਾ ਕੇ ਨਰ ਜਾਗਤ ਜਾਇ ਕੇ ਕੋਟ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਾਨਾ॥

Rain aṅdherī nā ko nar jāgat jāi ke koṭ ke sāth milānā.

The darkness of the night meant nobody was around, otherwise many would have been met [in the day].

ਪਾਥਰ ਨੀਰ ਮੇ ਡਾਰਿ ਦੀਯਾ ਤਬ ਨੀਰ ਸੋ ਸੋਰ ਉਠਾ ਘਮਸਾਨਾ॥੯੦॥

Pāthar nīr me ḍāri diyā tab nīr son sor uṭhā ghamasānā.⁹⁰

He put the rock into the river then the river strenghtened and lifted its water into chaos.⁹⁰

ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਬਹੈ ਕੋਟ ਕੇ ਹੇਠ ਪੜਾ ਤਿਸ ਨੀਰ ਮੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੀ॥

Rāvī nadī bahai koṭ ke heṭh paṛā tis nīr me pāthar bhārī.

The Ravi River flows beneath with millions of stones settled under its water.

ਭੇਰੀ ਕੇ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸਭੈ ਨਰ ਜਾਗ ਉਠੇ ਤਬ ਰੈਨ ਅੰਧਾਰੀ॥

bhorī ke devanahār sabhai nar jāg uṭhe tab rainn aṅdhārī.

At the break of dawn, when the divine provider of all awakens, all people rise and then the dark night turns to dawn.

ਦੇਖ ਬਿਚਾਰ ਕਰੈਂ ਮਨ ਮੈ ਸਭ ਆਪਸ ਮੈ ਮਿਲ ਕੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥

Dekh bichār karaiṅ man mai sabh āpas mai mil ke nar nārī.

See, contemplate and realize that all beings, men and women are interconnected within themselves.

ਕੈ ਕਹੂੰ ਫੂਟ ਕੇ ਭੀਤਪਰੀ ਜਲ ਕੈ ਕਹੂੰ ਮਛੱਨੇ ਨੀਰ ਉਛਾਰੀ॥੯੧॥

Kai kahūṅ fūṭ ke bhītaparī jal kai kahūṅ machhāne nīr uchhārī.⁹¹

I should speak about the fish that are born from water and I should speak about the water nymphs who are separated from the water.⁹¹

ਦੈਖ ਰਹੈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਭੀਤ ਨ ਫੂਟ ਗਈ ਹੈ ਸਲਾਮਤ ਪਾਈ॥

Daikh rahai chahūn or te bhīt na fūṭ gaī hai salāmat pāī.

Looking on all sides, none of them are harmed and they are found to be safe.

ਰੈ ਕਹੂੰ ਮੱਛ ਪੜਾ ਜਲ ਸੇਂ ਨਹੀ ਕਾਹੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਠਉਰ ਬਨਾਈ॥

Hai kahūn macch paṛā jal seṅ nahi kāhūn saṅsār ne ṭhaur banāī.

None of the fish are caught in the water and the whole world seems to have found its place of rest.

ਸੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰ ਕੈ ਸੁਧ ਨ ਪਾਥਰ ਕੀ ਤਿਨ ਪਾਈ॥

Soi rahe sabh chiṅt bisār ke sudh na pāthar kī tin pāī.

Sleeping whilst forgetting all their worries, they did not find out about the stone.

ਕੀਨੀ ਹੈ ਆਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੇਵਕ ਕਾ ਭਯਾ ਆਪ ਸਹਾਈ॥੯੨॥

Kīnī hai āi kripā hari gobind sevak kā bhayā āp sahāī.92.

By His grace, I've performed the service of Guru Hargobind who Himself has become the helper of His servants.92.

ਨੇਮ ਕੀਯਾ ਤਿਨ ਐਸੀ ਹੀ ਭਾਤਿ ਜੋ ਘਾਸ ਕੇ ਜਾਇ ਤੇ ਪਾਥਰ ਲਯਾਵੈ॥

Nem kīyā tin aisī hī bhāti jau ghās ko jāi tau pāthar lyāvai.

He observed the discipline in such a way that he would take grass when available and place stones there.

ਦਿਵਸ ਛਪਾਯ ਧਰੈ ਬਿਚ ਘਾਸ ਕੇ ਕਾਹੂ ਨ ਮਾਨਸ ਕੇ ਦਿਖਲਾਵੈ॥

Divas chhapāy dharai bich ghās ke kāhū na manas ko dikhalāvai.

He would hide during the day, placing himself amidst the grass, so that no one would see him.

ਰੈਨ ਕੇ ਜਯਕੇ ਛਾਤ ਉਪਰ ਪਾਥਰ ਕੇ ਜਲ ਮਾਹਿ ਗਿਰਾਵੈ॥

Rain ko jayake chhāt ūpar pāthar ko jal māhi girāvai.

At night he would go to the roof and put a stone into the river.

ਭਰਮ ਗਯਾ ਮਿਟ ਦੇ ਦਿਨ ਮੇ ਦਿਨ ਤੀਸਰੇ ਕਉ ਨ ਕਿਸੀ ਕੇ ਬੋਲਾਵੈ॥੯੩॥

Bharam gayā miṭ do din me din tīsare kau na kisī ko bolāvai.93.

[In this way] their doubt [by the sounds of the splash] was dispelled in two days and no one called out on the third day.93.

ਏਕ ਦਿਨ ਗਏ ਸੋਇ ਸਭੈ ਤਿਨ ਹੀਰਨ ਸੇ ਜੜੀ ਜੀਨ ਉਠਾਈ॥

ek din ge soi sabhai tin hīran se jaṛī jīn uṭhāī.

One day, when they all went to sleep, only He was awakened like the deer.

ਆਪਨੇ ਹਾਥ ਸੇ ਆਪੇ ਬਿਧੀਚੰਦ ਏਕ ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਉਪਰ ਪਾਈ॥

Āpane hāth so āpe bidhīchañd ek turaᅅg ke ūpar pāi.

With his own hands Biddhi Chand put his hands upon one horse.

ਦੈ ਕੇ ਲਗਾਮ ਚੜਾ ਤਿਸ ਪੈ ਤਬ ਰਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ॥

Dai ke lagām chaᅇā tis pai tab rāñm ke nām seᅇ prīt lagāi.

Having put on the bridle, then He was filled with love for the name of Ram.

ਪਾਂਚ ਰੁਪੈਏ ਕਾ ਦੇਉ ਕੜਾਹ ਜੇ ਰਾਮ ਜੀ ਕੀ ਟਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਈ॥੯੪॥

Pāñch rupaiyai kā deūñ kaᅇāh jo rām jī kī ᅇakī ās pujaī.94.

I offer five rupees as a donation; given *parshad* I bow down to the feet of Lord Rama, placing my hope in Him.94. [According to Kavi Santokh Singh a fine for riding the horse before the Guru].

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕੇ ਤਿਨ ਅਸ੍ਰੁਸੁ ਹਾਥੀ ਕੀ ਪਉੜੀ ਪੈ ਜਾਯ ਚੜਾਯਾ॥

Vāhigurū kahi ke tin aᅇᅇasu hāthī kī pauᅇī pai jāy chaᅇāyā.

Saying Vahiguru he rides the horse up the steps made to sit on the elephant.

ਨਿਕਟ ਗਯਾ ਜਬ ਦੂਰਗ ਕੀ ਭੀਤ ਕੇ ਬੀਚ ਨਦੀ ਤਬ ਚਾਯ ਟਪਾਯਾ॥

Nikat gayā jab dūrag kī bhīt ke bīch nadī tab chāy ᅇapāyā.

Coming close to the edge of the fortress he leaped into the river below.

ਤੰਗੁ ਨ ਭੀਜ ਗਿਯਾ ਜਲ ਮੈ ਮੁਰਗਾਈ ਕੀ ਭਾਂਤਿ ਨਦੀ ਮੈ ਤਰਾਯਾ॥

Tang na bhīj giyā jal mai muragāi kī bhāñti nadī mai tarāyā.

Letting go of the saddle now wet he swam across the river like a duck.

ਨਾਹਿ ਬਿਲੰਬ ਦਿਨ ਏਕ ਨਚਾਵਤ ਹੀ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਲਜਾਯਾ॥੯੫॥

Nāhi bilañb din ek nachāvat hī gur pāhi lyāyā.95.

With no delay at all, he galloped the horse to the Guru on the very same day.95.

ਡੀਠ ਪਰੇ ਜਬ ਹੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਛੇਰ ਤੁਰੰਗ ਤਬੈ ਪਗ ਲਾਗਾ॥

ᅇīᅇh pare jab hī harigobind chhor turaᅅg tabai pag lāgā.

Upon seeing Guru Hargobind Ji, he left the horse and bowed to the Guru's feet.

ਲੀਨਾ ਉਠਾਯ ਔ ਥਾਪੀ ਦਈ ਗੁਰ ਤੇਹਿ ਸਮਾਨ ਹੈ ਕੇ ਬਡਭਾਗ॥

Līnā uᅇhāy au ᅇhāpī daī gur tohi samāñ hai ko baᅇabhāg.

Taking the reigns, the Guru patted him [Biddhi Chand] on the back, the Guru said ‘there is no equal to you, you are fortunate.’

ਕਾਮ ਕਰੈ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨ ਲਾਯਕੈ ਹੋਵਤ ਤਾਹਿ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਭਾਗਾ॥

Kām karai gur kā man lāyakai hovat tāhi kā nām subhāgā.

One who works for the Guru with a mind this focused has a blessed name.

ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਹੈਂ ਤੁਮਰੇ ਘਰ ਦੁਖ ਐ ਦਾਰਿਦ ਤੇਹਿ ਤੇ ਭਾਗਾ॥੯੬॥

Chār padārath haiñ tumare ghar dūkh au dārid tohi te bhāgā.96.

‘There are four boons in your house, both pain and poverty will run away.’96.

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫੇਰ ਉਚਾਰ ਕੀਯਾ ਇਕ ਚਿੰਤ ਭਈ ਹਮਰੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥

Srī mukh pher uchār kīyā ik chīnt bhī hamare man māñhī.

The Guru spoke from his holy mouth, there is one concern in my mind.

ਹੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨੇ ਧਰ ਕਾਨ ਬਿਨਾ ਤੁਹਿ ਕੋਇ ਮਿਟਾਵਤੁ ਨਾਂਹੀ॥

He bidhī chañd suno dhar kāñn binā tuhi koī miṭāvat nāñhī.

‘O Bidhi Chand, listen - without God's support, no one can change anything.’

ਏਕ ਲਹੌਰ ਐ ਏਕ ਇਹਾਂ ਅਬ ਭੰਗ ਭਯਾ ਹੈ ਤੁਰੰਗ ਨ ਮਾਂਹੀ॥

ek lahor au ek ihāñ ab bhañg bhayā hai turañg na māñhī.

One horse in is Lahore and now one here, now separated they are not happy.

ਐਸੀ ਕੋਰ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜੀ ਦੁਊ ਹੋਹਿ ਇਕੱਤ੍ਰ ਏ ਆਪਸ ਮਾਂਹੀ॥੯੭॥

Aisī kor kirpā hari jī doū hoñhi ikatra e āpas māñhī.97.

‘Oh Hari Ji bless me, that both are brought together and brung to you.’97.

ਚੌਪਈ॥ Chaupai. Quatrain.

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਚਾਹਿ॥

Je satigur ke hirde chāhi.

If the Guru in his heart wished it.

ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸਮਝੀ ਮਨ ਮਾਂਹਿ॥

Bidhī chañd samajhī man māñhī.

Biddhi Chand understood this in his mind.

ਹੇ ਗੁਰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ॥

He gur chīntā karahu na koī.

O Guru do not be concerned at all.

ਜੇ ਤੁਮ ਚਹੇ ਸੋਈ ਹੋਇ॥੯੮॥

Jo tum chaho soī hoi.98.

Whatever You wish will come to pass.98.

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਂਹਿ ਰਹਾਇ॥

Tere darasan kīe te chintā nānhi rahāi.

Beholding You what worry can remain.

ਤੁਮ ਕਯੁ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤ ਹੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਬਲਾਇ॥੯੯॥

Tum kayu chintā karat ho chintā kare balāi.99.

Why would you be concerned, we will quell this concern.99.

ਜੇ ਤੁਮ ਚਾਹੇ ਰਿਦੈ ਮੈਂ ਸਾਚੀ ਕਹੇ ਸੁਨਾਯ॥

Jo tum chāho ridai main sāchī kaho sunāy.

Whatever You wish in Your heart, tell that to me.

ਸੂਰਜ ਕਾ ਜੇ ਅਸੁ ਹੈ ਸੇ ਭੀ ਲੇਹੁ ਮਗਾਯ॥੧੦੦॥

Sūraj kā jo ast hai so bhī lehu magāy.100.

As the sun rises, that horse I will bring to You.100.

ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰ ਤੇ ਲੈ ਆਯਾ ਮੈਂ ਬਾਜ॥

Tumrī kirpā nadar te lai āyā mai bāj.

With your grace I have brought back this horse.

ਅਬ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮਕੇ ਤਕ ਹੈ ਇਹੋ ਕਾਜ॥੧੦੧॥

Ab jau kirpā karahu tumke tak hai iho kāj.101.

Now again with your grace this task can be completed.101.

ਮੁਹ ਅਧੀਨ ਕਾ ਸੀਸ ਭੀ ਤੁਮ ਪੈ ਹੈ ਕੁਰਬਾਨ॥

Muh adhīn kā sīs bhī tum pai hai kurabān.

I have surrendered my head to You and am a sacrifice to You.

ਆਵੈ ਗੁਰ ਕੇ ਕਾਜ ਮੈ ਤੋਂ ਹੋਵੈ ਕਲਯਾਨ॥੧੦੨॥

Āvai gur ke kāj mai tau hovai kalyān.102.

Any work of the Guru will surely liberate me.102.

ਬਹੁਰ ਤਹਾਂ ਮੈ ਜਾਤ ਹੋ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਹਾਯ ॥

Bahur tahān mai jāt hoṁ je tum karo sahāy.

I shall go there again, if You help me.

ਜੰਜੀਵੰਤਉ ਉਬਰਿਯਾ ਹਯ ਲੈ ਆਯਾ ਜਾਯ॥੧੦੩॥

Janjīvantau ubriyā hay lai āyā jāy.103.

You have brought me back to life so send me back again.103.

ਚੌਪਈ॥ Chaupāi. Quatrain.

ਸੁਨਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ॥

Sunakai satigur kirapā kīnī.

Hearing his plea, the True Guru granted His grace.

ਅਪਨੇ ਕਰ ਸੋ ਥਾਪੀ ਦੀਨੀ॥

Apane kar soṁ thāpī dīnī.

With His hands, he gave him blessings.

ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਆਖ ਸੁਨਾਈ॥

Bidhī Chaṁd ko ākh sunāī.

He spoke to Bidhi Chand thus.

ਤੁਮਰਾ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਸਹਾਈ॥੧੦੪॥

Tumarā hovai rām sahāī.104.

‘Ram will assist you’.104.

ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਬਹੁਰ ਸਿਧਾਯਾ॥

Bidhī chaṁd tab bahur sidhāyā.

Then, Bidhi Chand went back again.

ਬਿਲਮ ਨ ਕੀਨੀ ਪੁਰ ਮੈ ਆਯਾ॥

Bilam na kīnī pur mai āyā.

He did not delay and reached there.

ਧਰਮਸਾਲ ਥੀ ਬੀਚ ਲਹੌਰ॥

Dharamasāl thī bīch lahaur.

To the Dharamsala in Lahore.

ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਕੀ ਉਹ ਠੈਰ॥੧੦੫॥

Rāmdās gur kī uh ṭhaur.105.

The place of Guru Ram Das.105.

ਤਾਂ ਮਹਿ ਸਾਧ ਸੰਤ ਬਹੁ ਅਵਹਿ॥

Tān mahi sādḥ saṅt bahu avahi.

Many saints and holy people are coming.

ਕੀਰਤਨ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਂਵਹਿ॥

Kīrtan karahi har kā jas gāvahi.

They sing the praises of Hari and perform Kirtan.

ਭੋਜਨ ਕੀ ਤਹ ਕਮੀ ਨ ਕਾਈ॥

Bhojan kī tah kamī na kāī.

There is no shortage of food.

ਖਟ ਰਸ ਲੈ ਆਵਹਿ ਲੋਕਾਈ॥੧੦੬॥

Khaṭ ras lai āvahi laukāī.106.

People come to taste the eight flavours [of food].106.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖ ਰਹਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਂਗੀ॥

Gur kā sikh rahiā tisu māṅhī.

The Sikhs of the Guru remain within there.

ਭੇਦ ਕਿਸੀ ਸੇਂ ਭਾਖੈ ਨਾਂਗੀ॥

Bhed kisī sauṅ bhākhai nāṅhī.

They do not speak of others' faults.

ਭਲਾ ਪੁਰਖ ਵਹੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ॥

Bhalā purakh vahu nadarī āvai.

The person becomes good with the Divine glance of grace.

ਧਰਮਸਾਲ ਸੇ ਭੋਜਨ ਖਾਵੈ॥੧੦੭॥

Dharamsāl so bhojan khāvai.107.

He eats at the Guru's kitchen.107.

ਗਲ ਮੇ ਇਕ ਪੇਰਾ ਹਨੁ ਪਾਯਾ॥

Gal me ik perā hanu pāyā.

Around his neck he adorned himself with a necklace.

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਭੇਖ ਬਣਾਯਾ॥

Hindustānī bhekh baṇāyā.

Taking the guise of a Hindustani.

ਦਾੜੀ ਸਗਲੀ ਮੁੰਡਤ ਕੀਨੀ॥

dārī sagalī muṇḍaṭ kīnī.

Shaving all his beard totally. [Kavi Santokh Singh writes that Baba Biddhi Chand tied up his beard, to reveal his chin in two parts.]

ਮੂੰਛਾਂ ਰਹੀ ਰਾਮ ਰਸ ਭੀਨੀ॥੧੦੮॥

Mūṅchāñ rahī rāñm ras bhīnī.108.

The mustache he has retained which has the look of Rama.108.

ਜੈਸੈ ਭਾਂਡ ਸਾਂਗ ਬਨ ਆਵੈ॥

Jaisai bhāṅḍ sāng ban āvai.

Like this he disguised his body.

ਲਖ ਨਹੀ ਤਾਂਕੇ ਕੋਈ ਸਕਾਵੈ॥

Lakh nahī ṭāñko koī sakāvai.

No one can possibly recognise him.

ਗੁਰ ਨਿਮਿਤ ਯਹ ਸਾਂਗੀ ਹੂਆ॥

Gur nimit yah sāngī hūā.

For the sake of the Guru he disguised himself.

ਜਿਸ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ॥੧੦੯॥

Jis gur ke sam avaru na dūā.109.

The Guru who is equal to none.109.

ਜੇ ਕੋਊ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਛਨ ਆਵੈ॥

Jo koū tis ko pūchhan āvai.

For those who come to ask him who he is.

ਖੋਜੀ ਅਪਨਾ ਨਾਂਮ ਬਤਾਵੈ॥

Khojī apanā nāñm batāvai.

He tells them he is an [animal] tracker.

ਅਸ਼ਕਰੀ ਐ ਮਹਿ ਖਾਗਾਯ॥

Aṣṭakarī au mahi khāgāy.

I can find where the horse is.

ਦੇਉਂ ਤਿਸ ਕਾ ਖੇਜ ਬਤਾਯ॥੧੧੦॥

Deūn tis kā khoj batāy.110.

Give [me the chance] and I will tell you how.110.

ਜੇ ਕੇਉ ਚੇਰੀ ਕਰ ਲੈ ਜਾਵੈ॥

Jo koū chorī kar lai jāvai.

I will tell them who stole it.

ਮੇਹੂ ਤੇ ਵਹੁ ਕਹਾਂ ਛਪਾਵੈ॥

Mohū te vahu kahāṅ chhapāvai.

Where can he hide his face?

ਨੀਰ ਮਾਂਹਿ ਤੇ ਖੇਜ ਬਤਾਉ॥

Nīr māṅhi te khoj batāū.

I will investigate the way of the river.

ਪਾਥਰ ਤੇ ਵਹੁ ਢੂੰਡ ਲਿਜਾਉ॥੧੧੧॥

Pāthar te vahu ḍhūṅḍ liyāū.111.

Where he took the stones to the depths.111.

ਭਲ ਪੁਰਖ ਨ ਯਹ ਬਿਧ ਸੁਨਿ ਪਾਈ॥

Bhal purakh na yah bidh suni pāi.

An innocent person heard these ways.

ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਲੈ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ॥

Pātisāhi lau sudh pahuchāi.

He went and told the Emperor.

ਆਦਰ ਕਰਿ ਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਬੁਲਾਯਾ॥

Ādar kari ke sāhib bulāyā.

Who ordered that the Sahib be brought to him.

ਤਾਂ ਕੇ ਅਪਨੇ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯਾ॥੧੧੨॥

Tān ko apane nikaṭ baṭhāyā. 112.

Then he called him to sit close to him. 112.

ਸ੍ਵੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਬਾਗਾਂ ਅਮੋਲਕ ਪਾਗ ਸਮੇਤ ਸੰਦੂਕ ਸੇ ਸਾਹਿ ਨੈ ਖੋਲ ਮਗਾਯਾ॥

Bāgān amolak pāg samet saṅḍūk so sāhi nai khol magāyā.

In his priceless garden, along with the royal canopy and treasure chest, the Emperor calls him.

ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੀਯਾ ਉਸ ਕੇ ਤਿਨ ਲੇਤ ਹੀ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਲਗਾਯਾ॥

Hoī prasān dīyā us ko tin let hī apane aṅg lagāyā.

Being pleased, he hugs him [Biddhi Chand] close to his body.

ਸਾਹਜਹਾਂਨ ਕਹਾ ਮੁਖ ਸੋ ਇਸ ਦੁਰਗ ਤੇ ਅਸ੍ਰੁਕਾ ਖੋਜਨ ਪਾਯਾ॥

Sāhajahān kahā mukh soṅ is durag te aṣṭakā khojan pāyā.

Shahjahan says from his mouth in this Fortress find out where is the horse.

ਕੈ ਮਘਵਾ ਨੈ ਉਠਾਯ ਅਕਾਸ ਕੇ ਕੈ ਬਲਿਰਾਯ ਪਤਾਲ ਸਜਾਯਾ॥੧੧੩॥

Kai maghavā nai uṭhāy akās ko kai balirāy patāl sajāyā. 113.

The [fortress] was as high as the clouds in the sky the Powerful king adorned the Earth. 113.

ਛਿਦ੍ਰੁ ਭਯਾ ਨਹੀ ਦੁਰਗ ਕੀ ਭੀਤ ਕੇ ਨਾਂ ਦਰਕਾ ਕਹੂੰ ਤਾਲਾ ਖੁਲਾਨਾ॥

Chhidra bhayā nahī durag kī bhīt ko nān darakā kahūn tālā khulānā.

The fortress has a moat, high walls, how can the locked doors be opened. [therefore, how has the horse gone?]

ਯਾਹੀ ਤੇ ਚਿੰਤ ਭਈ ਹਮਕੋ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਹੀ ਮਾਂਹਿ ਭਯਾ ਹੋਂ ਦਿਵਾਨਾ॥

Yāhī te chint bhaī hamako aru chint hī mānhi bhayā hauṅ divānā.

I have been worried about this issue and I have gone mad with worry. [Asks the Shah].

ਰਾਖਿ ਲੀਯਾ ਮੁਝ ਭੁਲ ਕੈ ਆਪ ਹੀ ਯਾਹੀ ਤੁਰੰਗ ਪੈ ਪੁਰਖ ਬੇਗਾਨਾਂ॥

Rākh līyā mujh bhul kai āp hī yāhī turaṅg pai purakh begānān.

Save me from my doubt, you alone can bring this horse back.

ਖੋਜ ਬਤਾਯ ਕਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੇਉ ਤੋ ਤਿਹ ਦੇਉ ਅਪਾਰ ਖਜਾਨਾ॥੧੧੪॥

Khoj baṭāy kahai tis kā koū tau tih deū apār khajānā. 114.

Start your investigative work and then and I will reward you with unlimited treasure. 114.

ਦੇਹਰਾ॥ Doharā. Couplet.

ਲੈ ਲੈ ਦੁਹਿ ਤਾ ਮੁਹਿ ਮਿਲੈ ਜੇਉ ਹਿੰਦ ਮਹਿ ਭੂਪ॥

Lai lai duhi tā muhi milai joū hiṅd mahi bhūp.

Taking, taking them both back from the King of Hindustan.

ਆਕੀ ਮੁਝ ਤੇ ਨਾਂਹਿ ਕੇਬਰ ਪਰਬਤ ਅਰੁ ਕੂਪ॥੧੧੫॥

Ākī mujh te nāñhi kobar parabat aru kūp.115.

It is not difficult for me to overcome any obstacle, climb the mountain and ravine.115.

ਸ੍ਵੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਨਾਮ ਹੈ ਸਾਹਿਜਹਾਨ ਮੁਝੈ ਸਭ ਸਾਹਿਜਹਾਨ ਕਾ ਜਹਾਨ ਕਾ ਜਾਨਤ ਮੇਉ॥

Nām hai sāhijahān mujhai sabh sāhijahān kā jahān kā jānat moū.

My name is Shahjahan I am known as the Ruler of the world.

ਦੇਇ ਹਜਾਰ ਐ ਚਾਰ ਸੈ ਕੇ ਸਲੇ ਯਾਗੀਰ ਹਾ ਮੁਝ ਤੇ ਨਹੀ ਕੇਉ॥

Doi hajār au chār sai ko salau yāgīr hā mujh te nahī koū.

I have 2416 estates there is no other like me.

ਪਰਬਤ ਹੇਤ ਦੁਰਾਵੇ ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਦੈਊਗਾ ਮੈ ਉਲਟਾਯ ਕੈ ਸੇਉ॥

Parbat het durāve turang ko daūgā mai ulatāy kai soū.

Under the mountain I will give my horse a gallop, I will turn his [current state].

ਲੈਊਗਾ ਆਪਨਾ ਬਾਜ ਪਤਾਲ ਸੈ ਜੋ ਬਲਿਰਾਯ ਕੇ ਗੇਹ ਮੇ ਹੇਉ॥੧੧੬॥

Laiūgā āpnā bāj patāl sau jau balirāe ke geh me hoū.116.

I will take my Falcon to the netherworld and have the might of Baliraja (a legendary and powerful king).116.

ਚੌਪਾਈ ॥ Chaupāī. Quatrain.

ਖੇਜੀ ਉਠ ਕੀਨੀ ਪਰਨਾਮ॥

khojī uṭh kīnī paranām.

The investigator (Biddhi Chand) got up and saluted [Shah Jahan].

ਸਾਹਨ ਕੈ ਜਿਮ ਹੇਤ ਸਲਾਮ॥

Sāhan kau jim hot salām.

He then salutes the King again.

ਖੇਜ ਇਹਾਂ ਤੇ ਹਾਥ ਨਾ ਆਵੈ॥

Khoj ihāṅ te hāth nā āvai.

The [other] investigators [trackers] could not reach him with their hands.

ਕਠਨ ਕਾਮ ਮੁਝ ਕੇ ਦਰਸਾਵੈ॥੧੧੭॥

Kaṭhan kām mujh ko darasāvai.117.

And told him that it was a difficult task.117.

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਬਾਜ ਗਿਯਾ ਜਿਹ ਠਬਰ ਤੇ ਸੇ ਮੁਹਿ ਦੇਹ ਦਿਖਾਯ॥

Bāj giyā jih ṭhabar te so muhi deh dikhāy.

Please show me the place where it ran away from.

ਕੇਤੇ ਦਿਨ ਉਹਾਂ ਰਹੈ ਤਬ ਕਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਯ॥੧੧੮॥

Kete dīn ūhāṅ rahau tab kachhu sojhī pāe.118.

How many days it has gone and everything else I will uncover.118.

ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਮਾਨ ਕੈ ਦੀਨੀ ਹੈ ਆਯਸ ਸਾਹ ਨੇ ਜਾਯ ਰਹੈ ਵਹੁ ਠੋਰ ਤੁਮਾਰੀ॥

Mān kai dīnī hai āyas sāhne jāe raho vahu ṭhor tumārī.

With honor and faith, remain firm, O my King; stay within your stability.

ਗਰਜ ਸਮਾਨ ਨ ਕੇਉ ਜਹਾਨ ਮੇ ਰਾਇ ਐ ਰੰਕ ਕੇ ਗਰਜ ਪਯਾਰੀ॥

Garaj samān na koū jahān me rāi au raṅk kau guraj payārī.

The thunder and earth are of the world where the King and begger love the thunder [are equal].

ਹੋਇ ਧਨੀ ਕਾ ਪਰੋਜਨ ਕੀਟ ਲੇ ਤਾਹੂੰ ਕੇ ਤਾਤ ਕਹੇ ਮਹਤਾਰੀ॥

Hoi dhanī kā parojan kīṭ lo tāhuṅ ko tāt kahe mahatārī.

Blessed is this humble ant who becomes great by serving the powerful and wealthy.

ਖੇਜ ਕਾ ਚਿੱਤ ਮੇ ਰਾਖ ਪਰੋਜਨ ਚੋਰ ਕੇ ਸਾਹ ਕੀਯਾ ਘਰਬਾਰੀ॥੧੧੯॥

Khoj kā chit me rākh parojan chor ko sāh kīyā gharabārī.119.

This servant will keep his mind focused on finding the thief who stole from the Kings household.119.

ਏਕ ਤੁਰੰਗ ਗਯਾ ਸੁ ਅਚਿੰਤਕ ਦੁਜੈ ਕੇ ਆਪ ਹੀ ਸਾਹੁ ਗਵਾਵੈ॥

Ek turang giyā so achiñtak dujai ko āp hī sāhu gavāvai.

One horse has gone and so the other is now anxious and is losing its breath.

ਭਾਵੀ ਸਮਾਨ ਕੇ ਬਲਵਾਨ ਜੋ ਆਵਤ ਹੈ ਤਬ ਬੁਧਿ ਭੁਲਾਵੈ॥

Bhāvī samān ko balavān jau āvat hai tab budhi bhulāvai.

Only then will he be strong again when the other comes back, else he will lose his mind.

ਲਾਖ ਉਪਾਵ ਰੁਊ ਭਾਵੀ ਕੇ ਤਉ ਭਿਨ ਭਾਵੀ ਤੇ ਛੁਟ ਨ ਪਾਵੈ॥

Lākh upāv kū bhāvī ke tau bhin bhāvī te chhūt na pāvai.

Despite trying thousands of methods, one cannot find a solution and an end to this.

ਚੰਦ ਔ ਸੂਰ ਦੀਆ ਜਿਹ ਬੰਦ ਮੇ ਤਾਹੁ ਕੈਸੀ ਸਪੈ ਭਾਵੀ ਬਿਹਾਵੈ॥੧੨੦॥

Chañd au sūr dīā jih bañd me tāhū kaisī sapai bhāvī bihāvai.120.

Like when the moon and the sun is hidden in the sky, how can I discover the horse, no matter what methods I try.120.

ਭਾਵੀ ਬਿਹਾਨੀ ਹੈ ਕੰਸ ਕੇ ਉਪਰ ਭਾਵੀ ਨੈ ਜਾਦਵ ਬੰਸ ਪਾਯਾ॥

Bhāvī bihānī hai kans ke ūpar, bhāvī nai jādav bans pāyā.

Whether born into the family of Kansa and the divine Yadav lineage.

ਭਾਵੀ ਤੇਲੀ ਨਾ ਹੈ ਸਰਾਪੁ ਸੁਨਾ ਸਿਰ ਭਾਵੀ ਨੈ ਚੰਦ ਕਲੰਕ ਲਗਾਯਾ॥

Bhāvī telī nā hai sarāp sunā, sir bhāvī nai chand kalank lagāyā.

Like the daughter-in-law is not cursed without the oil mark, neither is the moon with its mark.

ਭਾਵੀ ਨੈ ਸੀਤਾ ਗਵਾਈ ਹੈ ਰਾਮ ਤੇ ਆਪ ਜਿਸੈ ਰਘਨਾਥ ਕਹਾਯਾ॥

Bhāvī nai sītā gavāī hai rām te āp jisai raghnāth kahāyā.

Neither was the honour of Sita lost when she was taken, who was with the one called Ragnath himself.

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਯਹ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਭਾਵੀ ਤੇ ਰਾਮ ਨ ਛੁਟ ਨ ਪਾਯਾ॥੧੨੧॥

Mānukh kī yah ketak bāt hai, bhāvī te rām na chhūt na pāyā.121.

This is a strange matter for humans; that one does not attain liberation without Rama.

ਦੇਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਟਾਰਾਟੋਰਾ ਕਰ ਦਿਖਾ ਖੋਜਤਿ ਦੀਨ ਬਤਾਯ॥

Ṭārāṭorā kar dikhā khojat dīn batāyā.

Slowly and surely it will be revealed and in the morning, I will tell you of my investigation.

ਸੇਵੈ ਨਿਕਟ ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਰੈਨ ਪਰੈ ਜਬ ਆਯ॥੧੨੨॥

Sovai nikaṭ turang ke rain parai jab āyā.122.

I will sleep near the horse at night when night falls.122.

ਸੈਵ੍ਰਯਾ॥ Svaiyā. Quatrain.

ਕ੍ਰਿਸ਼ ਕੇ ਜਨਮ ਸਮਾਨ ਅਚਾਨਕ ਆਈ ਹੈ ਏਕ ਨਿਸਾਂ ਅੰਧਿਯਾਰੀ॥

Krisna ke janam samān achānak ā hai ek nisān aṅdhiyārī.

Similar to the sudden birth of Krishna, a dark night has come.

ਜਾਗਤ ਨਾਹਿ ਰਹਾ ਕੁਊ ਦੁਰਗ ਮੇ ਸੋਇ ਗਏ ਸਗਰੇ ਨਰਨਾਰੀ॥

Jāgat nāhi rahā kuū durag me soi ge sagare naranārī.

No one remained awake in the world; all men and women went to sleep.

ਹੀਰਨ ਸੋ ਜਰੀ ਕਾਠੀ ਅਜਾਯਬ ਕੇਠੜੀ ਤੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨਿਕਾਰੀ॥

Hīran soṅ jarī kāṭhī ajāib koṭhaṛī te bidhī chaṅd nikārī.

Bidhi Chand removed a diamond encrusted saddle and reins from a wonderful locker room.

ਡਾਰ ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਉਪਰ ਜੀਨ ਲਗਾਮ ਚੜਾਯ ਕੈ ਕੀਨੀ ਤਯਾਰੀ॥੧੨੩॥

Ḍār turaṅg ke ūpar jīn lagānm charāy kai kīnī tayārī.123.

These (diamond encrusted) reins and saddle were then placed on the horse and preparations were made.123.

ਦੀਨਾ ਜਗਾਯ ਕੈ ਲੋਗਨ ਕੇ ਜਬ ਅਸੂਨ ਉਪਰ ਪਾਂਉ ਟਿਕਾਯਾ॥

Dīnā jagāy kai logan ko jab asaṭan ūpar pānū ṭikāyā.

As the dharma dictates, he bowed to the hooves of the horses [before mounting the horse].

ਦੇਖ ਲਹੈ ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗ ਕੈ ਹਾਥੀ ਕੇ ਪਉੜ ਸੇ ਜਾਯ ਜੜਾਯਾ॥

Dekh lahou sabh hī nar jāg kai hāthī ke paṛ so jāyā jaṛāyā.

Seeing all awakening he rode the horse to the [aforementioned] steps created for elephants.

ਐਸੀ ਹੀ ਭਾਂਗ ਯਾਰੈ ਤੁਰੰਮ ਸੋਈ ਮੈ ਆਖ ਕੈ ਖੋਜ ਦਿਖਾਯਾ॥

Aisī hī bhāṅg yāhai turaṅg soī mai ākh kai khoj dikhāyā.

Then he turned the horse in the way to show how it took place, as my investigations have shown me.

ਦੇਖਤ ਹੈ ਸਗਲੇ ਨਹ ਨਾਰਿ ਐ ਦੇਖਤ ਸਾਹ ਕੇ ਅਸ੍ਰੁ ਪਾਯਾ॥੧੨੪॥

Dekhat hau sagale nah nāri au dekhat sāh ke asṛ pāyā.124.

All the men and women look at him as does the King watch him get on the horse.124.

ਤੈ ਮੈਰਾ ਦਿਲਬਾਗ ਤੁਰੰਗ ਜੋ ਚੇਰਾ ਬਨਾਯਕੈ ਘਾਸ ਖੁਦਾਯਾ॥

Tau maherā dilbāg turang jo cherā banāyakai ghās khudāyā.

The horse Dilbag I took who cheerfully ate grass from me.

ਲੀਨਾ ਅਬੈ ਗੁਲਬਾਗ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋ ਖੋਜ ਕੇ ਕਾਰਨ ਬੀਚ ਰਖਾਯਾ॥

Līnā abai gulbāg tumārā jau khoj ke kāran bīch rakhāyā.

Now I will take your Gulbag since you have kept me to investigate.

ਚੇਰ ਰੋ ਮੈ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਜਿਨ ਸਾਹਨ ਕਾ ਪਤਿਸਾਹ ਕਹਾਯਾ॥

Chor hauñ mai hari gobiñd kā jin sāhan kā patisāh kahāyā.

I am the thief of Guru Hari Gobind who is actually the King of Emperors!

ਏਤੀ ਸੁਨਾਯਾ ਤੁਰਾਯ ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਗੰਗ ਕੇ ਪਾਸ ਤੁਰੰਗ ਲੈ ਆਯਾ॥੧੨੫॥

Etī sunāyā turāya turang kau gang ke pās turang lai āyāñ.125.

Saying this the horse he galloped and lept into the moat and took the horse.125.

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਹਾਥਾਂਨ ਲੈ ਹੋਠਨ ਕਟੈ ਚਲੈ ਨਾਂਹਿ ਕਛੁ ਜੋਰ॥

Hāthāññ lai hoṭhan kaṭai chalai nāñhi kachhu jor.

His hands and lips were cut it couldn't go as it has no strength.

ਕਰੈ ਸਾਹੁ ਹਮ ਦੇਖ ਤੇ ਅਸ੍ਰੁ ਲੀਯਾਇ ਨ ਚੇਰ॥੧੨੬॥

Kahai sāhu ham dekh te asṛ līyāi nā chor.126.

Saying 'King! Look I have taken the horses not a thief.'126.

ਆਵਹੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰ ਨਿਹੁਰਾਯਾ ਤਿਨ ਸੀਸ॥

Āvahī gur charan par nihurāyā tin sīs.

He arrived to the Guru and bowed to His feet.

ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀਨੀ ਅਧਿਕ ਅਸੀਸ॥੧੨੭॥

Ati prasaññ hoi satigurū dīnī adhik asīs.127.

The true Guru was very happy and gave his blessing.

ਬਿਧੀਚੰਦੇ ਵਾਚ॥ Bidhī Chañdo Vāch. The Speech of Biddhi Chand.

ਸ਼ੈਯਾ॥ Svaiyā. Quatrain.

ਪਾਇ ਧਰਾਇਨ ਅਸ੍ਰਨ ਪੈ ਮੁਹਿ ਮਾਫ ਕਰੇ ਤਕਸੀਰ ਹਮਾਰੀ॥

Pāi dharāin aṣṭan pai muhi māf karo takasīr hamārī.

Forgive our faults, O Lord, for riding your horse, by placing my feet on it.

ਤੇਹਿ ਬਨਾਇ ਨ ਅਸ੍ਰਨ ਉਪਰ ਹੇ ਗੁਰ ਕੋਨ ਕਰੈ ਅਸਵਾਰੀ॥

Tohi banāe na aṣṭan ūpar he gur kaun kare asavārī.

Who else can mount on Your horse Guru Ji, but you who else can ride it?

ਦਾਸ ਕਹਾਯ ਕੈ ਰਾਯ ਕੀ ਠੋਰ ਪੈ ਪਾਉ ਧਰੈ ਤਿਸੁ ਹੋਤ ਖੁਆਰੀ॥

Dās kahāy kai rāy kī ṭhor pai pānū dharai tisu hot khuārī.

This slave is Yours O King give me shelter at Your feet, if it pleases thee.

ਤੇਰੇ ਸਮਾਨ ਨ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਕ ਮੈ ਹੈ ਗੁਰ ਤੂੰ ਨਿਜ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੀ॥੧੨੮॥

Tore samān na tīn hūn lok mai hai gur tūn nij rūp murārī.128.

There is no equal to You O Guru in the three worlds, you are the very form of God.128.

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਰਾਮਚੰਦ ਜੈਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਨੂਮਾਨ ਪਰ ਕੀਨ॥

Rāmchañd jaisī kripā hanūmān par kīn.

Similar to the blessings that Sri Ram Chandar gave Hanuman Ji.

ਸੇਈ ਪਦਵੀ ਬਿਧੀਚੰਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇ ਲੀਨ ॥੧੨੯॥

Soī padavī bidhīchañd vāhigurū te līn.129.

That same spiritual status is given to Biddhi Chand by Vahiguru.129.

ਬਿਧੀਚੰਦ ਜੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਦੀਯਾ ਕੜਾਹੁ ਕਰਾਯ॥

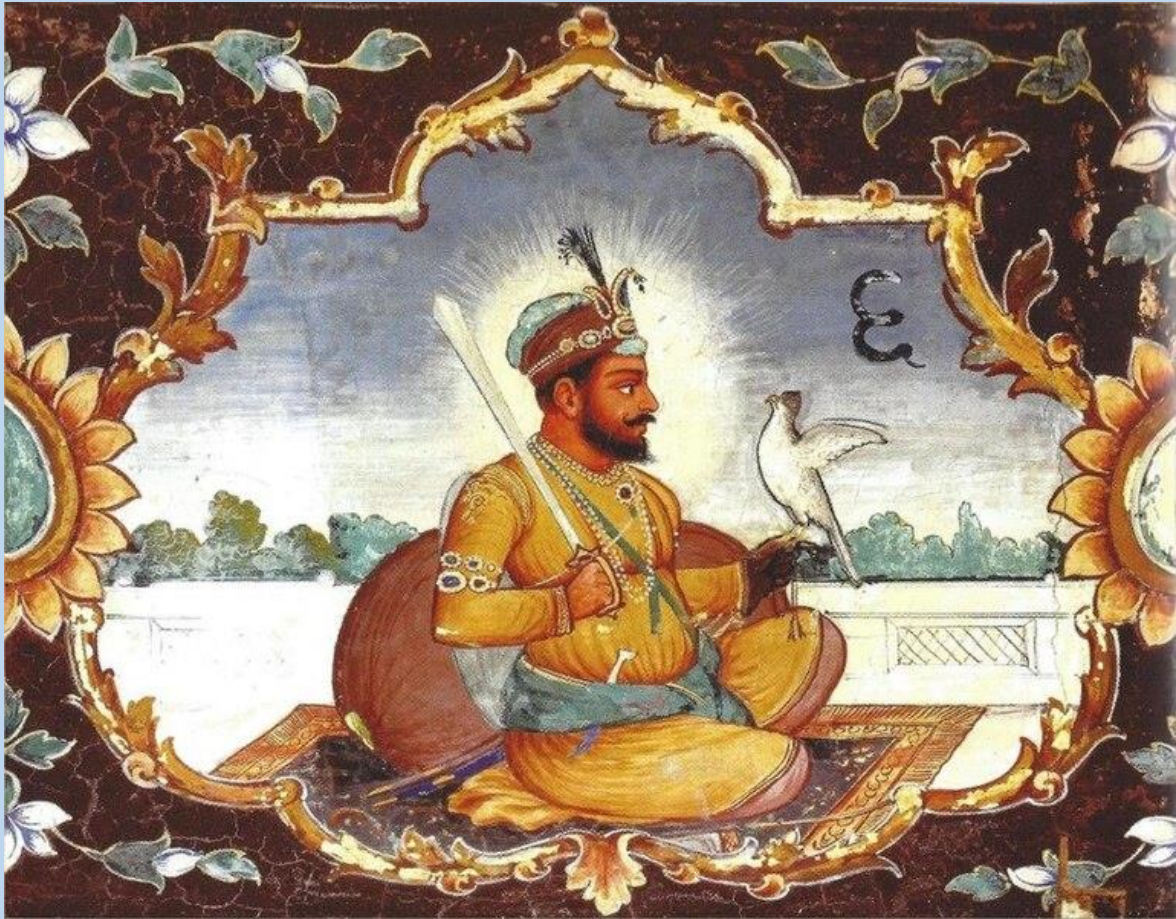
Bidhīchañd jo kahiā sī dīyā kaṛāhu karāya.

As Biddhi Chand said he had *karah prashad* prepared.

ਬਕਤੇ ਸੁਨਤੇ ਉਚਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਸਹਯ॥੧੩੦॥

Bakate sunate uchar te hovai rām sahay.130.

Whoever repeats, listens and contemplates [Ram] will receive the support of Lord Ram.130.

Guru Har Rai Sahib Ji

ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨਾ ਨਾਤੀ ਲੀਯਾ ਬੁਲਾਯਾ॥

Hari gobind guru kripā karanā nātī līyā bulāy.

Guru Hari Gobind gave his blessings and called his Grandsons.

ਤਾਕੇ ਗੁਰੂ ਆਈ ਦਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਯ॥੧੩੧॥

Tāko gur āi daī satgurū hari rāy.131.

I bestow upon you ‘Guruship’, the Satguru, Hari Rai.131.

ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ Svaiyā. Quatrain.

ਤਾਂਤੇ ਭਏ ਹਰਿ ਰਾਯ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਤੀ ਕੇ ਚਾਇ ਦਈ ਹੈ ਗੁਰਾਈ॥

Ṭānte bhae hari rāy gurū gur nātī ko chāe daī hai gurāi.

The Lord Himself has chosen to bestow the position of the Guruhood upon Guru Har Rai the grandson.

ਧੰਨ ਹੀ ਧੰਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਜਿਨ ਨੈਬਤ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਮੈ ਬਜਾਈ॥

Dhaññ hī dhaññ kaho gur ko jin naubat dīn dunī mai bajāi.

Blessed O Blessed is the Guru who played the war drum of this world and the next.

ਦੇਵ ਔ ਦੈਤ ਸੇ ਖਾਯਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਜਉ ਆਯ ਪਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾਈ॥

Dev aū dait so khānyakai trās jao āy pare gur kī sarnāi.

The pain for the Devas (angels) and Daint (demons) was removed in the presence of the Guru.

ਮੇਟ ਦਏ ਦੁਖ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕਲਾ ਨਿਧ ਸਾਤ ਮਹੱਲ ਘਨਾਈ॥੧੩੨॥

Meṭ de dukh lok paralok kalā nidh sāt mahal ghanāi.132.

The pain of this and the next world is removed, and all treasures and magic were powerful within the house of the Guru.132.

ਸੂਰਨ ਕੇ ਗੁਰ ਸੂਰ ਦਿਖਾਵਤ ਮੱਲ ਕੇ ਮੱਲ ਹੈ ਦੇਤ ਦਖਾਈ॥

Sūran ko gur sūr dikhāvat mall ko mall hai det dakhāi.

For the warriors he was chief of warriors, he was seen as the strongest of the strongmen.

ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਗੁਰ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਤ ਜੁਵਤਨ ਕੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਘਨਾਈ॥

Sikhan ko gur rūp dikhāvat juvtan ko nij rūp ghanhāi.

For the Sikhs He was seen as the Guru, for the Gopis He was their Krishna.

ਸਾਹਨ ਕੇ ਪਤਿਸਾਹੁ ਦਿਖਾਵਤ ਯਾਹੀ ਮੇ ਭੇਦੁਨ ਇਕੁ ਰਾਈ॥

Sāhan ko patisāhu dikhāvat yāhī me bhedun iku rāi.

For the Kings He was an Emperor and there was no difference between the Guru and a King.

ਧੰਨ ਕਹੇ ਹਰਿ ਰਾਯ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਕ ਮੈ ਕੀਨੀ ਗੁਰਾਈ॥੧੩੩॥

Dhañn kaho hari rāy gurū jin tīn hūñ lok mai kīnī gurāi.133.

Praise Guru Har Rai who was known in the three worlds as the Guru.133.

ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਜੈਸੇ ਕੇ ਭ੍ਰਿਗੁ ਕਹਾਵਤਿ ਆਪ ਸਮਾਨ ਕਰੈ ਪਲ ਮਾਹੀ॥

Sikhan ko jaise ko bhrig kahāvati āp samāñn karai pal māhī.

The Guru is like a special type of butterfly that makes other larvae like itself, He made the Sikh the same as Him in just a moment.

ਰੰਕਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਭੂਪ ਕਰੈ ਜੈਸੈ ਪਾਰਸ ਤੇ ਕਹੂੰ ਦਾਰਿਦ ਨਾਹੀ॥

Rañkan ko gurū bhūp karai jaisai pāras te kahūñ dārid nāhī.

The beggar the Guru made into a Prince like a philosopher's stone has no pain into turning a baser metal into gold.

ਪਾਪਨ ਤਾਰਿ ਬੇ ਕੇ ਗੁਰ ਕੇ ਵਟ ਯਾਂ ਕੇ ਸਮਾਨ ਨ ਹੋਇ ਕਦਾਹੀ॥

Pāpan tāri be ko gur ke vaṭ yān ke samānn na hoi kadhāhī.

He uplifted the sinners there is none who is said to be equal to the Guru in this respect.

ਨਾਂਹਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਯ ਸੇ ਦੂਸਰ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਕ ਮੈ ਢੂੰਡਨ ਜਾਂਹੀ॥੧੩੪॥

Nāñhi gurū harirāy so dūsar tīn hūn lok me ḍhūṇḍan jāñhī.134.

Neither in the three worlds can there be found anyone like Guru Har Rai.134.

ਦਾਰਿਦ ਤੇ ਜੇਊ ਜਾਪ ਕਰੈ ਤਿਹ ਦਾਰਿਦ ਧਾਮ ਮੈ ਨਾਹਿ ਰਹਾਵੈ॥

Dārid te joū jāp karai tiñh dārid dhām mai nāhi rahāvai.

Whoever is in pain and meditates on Thee their pain finds no place to remain in them.

ਕਾਹੂ ਕੇ ਹੋਇ ਜੇ ਰੋਗ ਅਸਾਧ ਤੇ ਜਾਪ ਕੀਏ ਤਿਹ ਰੋਗ ਨਸਾਵੈ॥

Kāhū ko hoi jo rog asādh to jāp kīe tih rog nasāvai.

That said, anyone with a serious illness who meditates on Thee, their illness is destroyed.

ਨਾਹਿ ਕੇਊ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮ ਸਾਜਨ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਕ ਮੈ ਢੂੰਡਨ ਜਾਵੈ॥

Nāhi koū gur ke sam sājan tīn hūn lok mai ḍhūṇḍan jāvai.

There is no other friend like the Guru who can be found in the three worlds.

ਜਾਪੁ ਕਰੈ ਕੇਊ ਪੂਤ ਬਿਹੀਨ ਤੇ ਯਾਹੀ ਸਮਯ ਗੁਰ ਸੁਤਪਾਵੈ॥੧੩੫॥

Jāp karai koū pūt bihīn to yāhī samay gur sutapāvai.135.

If you are without a son, then meditating on the Guru, one is granted a son.135.

ਬੰਦ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ ਜਾਪੁ ਕਰੈ ਕੇਊ ਆਵਨ ਜਾਨ ਮਿਟੈ ਤਿਸ ਕੇਰਾ॥

Bānd ke trās te jāpu karai koū āvan jān miṭai tis kerā.

If one is enslaved and meditates on thee then even one is freed from birth and death.

ਦੇਹਿ ਕੇ ਛੁਟਤ ਹੀ ਜਗ ਤੇ ਫਿਰ ਰਾਮ ਕੇ ਧਾਮ ਮੇ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ॥

Dehī ke chhūtat hī jag te phir rānm ke dhānm mai hoi baserā.

After being liberated from the body, then in the abode of Ram, one finds residence.

ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵਤ ਜਾਂਹੀ ਤੇ ਐਰ ਨਹੀ ਕੇਊ ਜਾਪੁ ਚੰਗੇਰਾ॥

Chār padārath pāvat jāñhī te aur nahī koū jāpu chañgerā.

Even having obtained the four boons, even then there is nothing as good as meditation on

Thee.

ਬਾਰ ਹੀ ਬਾਰ ਪੁਕਾਰਤ ਹੋਂ ਤੁਹਿ ਕਯੁ ਨ ਪਤੀਜ ਤਰੇ ਮਨ ਮੇਰਾ॥੧੩੬॥

Bār hī bār pukārat hoñ tuhi kayu na patīj tare man merā.136.

Again and again, I call out to You; why, O my mind, do you not fall at the Lord's feet?136.

Guru Har Krishan Ji

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਤਾਰਨ ਬਿਸੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਲੀਆ ਗੁਰ ਅਵਿਤਾਰ॥

Tāran bisu brahmaṇḍ ko līā gur avitār.

To save this universe the Guru manifested as an *avatar*.

ਨਾਮੁ ਸਿਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਹ ਜਾਤੇ ਹੇਤੁ ਉਧਾਰ॥੧੩੭॥

Nāmu sirī hari krisan kah jāte hotu udhār.137.

Whose name was Sri Har Krishan who liberated all.137.

ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ Svaiyā. Quatrain.

ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਕਲਾਤ ਤੁਲੀ ਰਸਾ ਮ੍ਰਿਦ ਬੋਲਤ ਬਾਨੀ॥

Ānaṇḍ rūp anūp kalāt tulī rasā mrid bolat bānī.

He is the form of bliss, incomparable in beauty, His tongue speaks soft and sweet words of wisdom (*bani*).

ਨੂਪਰ ਕੰਕਨ ਕੁੰਕਮ ਭਾਲਤੇ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਕ ਕੀ ਨਾਰਿ ਲੁਭਾਨੀ॥

Nūpar kaṅkan kuṅkam bhālate tīn hūn lok kī nāri lubhānī.

He is more alluring than the beauty of woman in the three worlds adorned with the bracelet, anklet and adornment on the forehead.

ਘੁਟਰਨ ਚਾਲ ਚਲੈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੁੰ ਮਾਤ ਜਸੋਮਤਿ ਜਯੁ ਮਾਤ ਹੀ ਤਾਨੀ॥

Ghutan cāl chalai srī krisan jayun māt jasomati jayu māt hī tānī.

With graceful strides, Sri Krishna moves like the conqueror of love, and blessed and victorious is His Mother who hugs Him like Yashoda did to Krishna.

ਕੇਲਿ ਕਰੈ ਸੰਗ ਬਾਲਨ ਕੇ ਨਿਸ ਸੇਵੈ ਜੇ ਮਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਕਹਾਂਨੀ॥੧੩੮॥

Keli karai saṅg bālan ke nis sovai jo māt sunāvai kahānnī.138.

Playing with his child friends, He sleeps at night, while the mother tells Him stories.138.

ਦੇਖਨ ਮੈ ਸਸਿ ਦੂਜ ਦਿਖਾਵਤ ਜੇਤ ਮੈ ਜਾਨਹੁ ਪੂਰਨਾਮਾਸੀ॥

Dekhan mai sasi dūj dikhāvat jot main jānhu pūranāmāsī.

To see him is like seeing the moon, its light like that on the full moon [night].

ਸੰਗਤ ਭਉਜਲ ਤਾਰਨ ਕੇ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਾ ਰੂਪ ਲੀਆ ਅਬਿਨਾਸੀ॥

Saṅgat bhaujāl tārān ko hari krisan kā rūp līā abināsī.

To save the Saṅgat from the worldly ocean, the Eternal came in the form of Guru Har Krishan.

ਦਾਰਿਮ ਦੰਤਨ ਕੇ ਸੁਨੀ ਓਤਬ ਫੁਲ ਝਰੈ ਜੇ ਉਚਾਰਤ ਹਾਸੀ॥

Dārim daṅtan ke sunī otab phul jharai jo uchārat hāsī.

His voice would echo with laughter through his perfect teeth like pomegranite seeds, like flowers are being showered.

ਐਸੈ ਸਰੂਪ ਕਾ ਧਯਾਨ ਧਰੈ ਕੇਉ ਟੂਟਤ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਜਮਫਾਂਸੀ॥੧੩੯॥

Aise sarūp kā dhyan dharai koū ṭūṭat hai tin kī jamaphānsī.139.

Meditate on this beautiful form of the Guru by which the noose of death is broken.139.

ਪਾਂਚ ਹੀ ਬਰਖ ਲੈ ਕੇਲ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪਾਛੇ ਤੇ ਟੀਕਾ ਭਯਾ ਗੁਰਿਆਈ॥

Pānch hī bar khalau kel karī gur pāchhe tīkā bhayā gurāī.

For only five years did he play, and afterwards, under the Guru's authority, the mark of wisdom is applied (Guruship).

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੇ ਪਾਰਨ ਪਾਯਤ ਚੰਦ ਐ ਸੂਰ ਤੇ ਜੇਤ ਸਵਾਈ॥

Mohi anāth te pāran pāyat chaṅd au sūr te jot savāī.

I [Kavi Kankan], the helpless one, found the Transcendent One and the sun and moon merged in the Divine-light.

ਧਾਰਿ ਕੇ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਾ ਨਾਨਕ ਆਪਨੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ॥

Dhār ke rūp gurū har krisan kā Nānak āpanī joti joti jagāi.

The Guru manifested as Har Krishan, whose light was lit by Guru Nanak.

ਸਾਤ ਅਕਾਸ ਔ ਸਾਤ ਪਤਾਲ ਹੈ ਚੌਧ ਹੂੰ ਲੋਕ ਮੈ ਹੋਈ ਬਧਾਈ॥੧੪੦॥

Sāt akās au sāt patāl haiṁ chauth hūn lok mai hoī badhāi.140.

The seven heavens and seven underworlds, the fourteen worlds all sing Your praises.140.

ਖੇਵਟ ਕਾ ਬਪ ਹੋਇ ਪੁਰਾਤਨ ਨੈਤਨ ਔਰ ਬਹਾਵਤ ਹੈ॥

Khevaṭ kā bap hoī purātan nautan aur bahāvat hai.

As the body of the father got old, a new Guru will be known.

ਚੌਰ ਔ ਯਾਰ ਅਨੇਕ ਖੜੇ ਤਿਨ ਕਹੁ ਵਹੁ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵਤੁ ਹੈ॥

Chaur aur yār anek khare tin kahu vahu pār laṅghāvat hai.

Many thieves and many friends are standing in line you help them across the ocean of existence [to God].

ਤੈਸੈ ਹੀ ਨੈਤਨ ਧਾਰ ਕੇ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ॥

Taisai hī nautan dhār ke rūp gurū hari krisan kahāvat hai.

Similarly, the new form of the Guru has manifested and known as Guru Har Krishan.

ਜੇ ਨਰ ਪੱਤਣ ਆਵਤ ਹੈ ਤਿਸੁ ਭੇ ਜਲ ਮਾਂਹਿ ਤਰਾਵਤ ਹੈ॥੧੪੧॥

Jo nar pataṇ āvat hai tisu bhe jal māñhi tarāvat hai.141.

That person who comes to this one will swim across the waters and float.141.

ਪੱਤਣ ਛੇਡ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਾ ਜਯ ਪੜੈਗਾ ਅਵੱਤਣ ਜੋਈ॥

Pataṇ chhod gurū hari krisan kā jaya paṛega avataṇa joī.

Leaving the city only Guru Har Krishan is victorious in the tremendous whirlpool.

ਕਾਰੇ ਕਉ ਭੈਜਲ ਪਾਰ ਪਰੈ ਵਹੁ ਬੀਚ ਹੀ ਮੈ ਬੁਡ ਜਾਇਗਾ ਸੋਈ॥

Kāhe kau bhajjal pār parai vahu bīca hī mai buḍ jāiga soī.

How will he be able to cross the dreadful ocean? He will drown right in the middle!

ਜਾਨ ਰੇ ਜਾਨ ਅਜਾਨ ਮਨਾ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਮਾਨ ਮਲਾਹੁ ਨ ਕੋਈ॥

Jān re jān ajān manā hari krisan samān malāhu na koī.

Recognise O' recognise O ignorant mind, there is none like Guru Har Krishan (who can carry you across the wordly ocean).

ਤਾਂਹਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਨ ਲਹੈ ਸਭ ਕੰਕ ਸਦਾ ਉਰ ਮਾਲ ਪਰੇਈ॥੧੪੨॥

Tāñhi ke nāma kī jān lahou sabha kañk sadā ura māla paroī.142.

Then know His name O' Kankan who is always on the rosary in my heart.142.

ਤੀਨ ਹੂੰ ਬਰਸ ਕਰੀ ਗੁਰਿਆਈ ਤੈ ਸੁਰਪੁਰ ਭਈ ਆਇ ਰਵਾਰੀ॥

tīn hūm baras karī gurīāi tau surapur bhaī āi ravārī.

He handled the Guruship for three years after which he departed for the Heavenly Abode.

ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਮੇ ਅੰਧੇਰ ਪਰਾ ਅਬਰੇ ਗੁਰ ਬੇਠਾ ਕਰੇ ਅਸਵਾਰੀ॥

indrapurī me añdher parā abhe gur beṭhā karo asavārī.

In the realm of Indra, darkness prevailed and the Guru mounts, prepared for the divine journey.

ਤੇਤੀਸ ਕਰੇੜ ਬਸੈ ਤਿਹ ਦੇਵ ਸੁ ਬਾਟਤਿ ਹਾਰੀ ਕੇ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ॥

tetīs karor basai tih dev so bāṭati hārī ko naina nihārī.

Where the Thirty-three crore deities reside; they bow with folded hands, gazing at the Guru's divine *darshan*.

ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਨ ਕੇ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਰੁ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਕੀਨੀ ਤਯਾਰੀ॥੧੪੩॥

daras dikhāvan ko tin ke guru bāl avasathā mai kīnī tayārī.143.

To give them his Darshan, Guru Sahib prepared in his childhood state.143.

ਸਿਖ ਕਰੈ ਕਰ ਜੋਰ ਸਭੈ ਮਨੁ ਲਾਯ ਸੁਨੇ ਅਰਦਾਸ ਹਮਾਰੀ॥

Sikh kahai kar jor sabhai manu lāy suno ardās hamārī.

The Sikh says with their hands folded, focusing their mind, 'Listen to our prayer.'

ਹੇ ਗੁਰ ਤੇਹਿ ਬਿਨਾ ਜਗ ਮੈ ਜੈਸੈ ਸੂਰ ਦੁਰਾਏ ਤੇ ਹੋਤ ਅੰਧਾਰੀ॥

He gur tohī binā jag mai jaisai sūr durāe te hot añdhārī.

O Guru, without You, the world is wandering in darkness as the sun has gone.

ਕੈਨ ਗੁਰੁ ਹਮਰਾ ਜਗ ਮੈ ਮੁਹਿ ਬਾਝ ਗੁਰੁ ਦੁਖ ਹੋਇਗੋ ਭਾਰੀ॥

Kaun gurū hamarā jag mai muhi bājh gurū dukh hoigo bhārī.

Who is our Guru in the world? Without You, Guru, our sorrows become heavy.

ਏਤੀ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਕਾਨਨ ਸੋ ਤਬ ਸੈਨਨ ਸੋ ਇਕ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ॥੧੪੪॥

Etī sunī gur kānna sau tab saīnna soñ ik bāt uchārī.144.

Having heard this, the Guru spoke a single truth of wisdom the multitudes.144.

ਦੇਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਬਾਬਾ ਬਕਾਲੇ ਬਸੇ ਦੇਹੁ ਗੁਰਾਈ ਤਾਸ॥

Bābā Bakāle base dehu Gurāī tās.

Baba resides in Bakala who I will be giving Guruship.

ਏਤੀ ਬਾਤ ਉਚਾਰ ਕੇ ਛੋਰ ਦੀਏ ਗੁਰ ਸਾਸ. ੧੪੫.

Etī bāt uchār ke chhor dīye Gur sās.145.

Saying just this the Guru took his last breath.145.

ਸ਼੍ਰੀਯਾ॥

ਸਾਸੁ ਤਯਾਗ ਹੀ ਗੁਰ ਕੇ ਭਯਾ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਅਤਿ ਹੀ ਦੁਖ ਭਾਰੀ॥

Sās tyāg hī gur ke bhayā sikhnan ko ati hī dukh bhārī.

The Guru renounced his breath, the Sikhs are in very deep grief.

ਚਾਰ ਹੀ ਬਰਨ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਮਿਲ ਹੋਵਤ ਹੈ ਸਗਲੇ ਨਰ ਨਾਰੀ॥

Chār hī baran ikatr bhaye mil hovat hai sagale nar narī.

All four castes get together there all the men and women.

ਕੈਨ ਸਮੇਧ ਕਰੈ ਕਿਸ ਕੇ ਰਹੀ ਨਾਰੀ ਨ ਰੋਵਤੇ ਕੇਉ ਨਯਾਰੀ॥

Kaun samodh karai kis ko rahī narī na rovat koū nayārī.

Some remained silent knowing nobody can remain here on earth while some women wept.

ਹਾਟ ਮੇ ਰੋਵਤ ਹੈ ਬਨੀਯਾ ਸਭ ਕੂਪ ਪੈ ਰੋਵਤ ਹੈ ਪਨਹਾਰੀ॥੧੪੬॥

Hāṭ me rovat hai banīyā sabh kūp pai rovat hai panhārī.146.

Sitting in their shops the traders cried, the crying was as if water was being drawn out of a well.146.

ਰੋਵਤ ਹੈ ਪੁਰਬਾਸਿ ਸਭੈ ਅਰੁ ਰੋਵਤ ਹੈ ਬਾਟ ਕੈ ਜਾਂਵਨਹਾਰੇ॥

Rovat hai purabāsi sabhai aru rovat haiñ bāṭ kai jāñvanhāre.

All the inhabitants of the east weep, and those who know the way weep.

ਰੋਵਤ ਬਾਜ ਸੀਚਾਨੈ ਸਭੈ ਅਰੁ ਰੋਵਤ ਹੈ ਖਗ ਮਿੱਗ ਅੰ ਸਾਰੇ॥

Rovat bāj sīchānai sabhai aru rovat haiñ khag mīṅg aur sāre.

All the hawk, the deer and all the birds weep.

ਰੇਇ ਤਰੰਗ ਨ ਘਾਸ ਚਰੈਂ ਅਰੁ ਦੂਧ ਪੀਏ ਬਛੁਰੇ ਨ ਬਿਚਾਰੇ॥

Roi taraᅅg na ghās charaiᅅ aru dūdh pīe bachhure na bichāre.

All the horses weep and do not eat grass, and all the calves weep and do not drink the milk.

ਰੇਵਨ ਤੇ ਨਹੀ ਕੇਉ ਰਹਾ ਸੁਨਿਆ ਜਿਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਧਾਰੇ॥੧੪੭॥

Rovan te nahī koū rahā suniā jin vāhigurū haiᅅ sidhāre.147.

Whosoever heard that Vahiguru (Guru) has left, couldn't stop crying.147.

ਕਰਮ ਔਰ ਧਰਮ ਕੀਏ ਗੁਰ ਕੇ ਤਬ ਸਿਖਨ ਏ ਮਨ ਮੈ ਠਹਰਾਈ॥

Karam aur dharam kīe gur ke tab Sikhān e man mai ᅅharāi.

After carrying out the final rights of the Guru's body, all the Sikhs ascertained in their minds.

ਰੇਇ ਇਕੱਤ੍ਰ ਬਕਾਲੇ ਚਲੇ ਦੇਖੇ ਕੌਨ ਕੌ ਦੀਨੀ ਹੈ ਰਾਮ ਗੁਰਾਈ॥

Roi ikatra bakāle calo dekho kaun ko dīnī hai rām gurāi.

All gathered together to go to Bakala and see who has received the Guruhood from Ram.

ਆਗੇ ਬਕਾਲੇ ਮੇ ਏਹੁ ਭਈ ਘਰ ਹੀ ਘਰ ਹੀ ਮੇ ਇਕ ਖਾਟ ਬਿਛਾਈ॥

Āge bakāle mai ehu bhaī ghar hī ghar hī mai ik khāᅇ bichhāi.

In Bakala, the scene was that in every house, people laid out an alter (i.e every Tom, Dick and

Harry claimed to be the True Guru that was prophecised by Guru Harkrishan Ji).

ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਬਨੇ ਸਭ ਹੀ ਗੁਰੁ ਖੋਜ ਰਹੇ ਕਹੂੰ ਸੁ ਧੱਨ ਪਾਈ॥੧੪੮॥

Āp hī āp bane sabh hī guru khoj rahe kahūᅅ so dhan pāi.148.

Each and everyone has become the Guru, but those who seek the Guru are blessed

indeed.148.

ਚਿੰਤ ਭਈ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਅਬ ਕੌਨ ਗੁਰੁ ਕਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਨਜਾਈਏ॥

Chīᅅt bhaī sabh ke man mai ab kaun Gurū kis ko sir nyāi.

They become anxious in their minds as to which Guru to bow their heads to.

ਪਾਖੰਡ ਕੇ ਗੁਰੂ ਹੂਏ ਅਨੇਕ ਪੈ ਸਾਚਾ ਗੁਰੂ ਕਹ ਭਾਤਿ ਤੇ ਪਾਈਏ॥

Pākhaᅅᅇ ke Gurū hūe anek pai sāchā Gurū kah bhāti te pāi.

Many have become false Gurus; but they wanted to know about the True Guru.

ਨਾਯਕ ਏਕ ਗਿਨੀ ਮਨ ਮੈਂ ਘਰ ਸੌਂ ਕਛ ਭੇਟ ਦਰਾਯ ਕੈ ਲਜਾਈਏ॥

Nāyak ek ginī man maiᅅ ghar soᅅ kachh bheᅇ darāy kai lyāi.

The head (Makhan Shah Lobana) calculated in his mind that how can we take an offering to every house?

ਜੇ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਸੁ ਮਾਗ ਲਏ ਨਿਜ ਭੇਦ ਨ ਤਾਂਹਿ ਕੇ ਕਾਹੂ ਦਿਖਾਈਏ॥੧੪੯॥

Jo guru hoi so māg le nij bhed na tānhi ko kāhū dikhaīe.149.

Whoever is the Guru will ask whatever he needs and will know what I am thinking and thus reveal Himself.149.

ਲੀਨੀ ਹੈ ਭੇਟ ਦੁਰਾਯ ਕਛੂ ਤਿਨ ਭੇਦ ਨ ਕਾਹੂ ਜੇ ਆਖਿ ਚੁਕਾਇਏ॥

Līnī hai bheṭ durāy kachū tin bhed na kānū jo ākh chukāie.

Taking the small offerings the pretenders did not realise this or speak up.

ਜੇਤੇ ਭਏ ਠਗ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਤਹ ਰਾਖ ਕੇ ਤੁਛ ਹੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯਾ॥

Jhete bhae ṭhag rūp Gurū tah rākh ke tuchh hī sīs nivāyā.

Those that where thug Guru they kept the small offerings and bowed their heads a little.

ਲੇਤ ਖੁਸੀ ਉਠਿਯਾ ਤਹਤੇ ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਘਰ ਆਯਾ॥

Let khushī uṭhīya tahate gur teg bahādar ke ghar āyā.

There was immense happiness on reaching the house of Guru Tegh Bahadar Ji.

ਅਲਪ ਸੀ ਭੇਟ ਧਰੀ ਜਬ ਆਯਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬੋਲੁ ਸੁਨਾਯਾ॥੧੫੦॥

Alap sī bheṭ dhārī jab āyake Vāhigurū bolu sunāya.150.

[The head] gave a small offering as he came and he said Vahiguru.150.

ਕਾਹਿ ਦੁਰਾਵਤ ਹੈ ਹਮ ਤੇ ਜੇਉ ਲਿਯਾ ਯਾਰੈ ਭੇਟ ਸੁ ਦੇਹਿ ਹਮਾਰੀ॥

Kāhi dhurāvat hai ham te joū liyā yāhaiṅ bheṭ su dehi hamārī.

[The Guru said] ‘There is a difference between what you promised to offer me and what you have offered.

ਯੇ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਹੇ ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਦੇਉ ਬਤਾਯ ਕਹੇ ਜਬ ਸਾਰੀ॥

Yo nahī jānat ho man mai tab deū batāy kaho jab sārī.

[Makhan Shah says] ‘You have known what was in my mind, when I have offered, you have known all that is in my heart.’

ਤੀਨ ਹੀ ਲੋਕ ਕੀ ਜਾਨਤ ਗੁਰੂ ਕੇਤਕ ਹੈ ਇਹੁ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ॥

tīn hī lok kī jānat guru ketak hai ihu bāt bichārī.

The Guru alone knows the three worlds; reflect on this matter.

ਦੀਨੀ ਬਤਾਯ ਭਈ ਤਬ ਸੁਧ ਕਹੀ ਤੁਮ ਧੰਨ ਹੇ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੀ॥੧੫੧॥

Dīnī batāy bhaī tab sudh kahī tum dhain ho rūp murārī. 151.

[Makhan Shah says] ‘What you have said is the truth, You are great O’ beautiful form of the Lord’. 151.

ਭੇਟ ਚਢਾਇਕੈ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ ਕੈ ਚੁੰਮਤ ਹੀ ਪਗ ਬੋਲ ਕੁਰਾਰਾ॥

Bheṭ chadhāikai sīsu nivāi kai chuṁmat hī pag bol kurārā.

‘Offering my head, I bow down and kiss Your feet and I speak with passion!’

ਪਾਯਾ ਹੈਮੈ ਅਬ ਸਾਚਾ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਕੇ ਭੂਲਤ ਹੋ ਨਰ ਨਾਰਾ॥

Pāyā hai mai ab sāchā Gurū tum kāho ko bhūlat ho nar nārā.

‘Now, I have found the true Guru; why are you lost O men and women?’

ਏਹੁ ਪੁਕਾਰ ਸੁਨੀ ਜਬ ਹੀ ਤਬ ਆਇ ਇਕਤ੍ਰ ਭਯਾ ਪੁਰਸਾਰਾ॥

Ehu pukār sunī jab hī tab āi iktra bhayā purasārā.

This call was heard, and at that very moment, all assembled together.

ਨਾਯਕ ਰਾਬ ਸੋ ਟੀਕਾ ਲਵਯਕੈ ਭਾਨ ਸਮਾਂਨ ਭਯਾ ਗੁਰੁ ਭਾਰਾ॥੧੫੨॥

Nāyak hāth soṅ ṭīkā lavayakai bhān samāñn bhayā Guru bhārā. 152.

[Makhan Shah Lobana] The leader placed the frontal mark on the Guru’s head, the Guru shone brilliantly like the sun. 152.

ਸਤਯ ਮੈ ਰੂਪ ਅਹੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਾ ਧਾਰ ਤਹੀ ਜਗ ਮੈ ਗੁਰੁ ਅਯਾ॥

Sat mai rūp ahī miharavān kā dhār tahī jag mai gur ayā.

The Guru took the form of truth, thus came the manifestation of the merciful one in this age.

ਧਾਰਕੇ ਔਰ ਹੀ ਰੂਪ ਤ੍ਰੁਤ ਮੈ ਨਾਮ ਵਟਾਯਕੇ ਜਨਕ ਕਹਾਯਾ॥

Dhārake aur hī rūp trat mai nām vaṭāyake janak kahāyā.

Immediately manifesting His form, giving out the holy name He is said to be like Janak.

ਹੋਇ ਦੁਆਪਰ ਮੇ ਫਿਰ ਅਰਜਨ ਸ੍ਰੀ ਬਲ ਬੀਰ ਕਾ ਬੀਰ ਕਹਾਯਾ॥

Hoi duāpar mai fir arjan sī bal bīr kā bīr kahāyā.

Like in the *Dvapur* age, then as Arjan who was said the strongest warrior of warriors.

ਕਲਿ ਜੁਗ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਕੈ ਭੈਜਲ ਤੇ ਜਿਨ ਜਗਤ ਤਰਾਯਾ॥੧੫੩॥

Kal jug mai sī nānak hoi kai bhajjal te jin jagat tarāyā. 153.

In this *kalyug* it is Sri Guru Nanak Dev Ji who takes the world across the ocean of existence. 153.

Guru Tegh Bahadar Ji

ਦੋਹਾ॥ Dohā.Couplet.

ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਹੈਵ ਹੀ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

Teg Bahādur haiv hī jān lehu man māhi.

Recognise Guru Tegh Bahadur within your mind

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਰੁ ਯਾਹਿ ਮੈ ਭੇਦ ਦੂਸ ਕੇ ਨਾਂਹਿ॥੧੫੪॥

Gur nānak aru yāhi mai bhed dūs ko nānhi. 154.

As Having no difference between Him and Guru Nanak Dev Ji, as there is no other. 154.

ਚੌਪਾਈ॥ Chaupāī. Quatrain.

ਕਾਂਸੀ ਬੈਠ ਕਰੇ ਤਪ ਭਾਰੀ॥

Kānsī baiṭh kare tap bhārī.

One can do great austerity at Benaras (Kansi).

ਹਰਿਦੁਆਰ ਨਾਵੈ ਸੇ ਵਾਰੀ॥

Harduār nāvai sao vārī.

One can wash a hundred times at Haridwar.

ਪਿਰਾਗ ਜਾਯ ਜੇ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਂਵੈ॥

Pirāg jāy jau mūnd mudāvai.

One can get their head shaved at Priyag.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਰਨ ਨਹੀ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥੧੫੫॥

binu gur saran nahī gati pāvai.155.

Without the shelter of the Guru there is no liberation.155.

ਮਥੁਰਾ ਮੈ ਬੈਠਾ ਗੁਨ ਗਾਯ॥

Mathurā mai baiṭhā gun gāya.

One may sing praises in Mathura.

ਜਾਯ ਦੁਆਰਕਾ ਛਾਪ ਲਵਾਯ॥

Jāy duārkā chhāp lavāy.

One may obtain the impression of Dwarka.

ਗਯਾ ਪਿੰਡ ਜੇ ਜਾਯ ਭਰਾਵੈ॥

Gayā piṇḍ jau jāy bharāvai.

One may go to Bodhgaya and dettach endlessly.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਰਨ ਨਹੀ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥੧੫੬॥

Bin gur saran nahī gat pāvai.156.

Without the shelter of the Guru there is no liberation.156.

ਕੰਦ ਮੂਲ ਖਾਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥

Kandamūl khāvai din rātī.

One can eat Kand Mul (tuber plant of the yogis) day and night.

ਦਾਨ ਦਿਜਨ ਦੇਵੇ ਪਰਿਭਾਤੀ॥

Dān dijan deve paribhātī.

One can give mountains of offering to Brahmins.

ਔਰ ਪਖੰਡ ਅਨੇਕ ਕਮਾਵੈ॥

Aur pakhañḍ anek kamāvai.

Ad-infinitum cultivate many false practices.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਰਨ ਨਹੀ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੧੫੭॥

Binu gur saran nahī gati pāvai. 157.

Without the Guru there is no liberation. 157.

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਰੈ ਆਯ॥

Teg Bahādur Gurū kī charanī lāgai āy.

By placing our head at the feet of Guru Tegh Bahadur.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਮੋਖ ਪਦਾਰਥ ਪਾਯ॥ ੧੫੮॥

Janam maran te mukat hoi mokh padārath pāy. 158.

We are liberated from life and death and achieve the treasure of *moksha*. 158.

ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਵਾਹਗੁਰੂ ਤਬ ਬੈਠ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸਿਖਨ ਕੇ ਨਿਜ ਚਰਨ ਛੁਹਾਏ॥

Vāhgurū tab baiṭh siṅghāsan sikhan kau nij charan chhuhāe.

The great Guru sits on his Royal throne, the Sikhs come and touch his feet.

ਦੈ ਉਪਦੇਸ ਸਭੈ ਨਰ ਨਾਰਿਨ ਰਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਮਾਰਗ ਪਾਏ॥

Dai updes sabhai nar nārin rānm ke nānm ke mārag pāe.

He gives the teachings to the men and women, walk on the path of the name of Ram.

ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਯ ਤਰੈ ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ੧੫੯॥

Chār padārath pāy tahaiñ Gur teg Bahādur ke gun gāe. 159.

All four boons are received by singing the praises of Guru Tegh Bahadar Ji. 159.

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਆਗਰੇ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਗਏ ਸਹਿਜੇ ਆਪ ਸੁਭਾਯ॥

Āgare mai satigur gae sahije āp subhāy.

The True Guru went to Agra with much grace and composure.

ਏਕ ਦੁਸ੍ਰ ਚੁਗਲੀ ਕਰੀ ਦਿਲੀ ਪਤਿ ਪਹਿ ਜਾਯ॥੧੬੦॥

Ek dusaṛ chugalī karī dilī pati pahi jāy.160.

One wicked man gossiped about the Guru to the King in Delhi.160.

ਤਹਾ ਅਮਾਨਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਏਕ ਦੁਸਾਲਾ ਆਹਿ॥

Tahā amānat gurū kī ek dusālā āhi.

Who saw that in treasury of the Guru was a unique and singular Pashmina shawl/or embroidered cloak.

ਲੇਤ ਤਹਾਂ ਤੇ ਦੁਸ੍ਰ ਨੈ ਜਾਯ ਦਿਖਾਯਾ ਸਾਹਿ॥੧੬੧॥

Let tahāñ te dusaṛ nai jāy dikhāyā sāhi.161.

The evil one took it from there and went to show the King.161.

ਤੁਮਰੇ ਪਹਿਰਨ ਕੇ ਇਹਾਂ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ਏਕ॥

Tumare pahiran ko ihāñ hāth na āvai ek.

You should wear it, another one like this one come to hand again.

ਐਸੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਦ ਨਮੈ ਰਹਿਤੇ ਪੜੇ ਅਨੇਕ॥੧੬੨॥

Aise tau guru sad namai rahite paṛe anek.162.

Like these, the Guru has countless new ones that simply lie with him.162.

ਅਹਿ ਦੀ ਮੁਗਲ ਪਠਾਯਕੈ ਲੀਨਾ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਯ॥

Ahi di mugal paṭhāyakai līnā gurū bulāyā.

A Mughal's force was sent and the Guru was called.

ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਕੇ ਆਪਨਾ ਧਰਾ ਬੰਦ ਮਹਿ ਪਾਇ॥੧੬੩॥

Burā karan ko āpanā dharā bañd mahi pāi.163.

To carry out his misdeeds, he locked Guru maharaj/ kept him captive.
ਕਰੈ ਸਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਕੈ ਧਨ ਦੇਹੁ ਅਪਾਰ॥

Kahai sāhu satigurū ko kaidhan dehu apār.

The King said to the True Guru 'give me an infinite tribute of wealth.

ਕੈ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਊ ਤੂੰ ਹੋਵੈ ਤਉ ਛੁਟਕਾਰ॥੧੬੪॥

Kai karāmāt dikhāū tūñ hovai tau chhuṭakār.164.

And if You display miraculous powers, then I will let you go.'164.

ਧਨੁ ਸਾਹੁ ਨ ਮੈ ਹੋਤ ਹੈ ਕਰਾਮਾਤ ਕੇ ਪੀਰ॥

Dhanu sāhu na mai hot hai karāmāt ko pīr.

‘I neither have wealth, nor am I a Pir of supernatural powers’

ਨਾਂ ਹਮ ਸਾਹੁ ਨ ਪੀਰ ਹੈ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮੈ ਧੀਰ॥੧੬੫॥

Nān̄ ham sāhu nai pīr hai rākhhu man mai dhīr.165.

‘Neither I am King nor a Pir, but I keep patience of mind.’165.

ਬੁਰਾ ਕਰੋਗੇ ਆਪ ਕੇ ਭਲਾ ਕਰੋਗੇ ਆਪ॥

Burā karauge āp ko bhalā karauṅge āp.

‘Even if you do bad to me, I will only want good for you.’

ਲੇਖਾ ਦਰਗਹ ਹੋਊਗਾ ਦੁਊ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ॥੧੬੬॥

Lekhā dargah hoūgā duū puṅn aru pāp.166.

In the Court of God are our accounts read of our good and bad deeds.166.

ਜੋ ਬੀਜੈ ਜੋ ਹੀ ਲਰੈ ਕਣਕ ਕਣਕ ਸੇ ਖਾਯ॥

Jauṅ bījai jauṅ hī lahai kaṅak kaṅak so khāy.

If one sows barley, so shall one reap barley; if one sows wheat, then one eats wheat.

ਜੋ ਬੀਜੇ ਤੇ ਸਾਹਿ ਜੀ ਕਣਕ ਨਾਂਹਿ ਹੁਇ ਜਾਯ॥੧੬੭॥

Jauṅ bīje te sāhijī kaṅak nān̄hi hui jāy.167.

If one plants barley respected King, then how can there be wheat?167.

ਤਹਾ ਬੈਠ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੈ ਬਾਣੀ ਕਰੀ ਅਨੇਕ ॥

Tahā baiṭh satigurū naiṅ bāṅī karī anek.

The Guru sat and recited many types of bani (prayers).

ਰਾਗ ਰਾਗ ਮਹਿ ਸਬਦ ਹੈ ਭੀ ਨੇ ਮੇਹਿ ਬਿਬੇਕ॥੧੬੮॥

Rāg rāg mahi sabad hai bhī ne mohi bibek.168.

In *raga* after *raga* he said many *shabads* of wisdom and dettachment.168.

ਅਵਰ ਸਲੋਕ ਜੁ ਕੀਏ ਹੈ ਅਤਿ ਬਿਓਗ ਤਿਨ ਮਾਹਿ॥

Av ras lok ju kīe hai ati biog tin māhi.

Other *saloks* He recited there are the essence of divine love and separation (*vairagya*).

ਤਿਨ ਕੇ ਪੜਨੇ ਹਾਰ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਕਟ ਨ ਰਹਾਯ॥੧੬੯॥

Tin ke paṛane hār ke pāp nikaṭ na rahāy.169.

By reading this *bani* sins are defeated and they do not remain.169.

ਇਨ ਸਬਦਨ ਕੇ ਪੜੇ ਤੇ ਦੇਤ ਬਿਕਾਰ ਭੁਲਾਯ॥

In sabadan ke paṛe te det bikār bhulāy.

By reading these shabads, vices are forgotten.

ਇਨ ਸਬਦਨ ਕੇ ਪੜੇ ਤੇ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਯ॥੧੭੦॥

In sabadan ke paṛe te utam padavī pāy.170.

Whosoever reads these shabads they will reach the highest spiritual state.170.

ਅਨਿਕ ਮਿਠਈ ਦੇਖ ਕੈ ਕਾਹਿ ਤਜੈ ਕੇ ਖਾਯ॥

Anik miṭhī dekh kai kāhi tajai ko khāy.

Seeing various sweets, who can resist eating them?

ਭਲਾ ਕਾਇ ਹੁ ਜਾਨਿ ਆਹੁ ਪੇਟ ਬਾਧਿ ਲੇ ਜਾਯ॥੧੭੧॥

Bhalā kāi hu jān āhu poṭ bādhi le jāy.171.

It should only be good, if one can tie a knot in the stomach.171.

ਜੇਤੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਕਰੀ ਸਭ ਹੀ ਕੰਠ ਕਰੇਇ॥

Jetī bāṇī guru karī sabh hī kaṅṭh karei.

The *bani* the Guru uttered should be memorised.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੂਰਤ ਪੜੈ ਉਠਿ ਤੈ ਇਸਕਾ ਫਲ ਲੇਯ॥੧੭੨॥

Braham mahūrat paṛai uṭh tau isakā fal ley.172.

In the early hours of the morning it should be read and then you will receive its fruits.172.

ਜੇ ਜੇ ਗੁਨ ਇਸ ਮਾਹਿ ਹੈ ਨਾਮੇ ਪੈ ਗਨੇ ਨ ਜਾਂਹਿ॥

Jo jo gun is māhi hai nāmo pai gane n jāñhi.

The virtues within this name cannot be counted.

ਪੁਸਤਕ ਕੀਨਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਤੇ ਬਰਨੇ ਨਾਂਹਿ॥੧੭੩॥

Pustak kīnā chāhīe tān te barne nāñhi.173.

Even if I try to write a book on it, even then I won't be able to fully explain it.173.

ਸੀਸੁ ਦੀਯਾ ਤਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਰੁਰ ਨ ਦੀਨਾ ਜਾਇ॥

Sīsu dīā tahi satigurū sirur na dīnā jāi.

The Guru gave his head but not his secret. [See Sri Dasam Granth Sahib, *Bachitra Nāṭak*.]

ਜੰਝੂ ਟਿੱਕਾ ਰਾਖਯ ਚਲੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਯ॥੧੭੪॥

Janjhū ṭikā rākhye chale rānm gun gāy. 174.

For the protection of the holy thread and the frontal marks, He left singing Ram's praises. 174.¹⁸

ਹਯ ਹਯ ਸਭ ਜਗ ਭਯਾ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਜਯਕਾਰ॥

Hay hay sabh jag bhayā surag lok jayakār.

The world wept and wept and the heavenly worlds rejoiced.

ਭਈ ਬਧਾਈ ਇੰਦ ਕੇ ਆਏ ਆਪ ਮੁਰਾਰਿ॥੧੭੫॥

Bhāi badhāi ind ke āe āp murāri. 175.

Even Indra congratulates the Lord who manifested as Guru Tegh Bahadar Ji. 175.

ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਕੇ ਆਜ ਤੇ ਭਯ ਕਾਹੂ ਕੇ ਨਾਂਹਿ॥

Indrapurī ko āj te bhay kāhū ko nāñhi.

The whole of the realm of Indrapuri [is empty] as we cannot say if anyone remains as it comes to receive the Guru.

ਸੇਢੀ ਪਤਿ ਗੁਰੂਅਨ ਗੁਰੂ ਬਸੇ ਆਯ ਜਿਨ ਮਾਂਹਿ॥੧੭੬॥

Sodhī pati gurūan gurū base āy jin māñhi. 176.

The Sodhi or Solar King, resides in the lineage of Gurus.

---

¹⁸ *Tilak* and *janeu* are references to Hindu religious symbols. In the version of *Das Gur Kathā* by Gurmukh Singh the plight of persecuted Pandits is mentioned in this account of Guru Tegh Bahadar's life as: ਔਰੰਗ ਹੈ ਜਾਤ ਕਸਾਈ॥ ਹਿੰਦੁਆਨਿ ਕੀ ਤਿਨ ਕੀਨ ਚੰਡਾਈ॥ ਜਲਮਿ ਜਬਰਿ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਸਤਾਵੈ॥੧੮੨॥ ਕੋਇ ਨਾ ਇਨ ਕੀ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ ਅੰਤ ਪਾਂਡੇ ਗੁਰ ਸਰਨੀ ਆਇ॥ ਰੋਇ ਰੋਇ ਤਿਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਓਂ ਚੀਤ ਲਗਾਈ॥੧੮੩॥ ਤਿਨਹੀ ਗੁਰੁ ਪੁਨ ਧੀਰਜ ਦੀਨਾ॥ ਸ਼੍ਰੋਟ ਪੀਏ ਗੋਂ ਇਹੁ ਕਮੀਨਾ॥ ਅਬ ਇਸ ਕਾ ਹੁਮ ਪਿਆਸ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਸੁਰਪੁਰ ਜਾਵਹਿ ਧਰਮ ਬਚਤਵੈ॥੧੮੪॥ Gurmukh Singh ed., *Sanchep Das Gur Kathā Krit Kavī Kañkañ*, 55.

Guru Gobind Singh Ji

ਤਿਨ ਕਾ ਸੁਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਭ ਗੁਰੂ ਅਨ ਸਿਰਮੌਰ॥

Tin kā sut gobiṅd siṅgh sabh gurū an siromaur.

Whose son Guru Gobind Singh Ji the chief of all the Gurus.

ਜੈਸੇ ਅਵਿਤਾਰ ਮੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਸਮਾਨਨ ਔਰ॥੧੭੭॥

Jaise avatār mai krisna samānan aur.177.

Like amongst *avatars* there is none equal to Sri Krishna.177.

ਸ੍ਰੈਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਪੀਰਨ ਤੇ ਜਿਨ ਪੀਰੀ ਹਰੀ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਅਨ ਤੇ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ਗੁਰਾਈ॥

Pīran te jin pīrī harī aru gurū an te har līnī gurāī.

Amongst Pirs, your Pirhood is blooming and amongst Guru your Guruhood is in full bloom.

ਸਾਹਿਨ ਸੌ ਪਤਿਸਾਹੀ ਹਰੀ ਅਰੁ ਮੀਰਨ ਕੀ ਜਿਨ ਮੀਰੀ ਗਵਾਈ॥

Sāhin soṅ patisāhī harī aru mīran kī jin mīrī gavāi.

As an Emperor your reign is in bloom and as a Sovereign one who is not materialistic.

ਚਾਰੇ ਹੀ ਬਰਨ ਮਿਲਾਯ ਦੀਏ ਜਿਨ ਕਾਹੂ ਮੈ ਨਾਂਹਿ ਰਹੀ ਬਿਸਨਾਈ॥

Chārau hī baran milāy dīe jin kāhū mai nāñhi rahī bisnāi.

Uniting people of all four castes, none remained outside; even the followers of Vishnu.

ਐਸੇ ਹੀ ਰੂਪ ਮੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਾਈ॥੧੭੮॥

Aise hī rūp mai gobiṅd siṅgh akāl akāl kī bāṇī japāi.178.

In this way, Guru Gobind Singh Ji recited the timeless hymns or *bani* of the Timeless One (Akal).178.

ਸੋਹਤ ਹੈ ਕਲਗੀ ਤਿਹ ਸੀਸ ਪੈ ਹੀਰਨ ਕੀ ਜੜਤੀ ਸੈ ਜੜਾਈ॥

Sohat hai kalagī tih sīs pai hīran kī jaṛaṭī sau jaṛāi.

His aigrette is beautiful on his head, studded with diamonds.

ਫੁੰਦ ਹੂੰ ਕੀ ਕਲਗੀ ਹੂੰ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਚੰਦਾ ਐਰ ਸੂਰ ਤੇ ਜੋਤਿ ਸਵਾਈ॥

Īnrad hūn kī kalagī hūn te suṅdar chaṅdā aur sūr te joti savāi.

His aigrette is more beautiful than Indra's, the light of the moon and the sun.

ਮੇਤਨ ਮਾਲ ਬਸੈ ਗਰ ਪੈ ਜੈਸੇ ਸਜਾਮ ਗਰੇ ਬਨ ਮਾਲ ਸੁਹਾਈ॥

Motan māl basai gar pai jaise syām gre ban māl suhāi.

He has a rosary of pearls around his neck, just like Krishna has a mala of flowers.

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵਤ ਹੀ ਜਿਨ ਤੀਨ ਹੂੰ ਲੋਕ ਮੈ ਕੀਨੀ ਗੁਰਾਈ॥੧੭੯॥

Gobind singh kahāvat hī jin tīn hūn lok mai kīnī gurāi.179.

The Guru in the three worlds is called Guru Gobind Singh Ji.179.

ਦੇਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਪਿਤਾ ਸ੍ਵਰਗ ਮੈ ਗਏ ਸੁਨ ਕੀਨਾ ਅਧਿਕ ਬਿਯੋਗੁ॥

Pitā svarag mai gae sun kīnā adhik biyogu.

His Father has gone to the heavens and there is great sorrow.

ਦੇਹਿਯਾਰੀ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਹੇਵਤ ਹੈ ਜਗ ਸੋਗ॥੧੮੦॥

Dehidhārī kā dharam hai hovat hai jag sog.180.

In this human birth the righteous in the world always suffer great pain.180.

ਹੇਵੈ ਐਸਾ ਸਿਖ ਮਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਿਯਾ ਸੁਨਾਯ॥

Hovai aisā sikh mam satigur kahiā sunāy.

‘Is there any Sikh of mine’, says the True Guru.

ਲੇਖ ਹਮਾਰੇ ਪਿਤਾ ਕੀ ਤਹਿ ਤੇ ਲਜਾਵੈ ਜਾਯ॥੧੮੧॥

Loth hamāre pitā kī tah te lyāvai jāy. 181.

Who will bring back the body of my Father? 181.

ਔਰ ਸਭੈ ਚੁਪ ਕਰ ਗਏ ਮਜਬੀ ਉਠਿਯਾ ਰੋਇ॥

Aur sabhai chup kar ge majbī uthiā roe.

Everybody stayed silent but a Mazbhi cried out.

ਮੈ ਹੂੰ ਉਦਮ ਕਰੋਗਾ ਹੋਈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ॥੧੮੨॥

Mai hū udma karoḡgā hoī hoī su hoī. 182.

‘I will do my best the rest I leave to whatever happens, happens!. 182.

ਮਜਬੀ ਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਰਬੁਹਾਰਨਹਾਰ॥

Majabī vahu satigurū kā bār buhār.

The Mazbhi [Baba Jivan Singh Ji Shahid] the sweeper of the True Guru.

ਤਾ ਪਰਿ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਤੁਰਿਆ ਜਨਮ ਸਵਾਰ॥੧੮੩॥

Tā par gur kirpā karī turiā janam savār. 183.

On him, the Guru has showered his blessings; he has left to (not just get Guru Teg Bahadar’s head, but to) embellish his life. 183.

ਸ੍ਰੀਯਾ॥ Svaiya. Stanza.

ਆਇਸੁ ਪਾਯ ਕੈ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਯ ਕੈ ਦਿਲੀ ਮੈ ਜਾਯ ਕੈ ਲੇਖ ਉਠਾਈ॥

Āi so pāy kai sīsu nivāyakai dilī mai jāy kai loth uṭhāī.

Receiving the Guru’s permission, bowing his head down, he went to Delhi and retrieved the corpse of the Guru.

ਦੀਨਾ ਹੈ ਰਾਂਮ ਜੀ ਮੇਲੁ ਬਨਾਯ ਕੈ ਸੋਇ ਗਈ ਹੈ ਸਬ ਹੀ ਲੁਕਾਈ॥

Dīnā hai rānm jī mel banāyakai soe gaī hai sabh hī lukāī.

This humble one was united with the Lord while all the people have gone to sleep.

ਸੋਇ ਗਏ ਰਖਵਾਰੇ ਸਭੈ ਤਿਹ ਆਂਵਨ ਕੀ ਸੁਧ ਕਾਹੂ ਨ ਪਾਈ॥

Soi gae rakhavāre sabhai ih āṅvan kī sudh kāhū na pāī.

All the guards have fallen asleep; no one is aware about the one who has arrived.

ਖੇਲ ਦੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ਸਭੈ ਗੁਰ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਕੇ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ॥੧੮੪॥

Khol dīe darvāje sabhai gur āp hī āp ko hoā sahāi. 184.

The doors have been opened; the Guru Himself has become the helper. 184.

ਬਾਧਿ ਕੈ ਪੇਟ ਉਠਾਯ ਕੈ ਸੀਸ ਪੈ ਤਯਾਗ ਬਿਲੰਬ ਕਰੀ ਉਠਿ ਯਾਈ॥

Bādh kai pot uṭhāya kai sīs pai tyāg bilamb karī uṭh dhāi.

Tying a sack and picking up the severed head, without delay, he ran from there.

ਪਾਂਉ ਧਰਾ ਜਬ ਆਯਕੈ ਬਾਹਰ ਪਾਛੈ ਤੇ ਸੇਰ ਭਯਾ ਅਧਿਕਾਈ॥

Pānu dharā jab āyakai bāhar pāchhai te sor bhayā adhikāi.

When he set his foot outside (i.e when he was far away from the place), behind him, he heard a loud noise.

ਸਾਹ ਸੁਨੀ ਇਹ ਬਾਤ ਜਬੈ ਤਿਨ ਚਾਰੇ ਹੀ ਓਰਤੇ ਫੌਜ ਦੁੜਾਈ॥

Sāh sunī ih bāt jabai tin chāro hī orate fauj duṛāi.

When the king came to know of this (that Guru Sahib's head was stolen), he ordered his army to run after the thief.

ਛੁਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਨਕੀ ਕੇਉ ਛਾਂਹਿ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਿਨ ਹੇਤ ਸਹਾਈ॥੧੮੫॥

Chhūe na sakai tin kī koū chhāñhi ko vāhigurū jin hot sahāi. 185.

They could not even touch the shadow of one that Vahiguru had protected Themselves. 185.

ਦੇਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਲੈ ਆਯਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਹਿ ਰਾਖੀ ਕੁਸਾ ਬਿਛਾਯ॥

Lai āyā satgurū peh rākhī kusā bichhāe.

He brought [the head] to the True Guru and a decorated cloth was laid out.

ਧੋਈ ਲੈਬ ਗੁਲਾਬ ਸੋ ਖੁਸੀ ਕਰੀ ਅਧਿਕਾਯ॥੧੮੬॥

Dhoī lauth gulāb soṅ khusī karī adhikāe. 186.

The head (corpse) was washed with rose, everyone was happy that. 186.

ਮਜਬੀ ਉਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ॥

Majbī ūpar satigurū aisī kirpā kīn.

The Mazhbhi had been blessed so much by the Guru.

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤਾਲ ਕੀ ਬਾਹੀ ਚਉਥੀ ਦੀਨ॥੧੮੭॥

Srī Amritsar tāl kī bāhī chauthī dīn. 187.

Satguru was so happy that he dedicated the fourth step of the sarovar of Sri Amritsar Sahib to him (the Mazbhi Sikhs). 187.

ਇਕਠਾ ਕਰ ਚੰਦਨ ਅਧਿਕ ਲੀਨੀ ਚਿਤਾ ਬਨਾਇ॥

Ikathā kar chandan adhik līnī chitā banāe.

Gathering sandalwood, and gathering more of it, they made a funeral pyre.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀਨਾ ਦਾਗ ਨਿਜ ਊਪਰ ਲੇਥ ਧਰਾਯ॥੧੮੭॥

Satgurū dīnā dāg nij ūpar loth dharāe. 188.

The cremation of the True Guru was performed His head was placed upon it. 188.

ਚੌਪਾਈ॥ chaupāī. Quatrain.

ਰਾਗੀ ਸਭ ਮਿਲ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹੀ॥

Rāgī sabh mil kīratan karahī.

The musicians of Indian classical music got together and sang *kirtan*.

ਕਥਾ ਗਰੁੜ ਕੀ ਬਿਪ ਉਚਰਈ॥

Kathā guruṛ kī bip ucharī.

A Brahmin spoke the sermon about the Garuda.

ਮਾਯਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਧਿਕ ਵਰਤਾਈ॥

Māyā satigur adhik varatāī.

The True Guru distributed much wealth.

ਦਿਜ ਨ ਰਹੀ ਪਰਵਾਹਿ ਨ ਕਾਈ॥੧੮੮॥

Dij na rahī parvāhi na kāī. 189.

While giving, he did not even care (was carefree about charity). 189.

ਸਬਦ ਭੇਟ ਪਟੰਬਰ ਦੀਨੇ॥

Sabad bheṭ patañbra dīne.

The holy word was given and robes of honour.

ਸਭ ਗਾਯਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਲੀਨੇ॥

Sabh gāyān satigur te līne.

All took wisdom from the Guru.

ਜੇ ਜੇ ਦਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇਏ॥

Jo jo dān satigurū dae.

The Guru gave in charity to all.

ਮੇ ਅਨਾਥ ਤੇ ਗਨੇ ਨ ਗਏ॥੧੯੦॥

Mo anāth te gane na gae.190.

While giving, he didn't even care!190.

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ॥

Parthame gur kī kirpā hoī.

The first blessing of the Guru that happened.

ਅਚਾਰਜ ਭੁਖਾ ਰਹਾ ਨਾ ਕੋਈ॥

Achāraj bhūkhā rahā nā koī.

That amazingly nobody remained hungry.

ਧਰਮ ਸਾਂਤਿ ਮਹਿ ਬਿੱਪ ਆਯਾਏ॥

Dharam sāntih mahi bip aghāe.

All were in the peace of dharma in a difficult time.

ਸਭਨ ਹੇਮ ਕੇ ਗਡਵੇ ਪਾਏ॥੧੯੧॥

Sabhan hem ke gaḍave pāe.191.

All are wearing ornaments of gold.191.

ਦੋਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਧਰਮ ਸਾਂਤਿ ਜਬ ਕਰ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਲ ਜਹਾਂਨ॥

Dharam sānt jab kar rahe satgur sagal jahān.

The True Guru made righteous peace in the whole world.

ਸੰਗਤ ਨਿਕਟ ਬੁਲਯਕੈ ਤਾ ਸੋ ਕਰੀ ਬਖਾਂਨ॥੧੯੨॥

Sangat nikaṭ bulāede ta so karī bakhān.192.

He called the sangat close to him to explain to them.192.

ਦੇਵੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ ਲਉ ਵੈਰੁ ਨਿਜਤਾਤ॥

Devī kī pūjā karo lao vairu nijtāt.

I will worship the Mother Goddess and avenge my Father.

ਪੰਥ ਚਲਾਉ ਆਪਨਾ ਤੈ ਤੁਮ ਜਾਨੋ ਸਾਤ॥੧੯੩॥

Panth chalāūñ āpnā tau tum jānoñ sāt.193.

Along with that, I shall start My own Panth.183.

ਐਸਾ ਪੰਥ ਚਲਾਉਗੇ ਜਾਣੈਗਾ ਸਭ ਕੇਇ॥

Aisā panth chalāūgo jāṇaigā sabh koe.

I will start such a Panth that will be known by all.

ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੇ ਚਖਨ ਮਾਹਿ ਤ੍ਰਿਣ ਹੋਇ॥੧੮੪॥

Hindū musalmānn ke chakhan māhi tarin hoe.194.

The Hindus and Muslims will be humbled [by them -literally have to eat grass].194.

ਚੜਕੈ ਗਾਵਹੁ ਦੁਹਨ ਕੇ ਸੋਇ ਨ ਸਕਹਿ ਰੈਨ॥

Chaṛkai gāvahu duhan ko soi na sakahi rainn.

Rising they will sing, the other two will not be able to sleep at night.

ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੇ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਚੈਨ॥੧੮੫॥

Hindū musalmānn ko āvai nāhī chainn.195.

The Hindus and Muslims will not feel in peace [seeing the Khalsa].195.

ਸਿਖ ਹੋਇ ਜੇ ਗੁਰੁ ਕਾ ਤਾਕੇ ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਇ॥

Sikh hoi jo gur kān tānko dukh nahī dei.

The Guru will never give His Sikh pain who becomes His.

ਰਾਮ ਭਜਨ ਜੇ ਨਰ ਕਰੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਰਹੋਇ॥੧੮੬॥

Rānm bhajan jo nar karai so sukh mānhi rahei.196.

The one who vibrates on Ram that person always remains happy.196.

ਸ੍ਰੀਯਾ॥ Svaiyā. Stanza.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਿਜ ਸਿੱਖ ਪਠਾਯ ਕੈ ਕਾਂਸੀ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਏਕੁ ਮੰਗਾਯਾ॥

Vāhigurū nij sikh paṭhāya kai kānsī te paṇḍit eku maṅgāyā.

The Wonderous Guru sent a Sikh to Benaras and requested a Pandit.

ਲਾਖ ਰੁਪੈਈਯਾ ਉਠਾਯ ਦੀਯਾ ਤਿਨਦਾਰਾ ਐ ਪੂਤਨ ਪਾਸ ਪਠਾਯਾ॥

Lākh rupaiyā uṭhāe dīyā tindārā au pūtan pās paṭhāyā.

One hundred thousand rupees was taken and given to him via his son.

ਪਰਬਤ ਮੇ ਨੈਣ ਦੇਵੀ ਕੇ ਟਿਲੇ ਪੈ ਗੁਝ ਸਥਾਨ ਅਨੂਪ ਬਨਾਯਾ॥

Parbat me nainn devī ke ṭile pai gujh sathān anūp banāyā.

On the mountain of Naina Devi at a peak, in a cave a beautiful space was created.

ਬਿਪ ਐ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇਉ ਬੈਠਿ ਕੈ ਯਾਹੀ ਮੈ ਦੇਵੀ ਕਾ ਪਾਠ ਰਚਾਯਾ॥੧੯੭॥

Bip au vāhigurū doū baiṭ kai yāhī mai devī kā pāṭh rachāyā.197.

The Guru and the Brahmin both sat and recited the prayers of the Goddess.197*.

ਸਾਲ ਕਾਂ ਰਾਖ ਅਨਾਜ ਤਹਾਂ ਅਰੁ ਸਾਲ ਕਾ ਕਾਸ੍ਹ ਆਨ ਧਰਾਯਾ॥

Sāl kān rākh anāj tahān aru sāl kā kāsṭ ān dharāyā.

A year's worth of grain was stored and dry food was piled up.

ਸਾਲ ਕਾ ਘ੍ਰਿਤ ਐ ਸਾਲ ਕੇ ਜੌ ਤਿਲ ਸੇਉ ਲੀਆ ਜੇਉ ਬਿੱਪ ਬਤਾਯਾ॥

Sāl kā gharit ao sāl ke jaoṇ til soū līā joū batāyā.

And one year's worth of ghee, barley, and sesame that the Brahmin requested.

ਬਸਤ੍ਰ ਰਾਖ ਅਪਾਰ ਤਹਾਂ ਜਲ ਪੀਵਨ ਕੇ ਇਕ ਕੂਪ ਬਨਾਯਾ॥

Basatar rākh apār tahān jal pīvan ko ik kūp banāyā.

Clothes were kept in abundance and a well was made for drinking water.

ਪੰਡਿਤ ਐ ਗੁਰ ਦੇਉ ਰਹਾ ਤਹ ਔਰ ਰਤੀਸ ਰਾਜਾ ਵਨ ਪਾਯਾਂ॥੧੯੮॥

Paṇḍit ao gur deu rahā tah aur ratīs rājā van pāyān.198.

The [clothes] were given to the Pandits and the Guru, along with kings from the forest.198.

ਯਾਗੀ ਭਏ ਮਨੁ ਸਾਰੇ ਜਹਾਨ ਤੇ ਬੈਠਿ ਕੇ ਦੇਵੀ ਕਾ ਪਾਠ ਉਚਾਰੈ॥

Yāgī bhae manu sāre jahānṅ te baiṭ ke devī kā pāṭh ūchārai.

They focused their mind on the sacred fire like the only in the world, reciting the hymns of the Goddess.

ਬੰਦ ਕਰਾਏ ਕਿਵਾਰ ਸਭ ਸਭੈ ਸੇਉ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨ ਕੋਨ ਉਘਾਰੈ॥

Baṅd karāe kivār sabh sabhai soū vāhigurū bin kaun ughārai.

Since all the doors were closed (to the entrance of the cave) then who besides Vahiguru (Guru Gobind Singh Ji) could open it?

ਘੀਉ ਸੌ ਹੋਮ ਕਰੈ ਦਿਨ ਰੈਨ ਐ ਪਾਇਕੈ ਜਉ ਤਿਲ ਕੇ ਤਹ ਜਾਰੈ॥

Ghīo soṅ hom karai din rainn au pāikai jauṅ til ke tah jārai.

Clarified butter is offered in sacrifice day and night; it flares with barley and sesame seeds.

ਹਾਥ ਨ ਸੌ ਗੁਰ ਜਉ ਤਿਲ ਪਵਤ ਐ ਮੁਖ ਸੌ ਨਿਤ ਜਾਪ ਉਚਾਰੈ॥੧੯੯॥

Hāth na soṅ gur jauṅ til pavat au mukh sau nit jāp uchārain.199.

When the sesame and barley is offered from the hand of the Guru, from His mouth he continually chants *mantra*.199.

ਕੀਨਾ ਹੈ ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਗੁਰੂ ਅਰੁ ਤੁਛ ਹੀ ਨੀਂਦ ਭਈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ॥

Kīnā hai alap ahār gurū aru tuch hī nīnd bhāi gur kerī.

The Guru eats very little food and the Guru does not sleep much.

ਏਹੁ ਉਚਾਰ ਕਰੈ ਮੁਖ ਸੋ ਜਗਮਾਤ ਸੁਨੇ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ॥

Ehu uchār karai mukh soñ jagamāt suno ik benatī merī.

Reciting such words with his mouth, ‘listen to my plea Universal Mother’.

ਮੇਰਿ ਅਨਾਥ ਸਨਾਥ ਕਰੇ ਅਬ ਯਾਹੀ ਤੇ ਕੀਨੀ ਹੈ ਸੇਵਾ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥

Mohi anāth sanāth karo ab yāhī te kīnī hai sevā mai terī.

‘I am helpless assist me now I am in Your service.’

ਚਾਹਿ ਬਸੈ ਹਮਰੇ ਰਿਦ ਮੈ ਤੁਹਿ ਚਰਨ ਨ ਦਰਸ ਕਰੋ ਇਕ ਬੇਰੀ॥੨੦੦॥

Chāhi basai hamare rid mai tuhi charan na daras karau ik berī.200.

‘Now, reside in my heart; let me see Your lotus feet even once.’200.

ਬਾਣੀ ਅਕਾਸ ਤੇ ਏਹੁ ਭਈ ਤੁਮ ਪਾਠ ਕਰੋ ਸਭ ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ॥

Bāñī akās te eh bhāi tum pāth karo sabh pūran merā.

This *bani* has come from the heavens, if you recite it then all will be completed for you by me.¹⁹

ਔਰ ਤਬੈ ਲਗ ਹੋਮ ਕਰੋ ਜਬ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੈ ਪਾਉ ਮੈ ਫੇਰਾ॥

Aur tabai lag hoim karo jab pūran hoi tau pānū mai pherā.

And then, perform the *homa* when it is complete, I shall appear for you then.

---

¹⁹ The ninth chapter of *Gurbilās Pātshāhī Dasavī* (1797) by Sukha Singh mentions how Guru Gobind Singh was reciting *Braham Kavach* and *Chaṇḍī Charitra* while performing a *havan* to make the Goddess appear at Naina Devi prior to the creation of the Khalsa: ਬ੍ਰਹਮੰ ਸੁ ਕਵਚ ਆਦਿੰ ਜੁ ਪਾਠ । ਦਿਨ ਰੈਣ ਠਾਂਢਿ ਠਾਟੰਤ ਠਾਣ । ਸਤਸੈ ਕਥਾਂਨ ਕਥਤੇ ਨਿਯਾਨ । ਜੇ ਗਿਨੈ ਸੁਧ ਬੇਦਾਨ ਜਾਨ ।20। *Braham Kavach* and other similar *bani*; would be recited day and night while standing with music; the 700 *Salokas* of the *Mārkaṇḍeya Purāṇ* [the *Chaṇḍī Charitra*] was expounded on by the Treasury[Guru Gobind Singh]; which has been carefully explained in the Vedas. ਜਿਹ ਭੁਜਾ ਆਠ ਰਾਜਤ ਅਨੂਪ । ਖਗੁ ਸੈਫ ਸਾਂਗ ਧਨੁ ਥਿਰੁ ਸਰੂਪ । It describes the Goddess, who is beautifully adorned with eight arms, whose form resides in the *Kharag* [double edged sword], *Saif* [straight sword], *Sāng* [metal Spear] and the *Dhanuk* [Bow]. Sukha Singh, *Gurbilās Pātshāhī 10* (1797), Chapter 9. Also see: ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਬੋਲੇ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਪਯਾਰੇ! ਕਾਲ ਕੋਚ ਤਨ ਪਹਿਰਨ ਕੀਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋਚ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੧੪॥ Guru Gobind Singh spoke ‘listen my beloved Khalsa. Wear the armour of Mahakal (Death) on your body and in your heart by reciting the Brahm Kavach.14. Santokh Singh, *Kavī, Gur Pratāp Sūraj Granth*, ed. Bhai Vīr Singh, Volume 6.

ਜੇ ਮਨਸਾ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਕੀ ਸੁਈ ਦੋਂਓਗੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ਮੈ ਤੇਰਾ ॥

Jo mansā tumare man kī suī deṅogī kāj savār mai terā.

Whatever desire is in your mind, I will fulfill it, I will take care of your tasks.

ਸਾਹਿਨ ਕੇ ਪਤਿਸਾਹਿਨ ਕੇ ਤੇਰੇ ਆਗੇ ਨਿਵਾਇ ਕਰਾਉਗੀ ਚੇਰਾ ॥੨੦੧॥

Sāhin ko patisāhin ko tere āge nivāi karāugī cherā.201.

Kings and Emperors will come and bow their heads before you.201.

ਕਸ੍ਰੁ ਸੋਂ ਹੋਮ ਭਯਾ ਸਭ ਪੁਰਨ ਦੇਵੀ ਕੇ ਆਵਨ ਕਾ ਭਯਾ ਬੇਲਾ ॥

Kasṭ soṅ hom bhayā sabh puran devī ke āvan kā bhayā belā.

The *homa* became difficult as the time of the Supreme Goddess's arrival was near.

ਬਿੱਪ ਉਚਾਰ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਸੋਂ ਅਬ ਹੋਤ ਹੈ ਕਾਜੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

Bip uchār kahayo mukh soṅ ab hot hai kāju tumārā suhelā.

The Brahmin said from his mouth Your tasks will be fulfilled now.

ਦੇਇ ਮਨੁਖ ਕਾਂ ਕਾਮ ਨਹੀ ਅਬ ਜਾਵਤ ਹੈ ਤੁਮ ਬੈਠੇ ਅਕੇਲਾ ॥

Doi manukh kān kām nahī ab jāvat hau tum baiṭho akelā.

This is not the work of two people; I will go you sit alone.

ਸਿੰਘ ਸਵਾਰੀ ਸੋਂ ਆਵੈਗੀ ਦੇਵੀ ਤੋਂ ਬਾਧੀਓ ਹਾਥ ਕਹਯ ਕੈ ਚੇਲਾ ॥੨੦੨॥

Siṅgh savārī soṅ āvaigī devī tau bādhīo hāth kahaya kai chelā.202.

The Goddess will come riding on a lion, She will bind Your hand like a servant.202.

ਖੇਲ ਕਿਵਾਰ ਗਯਾ ਦਿਜ ਜੋ ਤਬ ਪੀਛੇ ਤੇ ਦੇਵੀ ਸਤਾਬ ਹੀ ਆਈ ॥

Khol kivār gayā daj jau tab pīche te devī satāb hī āi.

The door of the cave was open, and the Brahmin left, as he did the Goddess came forth.

ਤੇਜੁ ਭਯਾ ਜਗਮਾਤ ਕਾ ਐਸਾ ਅਕਾਸ ਤੇ ਬੀਜੁਰੀ ਜਯੁੰ ਚਮਕਾਈ ॥

Teju bhayā jagmāt kā aisā akās te bījurī jyaṅu chamkāi.

The brilliance of the all-pervading Universal Mother was so intense, it shines like lightning from the sky.

ਸੂਰ ਗਯਾ ਛਪਿਤਾ ਛਿਨ ਮੈ ਜਬ ਦੀਨੀ ਹੈ ਈਸੁਰੀ ਆਇ ਦਿਖਾਈ ॥

Sūr gayā chhipitā chhin mai jab dīnī hai īsūrī āi dikhāi.

The sun was hidden in the shadows, when *Ishvari* came and revealed Herself.

ਕਾਂਪ ਉਠਾ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਐ ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ ਆਖਨ ਦੇਉ ਮਿਚਾਈ ॥੨੦੩॥

Kāñp uṭhā gur gobiñd siñgh au trās te ākhan doū michāi.203.

Guru Gobind Singh trembled, and in fear spoke with folded hands.203.

Guru Khalsa Panth Ji

ਦੇਹਾ॥ Dohā. Couplet.

ਤਬ ਦੇਵੀ ਮੁਖ ਸੋ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਭਉ ਨਹੀ ਕੋਇ॥

Tab devī mukh soñ kahā tum kau bhau nahī koi.

The Goddess spoke from Her mouth ‘do not be afraid.’

ਜੋ ਮਾਗੋ ਸੋ ਦੋਊ ਅਬ ਬੈਠੇ ਨਿਜ ਚਿਤ ਹੋਇ॥੨੦੪॥

Jo māgo so deñū ab baiṭho nij chit hoi.204.

‘What you ask I will grant you, sit with a concentrated mind.204

ਪੰਥ ਕਰਨ ਕੀ ਚਾਹਿ ਹੈ ਸਾਜੇ ਪੰਥ ਨਿਸੰਗ॥

Pañth karan kī cāhi hai sājo pañth nisañg.

You desire a Panth, a fearless Panth (of ‘Nihangs’) will be created.

ਕੇ ਭੂਪਤਿ ਤੁਵ ਪੰਥ ਸੋ ਕਰ ਸਾਕੈਨ ਹੀ ਜੰਗ॥੨੦੫॥

Ko bhūpati tuv pañth so kar sākain hī jañg.205.

Which King will ever defeat this Panth in battle.205.

ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਜਹਿ ਲੋ ਧਰਨ ਸਭ ਨਰ ਲੇਹੁ ਨਿਵਇ॥

Chār kuṅṭ jahi lau dharan sabh nar lehu nivai.

They will illuminate all four directions of the land; all people will bow to them.

ਯਾਗੀ ਕੋਇ ਨਰ ਹੈਗਾ ਤੋਹਿ ਮਿਲਹਿਗੇ ਆਇ॥੨੦੬॥

Yāgī koi nar haigā tohi milhige āi.206.

The pure ones will meet them and join the fold.206.

ਪ੍ਰਥਮ ਪੰਥ ਇਹੁ ਭਾਜ ਕੈ ਪਾਛੇ ਲਏ ਸੁਮਾਰਿ॥

Pratam pañth ihu bhāj kai pāchhe lae sumāri.

First, they will separate from this Panth, after they will come in abundance.

ਦੇਵ ਦੈਤ ਤੁਹਿ ਪੰਥ ਤੇ ਸਭੈ ਜਾਹਿਗੇ ਹਾਰ॥੨੦੭॥

Dev daiñt tuhi pañth te sabhai jāñhige hār.207.

The angels and demons will all lose against Your Panth.207.

ਤਿਲਕ ਕੀਆ ਤਰਵਾਰ ਸੌਂ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ ਆਪ॥

Tilak kīā taravār sauṅ māṭā devī āp.

They will put a ritual mark on the Sword, knowing it to be a form of the Goddess Herself.

ਤ੍ਰਾਸ ਜੁ ਖਾਯਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂਤੇ ਭਯਾ ਸਰਾਪ॥੨੦੮॥

Trās jo khāyā satigurū tānte bhayā sarāp.208.

Fear is taken away by the True Guru, otherwise one is cursed.208.

ਪਾਂਚ ਸੀਸ ਮਮ ਭੇਟ ਹੈਂ ਦੇਵੀ ਕੀਯਾ ਬਖਾਨ॥

Pānch sīs mam bhet haiṅ devī kīyā bakhān.

I demand five heads as an offering, 'said the Goddess.

ਦੀ ਜੋ ਅਬ ਹੀ ਇਹਾਂ ਤੇ ਤੋਂ ਹੋਵੈ ਕਲਿਆਨ॥੨੦੯॥

Dī jo ab hī ihān te tau hovai kalīān.209.

'Give me exactly this offering then only will it ensure the success of this task.'209.

ਕਠਨ ਭਈ ਗੁਰ ਕੇ ਤਬੈ ਤਹਾਂ ਸੀਸ ਨਹੀ ਕੋਇ॥

Kaṭhan bhaī gur ko tabai tahān sīs nahī koi.

The Guru replied, 'this is difficult as at present I have no heads to offer You'.

ਫਿਰ ਪਾਛੈ ਜਿਤਨੇ ਕਹੋ ਦੇਊਗਾ ਮੈ ਸੋਇ॥੨੧੦॥

phir pāchai jitane kaho deūgā mai soi.210.

Afterwards how many you wish so I will offer You.210.

ਸਵਾ ਲਾਖ ਕਾ ਬਚਨ ਕਰ ਤਹਤੇ ਗਈ ਛਪਾਯਿ॥

savā lākh kā bachan kar tahate gaī chhapāyi.

The Guru gave an oath of 125,000 and the Goddess vanished.

ਮਾਨ ਲੀਯਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਬੈ ਨਭ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜਾਯ॥੨੧੧॥

mān līyā satiguru jabai nabh māhi pragatī jāya.211.

The True Guru obeyed even after She was manifest and left.211.

ਯਾਹੀ ਤੇ ਇਸ ਪੰਥ ਮੈ ਅਬ ਲੈ ਨਾਹੀ ਸੂਖ॥

yāhī te is panth mai ab lau nāhī sūkh.

From this order there will be no peace for the Panth.

ਸਵਾ ਲਾਖ ਮਰ ਚੁਕੈ ਜਬ ਤਬ ਉਤਰੈ ਸਭ ਦੁਖ॥੨੧੨॥

savā lākh mar chūkai jab tab utarai sabh dūkh.212.

Until 125,000 are martyred then all pains will be relieved.212.

ਕੀਨਾ ਉਦਮ ਪੰਥ ਕਾ ਪੰਚ ਸਿਖ ਮੰਗਵਾਯ॥

kīnā udam pañth kā pañch sikh maṅgavāy.

The Panth made great effort and the Guru asked for Five Sikhs.

ਪਾਹੁਲ ਗੁਰ ਤਿਨ ਕੇ ਦਈ ਸਿਰ ਪਰ ਕੇਸ ਰਖਾਯ॥੨੧੩॥

pāhul gur tin ko daī sir par kes rakhāy.213.

The Guru gave them *khaṅḍe kā pāhul* and they kept their *kes*.213.

ਪੰਚ ਮੇਲ ਸੋ ਨਾਂਮਿ ਲਹੁ ਬਚਨ ਕੀਯਾ ਗੁਰੁ ਏਹੁ॥

pañch mel soṅ nānmi lahu bachan kīyā guru ehu.

The Guru gave the names of the five reprobate groups, the Guru said.

ਬੁਰੇ ਕਾਜ ਕੇ ਤਿਯਾਗ ਕੈ ਭਲਾ ਹੋਇ ਕਰ ਲੇਹੁ॥੨੧੪॥

bure kāj ko tyāg kai bhalā hoi kar lehu.214.

‘Give up bad actions, do compassionate deeds’.214.

ਪੰਚ ਮੇਲਯਹ ਕਵਨ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਕਹੋ ਸੁਨਾਇ॥

pañch melayah kavan haiṅ so bhī kahauṅ sunāi.

Who are the five reprobate groups, listen to what I say.

ਮੀਣੇ ਅਵਰ ਮਸੰਦੀਏ ਭਦੰਈਏ ਨ ਮਿਲਾਇ॥੨੧੫॥

mīṇe avar masandīye bhadaṅīye na milāi.215.

The Minas, Masands, Bhadan, you should not meet.215.²⁰

ਧੀਰਮੱਲੀਏ ਕੁੜੀਮਾਰ ਇਨ ਸੋ ਭਲਾ ਨ ਮੇਲੁ॥

dhīrmalīye kuṛīmār in soṅ bhalā na melu.

Dhirmalyas, Kurimars, it is good not the meet them.²¹

---

²⁰ ਮੀਣਾ; mīṇā, were a heretical sect of Sikhs that followed Prithi Chand (1558–April 1618), the eldest son of Guru Ram Das, after his younger brother Guru Arjan was selected by the Guru to succeed him. Masand are the old heads of Sikh communities all over India who had become corrupt. Bhadan are those who shave their heads (Brahmins).

²¹ These are schismatic sects of the Guru’s time the Dhirmalias founded by Dhir Mal, the eldest son of Baba Gurditta Ji and grandson of Guru Hargobind Ji. Dhir Mal is considered a traitor by mainstream Sikhs due to his greed for the guruship, wealth, and power. Kurimar are killers of daughters.

ਇਨ ਪਾਂਚੇ ਕਉ ਤਯਾਗ ਕੈ ਕਰਹੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੇਲ ॥੨੧੬॥

in pāncho kau tyāg kai karahu jagat mahi kel.216.

Abandoning these five, perform good deeds in the world.216.

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਪਾਹੁਲ ਗੁਰੁ ਦਈ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਤਿਨ ਸੋ ਲੀਨ ॥

jih bidh pāhul guru dāi tih bidhi tin soṅ līn.

In this way the Guru administers the initiation, in that way they imbibe it.

ਆਪੁ ਸਿਖ ਤਿਨ ਕਾ ਭਯਾ ਇਹੀ ਕਾਮ ਗੁਰ ਕੀਨ ॥੨੧੭॥

āpu sikh tin kā bhayā ihī kānm gur kīn.217.

The Guru became a disciple themselves; this is the task the Guru performed.

ਚੌਪਈ ॥ chaupāī. Quatrain.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਇਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯਾ ॥

vāhigurū ihu bachan sunāyā.

The Wonderous Guru gave this order.

ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਨਾਮੁ ਧਰਾਯਾ ॥

gurū khālsā nām dhārāyā.

This Panth I have named Guru Khalsa.

ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਤੁਮਰਾ ਹੂਆ ॥

tum mere mainṅ tumarā hūā.

You are mine I am Yours.

ਤੁਮਰਾ ਹਮਰਾ ਗੁਰੂ ਨ ਦੂਆ ॥੨੧੮॥

tumarā hamarā gurū n dūā.218.

For you and me there is no other Guru.218.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਹੋਰਿ ਪਖੰਡ ਅਨੇਕਾ ॥

kal mahi hohi pakhaṅḍ anekā.

In this Kaliyuga there is much falsehood.

ਜੇ ਮਮ ਸਿਖੰਨ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥

jo mam sikhān mānai ekā.

My Sikh will only have faith in Oneness.

ਦਾਂਮਨ ਕਰ ਕੇਉ ਭੀਤ ਨ ਚਾਵੈ ॥

dānman kar koū bhīt na chāvai.

No one should harbour fear of the judgement [of becoming Khalsa].

ਤੈ ਭੀ ਮਮ ਸਿੱਖਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ॥੨੧੯॥

tau bhī mam sikhān nahī bhāvai.219.

If they do they cannot be my Sikh.219.

ਨਿਜੁ ਅੰਗੁਰੀ ਤੇ ਦੂਧ ਚੁਆਵਹਿ ॥

nij aṅgurī te dūdh chūavahi.

Its like a baby trying to drink milk from one's finger.

ਆਪ ਆਪ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਹਿ ॥

āp āp ko gurū kahāvahi.

They call themselves their own Guru.

ਜੁ ਵਤਨ ਮੁਝ ਤੇ ਥਾਪੀ ਲੇਵਹਿ ॥

ju vatan mujh te thāpī levahi.

Those who seek my sanctuary and who want my blessing.

ਤਾਂਕੇ ਹਮ ਪੂਤ੍ਰ ਫਲ ਦੇਵਹਿ ॥੨੨੦॥

tāṅku ham pūtr phal devahi.220.

They are just like my sons and will get the same fruits of life from me.220.

ਸਿਖ ਹੋਇ ਸੇ ਮਾਨੈ ਨਾਹੀ ॥

sikh hoi so mānai nāhī.

A Sikh who does not accept:

ਬਚਨ ਮੋਹਿ ਰਾਖੇ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥

bachan mohi rākhe rid māhī.

My order and keep it within their heart.

ਜੇ ਗੁਰੁ ਤਜਾਗ ਅਵਰ ਪਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥

jo gur tyāg avar pahi jāvahi.

They who renounce the Guru and goes to others.

ਅਧਿਕ ਦੁਖ ਸੇਈ ਨਰ ਪਾਵਹਿ ॥੨੨੧॥

adhik dukh seī nar pāvahi.221.

That person has innumerable types of pain.

ਨਿਜ ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਕਾਜ ਬਿਗਾਰੈ॥

nij gur te jo kāj bigārai.

Those who ruin their own affairs by abandoning the Guru.

ਤੋ ਭੀ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰੈ॥

tau bhī gur ko nāñhi bisārai.

Even they cannot forget the Guru.

ਪਰ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜੋ ਸੋਰੈ ਕਾਮ॥

par guru te jo saurai kāñam.

But those who rely on others instead of the Guru.

ਤੋ ਭੀ ਤਾਂ ਕੇ ਲੇਇ ਨ ਨਾਮੁ॥੨੨੨॥

tau bhī tāñ ko lei na nāmu.222.

Then they do not attain the Naam (Divine Name).222.

ਪਰ ਗੁਰ ਜੈਸੇ ਪਰ ਭਰ ਤਾਰਾ॥

par gur jaise par bhar tārā.

Another Guru is a like a temporary star.

ਰਮੈ ਤੀਯ ਸੇ ਕਹੇ ਛਿਨਾਰਾ॥

ramai tīy so kaho chhinārā.

Without whom one is like a forlorn woman.

ਨਾਂ ਸੁਸਰ ਨਰ ਨ ਪਈਏ ਥਾਉ॥

nāñ susar nar na paīe thāu.

Who like the moon (who is stained) cannot find a place with a man.

ਤਿਨ ਕਾ ਕੇਉ ਲੇਤ ਨ ਨਾਉ॥੨੨੩॥

tin kā koū let na nāñū.223.

No one even says their name even.223.

ਸ੍ਰੀਯਾ॥ svaiyā. Stanza.

ਸਿਖ ਸਭੈ ਹਮਰੇ ਗੁਰ ਹੋ ਤੁਮ ਮੈ ਹੋ ਗੁਰੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ਤੁਮਾਰਾ॥

sikh sabhai hamare gur ho tum mai ho gurū jag māhi tumārā.

All Sikhs are my Guru - You are my Guru, in the world I am Yours.

ਜੇ ਕਰਿ ਹੈ ਤੁਮਰਾ ਕੇਉ ਮਾਨੇ ਕੀਯਾ ਤਿਨ ਦਰਸੁ ਹਮਾਰਾ ॥

jo kar hai tumarā koū mānau kīyā tin darasu hamārā.

Whatever you do is indeed Myself, and those that see You see Me.

ਜੇ ਤੁਮ ਮਾਂਗ ਲਹੇ ਮਿਲ ਪਾਂਚ ਸੁਈ ਕਛੁ ਹੇਇ ਨ ਲਾਗ ਹੈ ਬਾਰਾ ॥

jo tum māng laho mil pānch suī kachhu hoi na lāg hai bārā.

Whatever You ask for from the Five, you will receive it, nothing will be lacking.

ਹੈ ਅਰਦਾਸ ਮੈ ਆਇ ਰਹਾ ਫਲ ਜੋ ਕਲਿ ਮੈ ਕੇਉ ਮਾਂਗ ਨ ਹਾਰਾ ॥੨੨੪॥

hai aradās mai āi rahā phal jau kali mai koū māng na hārā.224.

My prayer is that, while remaining here in *kaliyuga* no ask of yours remains unfulfilled.224.

ਪੀਰਨ ਤੇ ਐ ਫਕੀਰਨ ਤੇ ਕੇਉ ਕਾਂਮ ਨ ਸੋਰਤ ਹੈ ਕਲਿ ਮਾਂਹੀ ॥

pīran te au phakīran te koū kānm na sorat hai kali mānhī.

They need not ask the Sufi Pirs or Hindu Fakirs to resolve their affairs in *kaliyuga*.

ਹੇਇ ਹੈ ਕਾਜ ਬਿਲੰਬ ਬਿਨਾ ਜਬ ਸਿਖਨ ਪੈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਹੀ ॥

hoi hai kāj bilañb binā jab sikhān pai aradās karāhī.

When a Sikh prays, without delay their affairs are resolved. [by me, Guru Gobind Singh].

ਭੂਪ ਬਿਦੇ ਸਪੈ ਲਾਖ ਹੀ ਬਾਰ ਜੋ ਕੂਕ ਕਰੇ ਤਬ ਦਾਦ ਨ ਪਾਹੀ ॥

bhūp bide sapai lākh hī bār jau kūk kare tab dād na pāhī.

Even if one cries to a King one hundred thousand times, they will not receive charity.

ਆਪਨੈ ਭੂਪ ਪੈ ਜਾਯ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ਦਾਦ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਕੇ ਪਲ ਮਾਹੀ ॥੨੨੫॥

āpanai bhūp pai jāy pukār hai dād milai tis ko pal māhī.225.

However, if one goes to their own King [Guru Gobind Singh] and pleads, they will receive in charity what they ask.225.

ਦੇਹਾ ॥ dohā. Couplet.

ਜੇ ਸਿਖਨ ਕੇ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਸੇ ਮੈ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ ॥

jo sikhān ko gur kahiā so mai kahā sunāi.

What was said to the Sikhs by the Guru, what I heard I have said.

ਕਵਿ ਕੰਕਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਸ ਦਬ ਲਿਹਾ ਰੈਜਾਇ ॥੨੨੬॥

kavi kañkan gur charan paras dab lihā rajjāi.226.

The poet Kankan resides in the sanctuary of the lotus feet of the Guru.226.

ਚੌਪਈ ॥ chaupāi. Quatrain.

ਤਬਤੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਇਹੁ ਕੀਨਾ ॥

tabate gurū pañth ihu kīnā.

Thus was the Guru Panth formed.

ਹੁਕਮ ਅਵਰ ਕਾ ਰਹਿਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥

hukam avar kā rahinu na dīnā.

There was no other command but this [from Akal Purakh].

ਬਾਣੀ ਕਰੀ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ॥

bāṇī karī akāl akāl.

The *bani* of Akal Akal was recited.

ਚਾਰ ਬਰਨ ਜਪਿ ਹੇਹਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨੨੭॥

chār baran japi hohi nihāl.227.

All four castes reciting it became ecstatic.

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜੁ ਕਰੇ ॥

akāl purakh kā jāpu ju kare.

Those who meditated on Akal Purakh.

ਸੇ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਸਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ॥

se nar kāl phāsi nahī paraiñ.

Those beings never had to face the noose of death.

ਤਾਂਤੇ ਕਹੀਏ ਧੰਨ ਅਕਾਲ ॥

tānte kahīe dhañ akāl.

Thus, they say blessed is Akal!

ਜਾਂਤੇ ਛੂਟ ਜਾਂਯ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨੨੮॥

jānte chhūt jānya jam jāl.228.

Thus, they are victorious over the web of death.228.

ਐਸਾ ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੂਆ ॥

aisā pañth gurū kā hūā.

This was the Panth manifest by the Guru.

ਜਾਂ ਕੇ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥

jānke samasari avaru na dūā.

There is none other like it.

ਕਾਂਨ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨਾਂਹਿ ਧਰਾਵੈ ॥

kānn kisī kī nānhi dharāvai.

There is none else who can support like this.

ਆਪ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵੈ ॥੨੨੯॥

āp khālsā gurū kahāvai.229.

They call themselves the Guru Khalsa.229.

ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

jogī sānniāsī nahī mānnai.

They do not follow the Yogis or the Sannyasis.

ਮੀਰ ਪੀਰ ਕੇ ਕੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ॥

Mīr pīr ko koū nahī jānnai.

They do not know the Rulers or the Pirs.

ਸਭੈ ਸਵਾਰ ਕਹਾਂਵਹਿ ਸਾਹੁ ॥

Sabhai savār kahānvahi sāhu.

Everyone calls them the Chief (Sardar) or King.

ਐਸਾ ਗੁਰੂ ਚਲਯਾ ਰਾਹੁ ॥੨੩੦॥

Aisā gurū chalayā rāhu.230.

This was the pathway the Guru started.230.

ਜੇਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਫਿਰਹਿ ਪਯਾਦੇ ॥

Jete jag mahi firahi pyāde.

Those tyrants that roamed the world.

ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਸੁ ਭਯਾ ਸਹਿਜਾਦੇ ॥

Tin kā nāsu bhayā sahijāde.

The son of the Guru, the Khalsa, destroyed them.

ਗਾਂਉ ਗਾਂਉ ਦਿਲੀ ਠਹਰਾਈ ॥

Gānū gānū dilī ṭaharāi.

They settled and stopped in each and every place.

ਘਰ ਘਰ ਮਹਿ ਟਕਸਾਲ ਲਵਾਈ ॥੨੩੧॥

Ghar ghar mahi ṭakasāl lavāi.231.

They taught *Gurbani* in each and every home.

ਦੇਹਾ ॥ Dohā.

ਦਸ ਰੁਦ੍ਰ ਪਾਛੇ ਭਏਹ ਨੂ ਇਕਾ ਦਸ ਜਾਨ ॥

Das rudra pāchhe bhaeh nū ikā das jān.

After the ten Rudras, there became one more known as the eleventh.

ਤਿਉ ਪੀਛੇ ਦਸ ਗੁਰ ਨਤੇ ਸਿਖ ਜਾਨ ਹਨੁਮਾਨ ॥੨੩੨॥

Tiu pīchhe das gur nate sikh jān hanumānn.232.

Similarly, behind them are ten Gurus, and the Sikhs are known as the eleventh, like Hanuman.232.

ਜੇਤਾ ਬਲੁਹਨ ਬੰਤ ਮੈ ਸੁਈ ਪੰਥ ਕੇ ਮਾਂਹਿ ॥

Jetā baluhan bañt mai suī pañth ke māñhi.

This Panth is as strong and powerful as Hanuman.

ਕਵਿ ਕੰਕਨ ਬੀਚਾਰ ਕਹੁਯਾ ਮੈ ਸੰਕਾ ਨਾਹਿ ॥੨੩੩॥

Kavi kañkan bīchār kahūyā mai sañkā nāhī.233.

The poet Kankan has contemplated this and has no doubt.233.

ਸੁਨੈ ਸਨਾਵੈ ਮਨੁ ਧਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨੰਤ ॥

Sunai sanāvai manu dharai gur kī kathā añant.

Those that listens to or reads this eternal discourse of the Guru.

ਤਾਂ ਕੇ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਕਹੈ ਬਰੇ ਬਰੇ ਮੁਹਿ ਕੰਤ ॥੨੩੪॥

Tān ko mukat sadā kahai baro baro muhi kañt.234.

That person is forever liberated, always repeating the name of Sri Vahiguru again and again.234.

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ਰਾਮ॥ Srī Vāhigurū. Rām.

Dhan Guru Panth Sahib Ji Dhan Guru Granth Sahib Ji – The 11th and 12th Guru

Vahiguru ji ka Khalsa Vahiguru ji ki fateh!

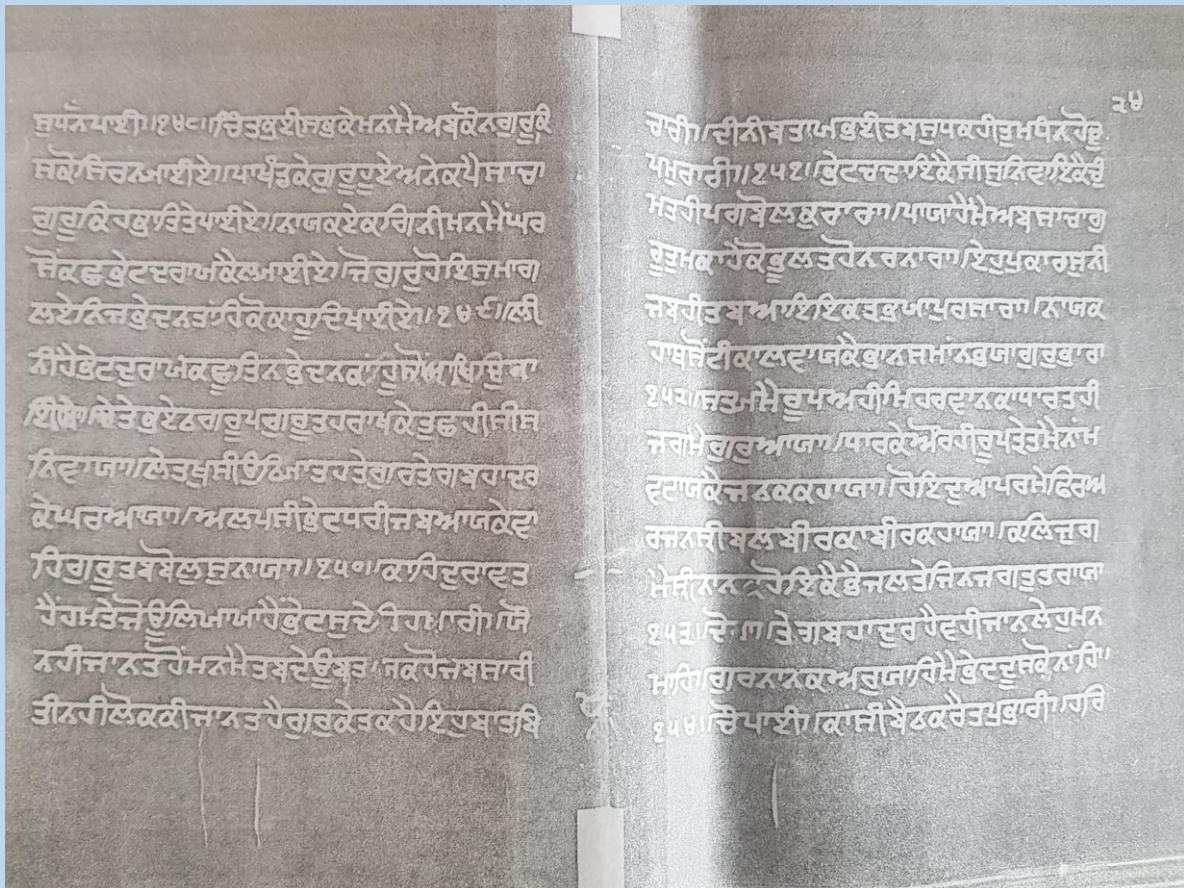
Kavi Kankan was in attendance at the Court of the Tenth Guru and composed verses in an admixture of Braj Bhasha, Persian, and Punjabi which narrates the lives of the Ten Gurus in 243 verses. Due to the events and details found in the manuscript, the *Das Gur Kathā* (A Narrative of the Ten Gurus) is from circa 1696 AD.²² The only known manuscript of this work was present in the Punjab Public Library at Lahore, and a copy was obtained for the Library of Khalsa College, Sri Amritsar, in 1956. The work deals with events up to the creation of the Khalsa and what took place during that year. This work is rarely commented upon and adds new knowledge about the Dasam Granth Sahib. In the manuscript containing this work the *rahitnāmā* of Prahlad Singh (Rai) follows, and this could prove that this *rahitnāmā* was written just after the creation of the Khalsa Panth by the Tenth Guru. As it is abridged with the Bhai Prahalad Singh *rahitnāmā*, probably due to his reference to succession of Guruship going to Guru Granth and Guru Panth; and this work only being upto that point historically speaking.

---

²² The modern date of the first Khalsa ceremony is 1699 AD. From the dates in historical sources it looks likely that this ceremony took place around 1696–1699 AD. The next text examined in this section, the Prahlad Rai *rahitnāmā* has a colophon of 1696 AD, and it records that it was said after the first Khalsa ceremony.

This makes it seem that this work was completed at the first Khalsa ceremony by the Tenth Guru.

The writer is not well versed either in Gurmukhi or Persian from how he employs vowels in both languages. Some verses are based on the poetry of the Dasam Granth Sahib, for example see verses 69-70 which are like the epic *Chaṇḍī dī Vār*.

Folio 24 a and b from the *Das Gur Kathā*²³

Little is known about Kavi Kankan other than he was a part of the Court poets of Guru Gobind Singh. He also added verses to the *Hanūmān Nāṭak* in the Guru's court, as the manuscript the Guru was given of it by Bhai Nand Lal had missing folios. There are a large number of manuscripts of this work in many collections.

It seems he was a contemporary and a Court Poet of the Sixth Guru in his *darbār* as per the verses in that section, and probably in his old age in the *darbār* of the Tenth Guru. This is

²³ *Kavī Kaṅkaṅ, Das Gur kathā*, S.H.R 1797 A, Amritsar: Khalsa College, 1699 AD, folio 24 a, b.

also according to Kirpal Singh.²⁴ Controversially, Kavi Kankan in this work says Baba Biddhi Chand changed his guise by shaving his beard – which would not go down well with many Orthodox Sikhs. It is probably why Kirpal Singh did not include this section in the print version. However, Udham Singh did the same but is still revered highly in the community. On the other hand, writing much later on, Kavi Santokh Singh writes that he tied his beard up.

The language is cryptic and has unusual spelling of Gurmukhi in places. Kirpal Singh also excises the incident concerning the Devi from his printed edition. There are also some metres that are incomplete and it seems it was a work in progress. I apologise to the readers about conjuncts in Gurmukhi as some have not come out properly, and I am also sure in the *pad ched* or splitting of words, I must have made a number of mistakes!

This earliest account by Kaṅkaṅ narrates that the Guru called a Pandit to perform a sacred fire in order to make the Devī materialize, at the summit of Naina Devī Mountain next to Anandpur Sahib. The Guru is said to sit with the Pandit and creates compositions in praise of the Devī, as the offerings are given to a *havan* (sacred fire). The Pandit is unable to make the Divine feminine manifest but the Guru succeeds by throwing all the offerings on. The Devī manifests as a blinding light, the feminine Divine tells the Guru that She will give him whatever he requests, but sacrifices are required. The Guru then says know the *shaktī* (power) of God, the Devī, as the Divine-Sword and asks for five heads.²⁵

Also please see the work by Bhai Vir Singh about the episode of the Goddess (Devi) to understand it better. I have added the discussion of this from my PhD here for the value of the reader, and also refer them to the table provided by Bhai Vir Singh in his commentary on the magnus opus of Kavi Santokh Singh – *Sūraj Prakāsh* - about this episode. I have reproduced it herein for the ease of the reader.²⁶ It is good to read Bhai Vir Singh Ji's commentary about this, and my small contribution below to make sense of this episode as per *Gurmat*.

---

²⁴ Kirpal Singh ed., Kavi Kankan, *Das Gur Kathā*, Khalsa Samachar, Amritsar, 1967, pp. 6-7.

²⁵ Kavī Kaṅkaṅ, *Das Gur Kathā*, S.H.R 1797 A, Amritsar: Khalsa College, 1699 AD, folio 29 a, verses: 197, 208. An apocryphal composition from the Dasam Granth Sahib seems to explicitly refer to this event.

²⁶ Please see Bhai Vir Singh ed., Kavi Santokh Singh, *Ritu 3 Ansu* 13, *Sūraj Prakāsh Granth*, Vol 12. Bhasha Vibhag.1993, pp. 4969 – 5027; for the respected Bhai Sahib's commentary on this episode.

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੋਵੀਂ ਪੁਸ਼ਾ ਦੇ ਨਿਖਤ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ:—

ਨਾਮ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕ੍ਰਮ	੧ ਉਚਾਨਕਾ ਜੋ ਦੋਵੀ ਪੁਸ਼ਾ ਦੀ ਦੱਸੀ ਹੈ	੨ ਦੋਵੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਹਲਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੀ।	੩ ਮੰਤਰ ਕੀਹ ਜਪਿਆ	੪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕੀਏ ਹੋਈ ਤੇ ਰੂਪ ਕੀਹ ਸੀ	੫ ਦਸਨ ਵੇਖਕੇ ਕੁਸੁ ਜੀ ਅੱਖੀ ਮੀਟੀ ਕਿ ਨਹੀਂ	੬ ਦੋਵੀ ਨੇ ਤੇਟਾ ਕੀਹ ਲਈ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ?	੭ ਦੋਵੀ ਨੀ ਸੋ ਦੇ ਗਈ	੮ ਹਵਾਨ ਅੰਤਰ ਦਾ ਸੰਸਾਰ	੯ ਹਵਾਨ ਵਿਚ ਲਗਾ ਸਮਾਂ
੧. ਮਹਿੰਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਛੰਦਾ ਭੈਈ	ਰੁਕਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਟੀ ਹੋਈ ਸੰਗਤ ਦਾ ਚੁੱਖ ਸੁਣਕੇ ਸੁਰਬੀਰਭਾ ਲਈ ਦੋਵੀ ਆਰਾਧਨ ਦੀ ਸੋਚ ਕੀਤੀ।	ਕਈ ਪੰਡਤ, ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ		ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਰ ਅਸ਼ਟ ਵ੍ਰਜੀ, ਅਨ ਹਥਕਾਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੂਰਜ ਥਾਂ ਚਮਕਦੀ ਇਸ ਆਈ।	ਪੰਡਤ ਦੇ ਪ ਮੁਰਛਾ ਖਾ ਗਏ, ਕੁਸੁ ਜੀ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਬਿਗਮੇ	ਰੋਗ ਲਗਾਇਆ ਤੇ ਭੇਟ ਦਿਤੀ ਤੇ ਰੋਗ ਭੇਟ ਮਗਰੋਂ ਕੁਛ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।	ਕੁਛ ਵਿਚ ਪੰਡਾ ਧਰ ਗਈ, ਮਗਰੋਂ ਕੁਛ ਨੰਦਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ।		
੨. ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਸ਼ਿਕਾਰੋਂ ਆਕੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵੀ ਪੁੱਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਰਣਾ ਕੀਤਾ।	ਦੱਤਾ ਨੰਦ ਉਸੇਨ ਵਾਸੀ,	ਦੋਵੀ ਦੇ ਕਈ ਨਾਮ	ਰੁਚਾਲ ਆਦਿ ਆਕੇ ਦਿੱਸੀ ਮੁੰਡ ਮਾਲਾ, ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਅੰਗ, ਭੜਤ ਕਾਲ, ਖੁਲ ਵਾਲ, ਕਾਲਾ ਰੋਗ, ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਭੁਲਵਾਰ	ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਮੀਟੀਆਂ।	ਨਾ ਭੇਟ ਮੰਗੀ ਨਾ ਰੁਕਾ ਨੇ ਕੋਈ ਆਪ ਦਿੱਤੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਤੇਟਾ ਵੇਣੇ ਦਿੱਤੇ।	ਵਰ ਦੋਕੇ ਲੰਪ। ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮੰਗੀ ਤੇ ਉਹ ਦੋ ਗਈ।	੪. ਸਾਲ। ਦਾਈ ਸਾਲ ਦਰਗਾ ਕੇਵੇਂ ਥਾਕੀ ਨੇਟੇ ਟਿਲੇ ਤੇ।	
੩. ਸੋ ਸਾਖੀ	ਪੰਥ ਮਾਨ ਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਵਤਾ ਪੁਜਾਨ ਦਾ ਵਰਣਾ ਕੀਤਾ।	ਕੋਸ਼ ਦਾਸ ਕਾਬੀ ਵਾਸੀ ਸਾਰਸੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ।	ਉਣ ਉਣ ਮੁਣ ਮੁਣ ਰੁਣ ਕੁਣ ਰੁਣ ਰੁਣ	ਸੂਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਫੱਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼। ਰੂਪ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਿਖਤਾ ਹੈ 'ਨਿਰਖੀ ਦੋਕ ਬਾਰ ਮੁਖ ਰਾਛਾ'	'ਮੀਚਨੇਨ ਉਠ ਰੁਆ ਠਾਂਠਾ'	ਦੋਵੀ ਨੇ ਆਪ ਭੇਟ ਮੰਗੀ। ਛੁਰੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਲਹੂ ਕਢ ਕੇ ਉੱਚ ਦਿੱਤੀ।	'ਫੁਰੀ'	ਪੰਥ ਰੁੱਤ ਨੰਦਾ ਵਿਚ ਅੰਤਰ।	ਦਸ ਮਹੀਨੇ
੪. ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ	ਮਹਿੰਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੀ ਹੀ ਸਾਰੀ ਉਚਾਨਕਾ ਹੈ।	ਕੋਸ਼ੇਦਾਸ ਕਾਬੀ ਨਿਵਾਸੀ ਸਾਰਸੁਣ।	ਉਪੁਲਾ	ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਈ ਤੇ ਪ੍ਰਯਾਗ ਦੀ ਚੁੱਟੀ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸ਼ਟ ਭੁਜੀ ਫੇਰ ਚੜ੍ਹੇ ਭਜੀ ਕੋਚਨ ਵੇਨੀ	ਇਕ ਵੇਰ ਦੇਖ ਭੇਟ ਮੰਗੀ ਕੁਸੁ ਜੀ ਨੇ ਨਮੋ ਕਰਦਿਆਂ ਰਰਦ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨੈਨ ਮੀਚ ਲਹੂ ਕੱਢਕੇ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਲਏ। ਕਿਹਾ ਚਾਰ ਭੇਟੋ ਤੇ ਸਿਖ ਜੋ ਸ਼ਾਹੀਦ ਹੋਣਗੇ ਸਭ ਤੋਰੀ ਭੇਟਾ ਹਨ।		ਦੋ ਸਾਖ ਦੀ ਪੁਰਨਮਾਬੀ ੧੭੫੫	੧੧ ਮਹੀਨੇ	
੫. ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਬਾ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ।	ਦੋਵੀ ਦਿਤੇ ਬ੍ਰਹਮਨ ਤੋਂ ਭੀਮ ਦੇ ਭਲ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੱਤਾ ਨੰਦ ਤੇ ਕੋਸ਼ੇਦਾਸ ਨੇ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ ਦੋਵੀ ਦਾ ਨੇ ਪੁਸ਼ਾ ਕਰਾਈ ਪਰ ਦਰਦਾਨ ਸੁਣਕੇ ਦੋਵੀ ਪ੍ਰਕਟ ਗੁਰਗਾਭ ਦੇ ਕਾਲੀਦਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦਮ ਚਾਇਆ। ਤੋਂ ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ।			ਭੇਰ ਸਵਾਰੀ। ਮੁੰਡ ਮਾਲਾ ਅਗਨ ਕੰਡ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਕਟੀ ਅੱਖਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਅੰਠ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਨ।	ਨਹੀਂ ਮੀਟੀਆਂ	ਸੰਗਤੀਆ ਸਿੰਘ* ਦੇ ਹੱਥ ਕੱਟਕੇ ਭੇਟ ਦਿੱਤੇ।	ਕ੍ਰਿਪਾਨ	ਇਕ ਸਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹਥਨ	

*ਇਹ ਭਾਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੱਸਣ ਦਾ ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਧ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣਾ ਆਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

੬. ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਮਰੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੇ ਕਿ ਕਲਜਗ ਵਿਚ ਦੋਵੀ ਪ੍ਰਕਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਕੁਸੁ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਨ ਕਰਨ ਤੇ ਉਦਮ ਕੀਤਾ। ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ:— ਆਪਣੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੇ ਪੰਥ ਦੀ ਸੰਗਠਿਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਕਟ ਕੀਤਾ।	ਚਾਰਦਿਜ	ਕੋਸ਼ੇ ਦਿਸ (ਮੁੱਖ) ਕਾਬੀ ਦਾ ਸ਼ਿਵਕੰਠ ਕਸ਼ਮੀਰੀ। ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਤੇ ਕਾਲੀ ਦਾਸ ਦੱਖਣੀ	ਪੇਟ ਚੱਲੀ ਭੁਚਾਲ ਆਇਆ, ਲੰਕੜੀਆ ਆਥਾ ਜੁਲਤ ਦੋਜ ਸੂਰਜਵਤ। ਅੰਠਥਾਹ ਮੁੰਡ ਮਾਲ, ਭਰਾਨਕ ਮੂੰਹ, ਡਾਲ ਲਾਲ ਅੱਖਾਂ ਤੁਤ ਪੁੱਤਾਂ ਨਾਲ ਆਈ।	ਨੇਤਰ ਮੀਟੇ ਵਿਚ ਨਮੋ ਕੀਤੀ	ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਚੀਚੀ ਦਾ ਲਹੂ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤੀਏ ਸਿਖ* ਦਾ ਸੀਸ ਤੇ ਹੋਰ ਚੋਟੇ ਆਦਿ ਥੀ ਭਲੀ ਗੀਤੇ।	ਫਰ ਦਿੱਤਾ ਛੋਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ	੧੭੫੪ ਦੋਤ ਮਾਸ	ਇਕ ਸਾਲ
੭. ਤਵਾਰੀਖ ਖਾਲਸਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਨੀ ਗਰਾਨ ਸਿੰਘ ਤੀਜੀ ਔਡਿਠਨ	ਭਾਬਾ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਵਾਲੀ ਹੀ ਉਚਾਨਕਾ ਹੈ ਲਗ ਪਗ।	ਕੋਸ਼ੇ ਦਾਸ, ਕਾਲੀ ਦਾਸ, ਸ਼ਿਵ ਕੰਠ, ਵਿਸ਼ਨ ਪਾਲ।		ਪੰਡਤਾਂ ਦੇ ਨੱਸ ਜਾਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਮਗਰੀ ਹਵਾਨ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਬਾ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੋਵੀ ਪ੍ਰਕਟੀ ਸਮਝਿਆ।				੧੭੫੪ ਦੋਤ	ਇਕ ਸਾਲ
੮. ਗੁਰਮਤ ਨਿਰੰਟੇ ਸਾਗਰ				ਦੋਕਾਤ ਚੈਨਕੇ ਅਕਾਲ ਦੇ ਚਰਨ ਸ਼ਰਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਪਰਮ ਸ਼ਕਤੀ ਭਗਵਤੀ ਦਾ ਆਰਾਧਨ ਕੀਤਾ।					
੯. ਗੁਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਰਜਾਤ (ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ)					ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਾਮ ਨੇਟਾਂ ਦੋਵੀ ਪਿਆ।	ਢਾਬਾ ਪੁੱਤ ਮੰਗਿਆ ਦੇਟ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਪ ਦਿੱਤਾ	ਖੰਡਾ ਦੇ ਗਈ		
੧੦. ਗੁਰਮਤ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਭਾਕਰ				ਕਾਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤਾ।				ਕਰਦ ਦੇ ਗਈ	

*ਇਹ ਭਾਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੱਸਣ ਦਾ ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਧ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣਾ ਆਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

The Grand-daughter of Bhai Vir Singh, at Bhai Balbir Singh Kendra, Dehradune.

I interviewed Mata ji, nearly twenty years ago.

Does this mean that Guru Gobind Singh was a worshipper of Chandi?

Some scholars have argued that the Devi represents the sword, this symbolism can be seen in the Dasam Granth Sahib, for example see verses like ‘*Khaṇḍā prithme sāj ke,*’ as well as *Chañḍī dī Vār*. This is also true of the Gurbilas (lit. tales of the Guru) genre of literature as given in the table by Bhai Vir Singh, above as well. The semiological meaning behind this has been explained by Mansukhani in his PhD. thesis, and later printed in *Guru Gobind Singh*, he explains that the sword represents the power of nature to crush the evil doers. In Indian mythology, nature is seen as Mother nature, a reflection of the divine, hence an illusion or *maya*.²⁷

The same line of interpretation is found in ‘*Symbolism of the Sword*’ in Bharati (1999).²⁸ That the double-edged sword (*Khaṇḍā*) is knowledge (*giān*), this is also found in the *Gurbāñī* of the first Guru in Adi Guru Granth Sahib. Therefore, the *Khaṇḍā* is a symbol of the formation,

---

²⁷ Gobind Singh Mansukhani, *Semiological Patterns in Dasam Granth*, Patiala: Punjabi University, 1975. G. S. Mansukhani, *A Study of the Sikh Scriptures*, July, 1982, p. 28.

²⁸ Bharti, A., *Dasam Granth Vich Kūḍalinī Tat*. 1999, Delhi: Shilalekh, 1998.

preservation and dissolution of material creation (*maya*).²⁹ Infact the *Chaṇḍī dī Vār* (Verse 2) states, first the *Khaṇḍā* was created, *Khaṇḍā prithme sāj ke*.³⁰ A weapon is also used to bless (*bhog*) the sacred *Karah parshad* in Sikh praxis. Here is an explicit illustration of *Degh/Tegh* meeting; or the union of *Yoga* and *Bhoga*. The three sides of the top of the *Khaṇḍā*, is the triangle (*trikon*), or *māhā mai*, the merger of *Brahma Vishnu Shiva*.³¹ In mythology the three above named demi-Gods merged their collective power to form *māhā mai*. The Sikh scholar Kanh Singh Nabha also translates *Khaṇḍā* as *māhā mai*.³² Therefore, the triangle, represents the three-fold *maya*: creation, preservation and destruction. However, it is held in the hands of the Divine, therefore the sword in the Dasam Granth Sahib ultimately represents the sword as a tool of transcendence, hence the *Khaṇḍe kī Pahul* ceremony. Therefore, the episode relayed by Kavi Kankan should be interpreted in this light, as is discussed by Bhai Vir Singh. As the sword has two sides it transcends *shiva* and *Shaktī* itself, hence we find the symbol of the *Adi Chand*.³³ Bharati argues that the *Adi Guru Granth Sahib* and *Dasam Granth Sahib* have similar themes, like *Oankar*,³⁴ and that it is not just heroic (*bir ras*) but religious (*adhyatamic*) and instead, the tale is told in symbology.³⁵ He argues that the lines closing the *Chaṇḍī dī Vār* verse, One who sings this will end reincarnation (*phir na joni aiah*) to prove his case.³⁶ He even argues that *Durga* is *Nirgun* and not *Sargun*³⁷. He argues that *Bhagauti* is the feminine divine attribute of God, furthermore the figure of the *Devi* is allegorical, that the symbols themselves represent

---

²⁹ Another type of double-edged sword is the *Kharagh*.

³⁰ *Ibid.* pp. 26–27.

³¹ *Ibid.* p. 35.

³² Kanh Singh Nabha, *Chaṇḍī dī Vār*, Punjabi translation. This also links to the invocation in the *Sarbloh Granth Sahib*.

³³ *Ibid.* p. 32 The *Adi Chand* is the *Khalsa* emblem, the sword encircled by the moon. It is also known as a *Khanda*.

³⁴ *Ibid.* p. 91.

³⁵ *Ibid.* p. 91.

³⁶ *Ibid.* p. 92.

³⁷ *Ibid.* p. 95.

this. This is quite important as Bharati gives us the tools to understand the real meaning of this tale.³⁸

The Dasam Granth Sahib in the same vein as Guru Granth Sahib continues the rejection of gods and goddesses. We see instances of this rejection by Guru Nanak Dev Ji:

ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥

The angelic beings, goddesses and gods are deluded by doubt.

(Adi Guru Granth Sahib, ang. 258)

ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ॥

The goddesses do not know the mystery.

(Adi Guru Granth Sahib, ang. 894)

The Dasam Granth Sahib contains the compositions *Chaṇḍī dī Vār*, *Chaṇḍī Charitra Ukti Bilās* and *Chaṇḍī Charitra*. In terms of their historical importance we already know that the opening lines of the *Ardās* derive from *Chaṇḍī dī Vār*. The Sikh National Anthem, ‘*Dev Shivā Bar Mohi*’ is derived from *Chaṇḍī Charitra*. There are several schools of thought on why and if Chandi plays a part in the lifetime of Guru Gobind Singh Ji.

Many of the earliest texts all refer to this *havan* (sacrificial offering) being undertaken by a Pandit to show the power and *Shaktī* of the Goddess, however after many months the Goddess did not seem to appear, so the Pandit made it known to the Guru that there must be some sacrifice to the Goddess in order for to her appear. The Guru suggested to the Pandit that it should be him as he had put so much faith in the *havan*, at this point the Pandit made his excuses and fled the *havan*. At this point there are several different interpretations as to what happened, with some saying that *Chaṇḍī* did appear and the idea being that either *Chaṇḍī* gave the Sword to the Guru or alternatively it was the sword which was to be the symbol that the Guru appropriated for the Khalsa.

---

³⁸ Ibid. p. 92.

As this story appears in many Sikh texts from 1696 the story cannot be dismissed as many scholars have done but what is important is that if the Guru was a worshipper of *Chañḍī*, we would all be paying homage to her. This however is not the case as all his compositions refer to *Bhagauti* or Sword (the power of which is manifested by various names like Chandi, Bhavani, Durga, etc). The Guru tells us in no ambiguous terms these Avatars are all subordinate to the will of God. The Guru writes,

The goddess Durga takes refuge at the feet of Eternal and abides there. *Akāl Ustati*.

The symbology of *Chañḍī* may be seen in Sikh history in various forms but the philosophy of Dasam Granth Sahib remains non-dualistic. The compositions of the Guru again reinterpret the *avatars* of the Indic traditions as a *Shaktī* of *Akāl Purakh*.

The worship of the Goddess or Devi as Supreme is the basis of *Sakta-Tantra*, and this tradition is replete with esoteric notions of sacred sound. The *Sarada-Tilaka-Tantra* and other texts of this school discuss *Om*, *mantra*, and *Nāda* in relation to *Sakta* worship and music. *Nāda-Sakti* (female sound energy) is identified with the letters of the Sanskrit alphabet said to reside in the *chakra* centers of the human body as in Kundalini-Yoga, a mystical discipline also present in Saiva and Vaisnava traditions.³⁹

A copper plate given to the Brahmin family responsible for the *havan*. Still present at Naina Devi.

---

³⁹See, Mahant Ganesha Singh, *Devī Pūjan Parhtal Arthās Dasam Gurū jī dī Devī – Pūjan de Mamale Par*.

The *Bachitra Nāṭak* is followed by three compositions of Chaṇḍī: *Chaṇḍī Charitra Ukti Bilās* in 233 verses, and *Chaṇḍī Charitra* in 262 verses, and *Chaṇḍī dī Vār* or *Vār Srī Bhagautī Jī Kī* in 55 verses.⁴⁰ The first two are referenced as chapters of the *Bachitra Nāṭak*, and are exegesis (*kathā*) from the *Mārkaṇḍeya Purāṇa*. Compositions one and two have the same style of language as the previous compositions, the *Chaṇḍī dī Vār* is written in a folk Punjabi vernacular.

Theme

The main story of the three compositions is the same, the struggle between the forces of good and those of evil, with some emphasis on different scenes and characters. Three battles are fought between demons and *Chaṇḍī* who takes to the field, after the demi-Gods get defeated and they plead to her for help. In the context of the three *Chaṇḍī* compositions, the Goddess is neither a historical or mythological figure but an attribute of the feminine Divine, the power of the Ultimate Reality. The aim of the composition is to bring victory of the inherent good in man, and make men as well as woman, aware that the inherent potential to become *Chaṇḍī* is within.⁴¹ The three stories of *Chaṇḍī* were written to infuse *vīr rasa* (warrior spirit) into the reader, to inspire a fight against tyranny, and uphold dharam. As the *Turaks* had colonialised most of India, the Tenth Guru used the stories from myth to write his political manifesto against their invasion. N. G. Kaur-Singh provides a novel angle to approach the episodes, within a feminine model. She discusses that the feminine language should not be missed. The language of the *Chaṇḍī* episodes and the Dasam Granth Sahib as an organic scripture is conveying the transcendent feminine Divine. The Sikh ritual of the *khaṇḍe dī pāhul*, the double-edged sword initiation thus employs metaphors that represent the feminine Divine qualities of the transcendent God. We must note also that Kavi Kankan writes that: ਤਿਲਕ ਕੀਆ ਤਰਵਾਰ ਸੇਂ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ ਆਪ॥ *Tilak kīā taravār sauṅ mātā devī āp*. That the Divine Sword would have the ritual mark put on it as it was seen as the embodiment of the Divine Goddess.

⁴⁰ Guru Gobind Singh, *Chaṇḍī Charitra Ukti Bilās*, Dasam Granth Sahib, pp. 74-99, *Chaṇḍī Charitra*, pp. 100-119, *Chaṇḍī dī Vār*, pp. 119-127.

⁴¹ Jodh Singh and Dharam Singh, trs., *Sri Dasam Granth Sahib (text and translation)*, Patiala: Heritage, 1999, p. x.

In the Adi Guru Granth Sahib there is a verse reciting how parables give moral character to a child.⁴² Since mankind's history started stories have been used to give faith and determination. This call to arms was not a new tradition created by the Tenth Guru. Kaur Singh points out that just like Lohgarh fortress was built to defend Sri Amritsar in the times of the Sixth Guru; we find the same occurring at Anandpur Sahib in the times of the Tenth Guru.⁴³ In this new war the Guru employs the metaphor from Indian mythology of, 'the protector of the cosmos from the threat of demons, as *Durgā* is one of the most powerful and popular deities in the Hindu religion.'⁴⁴ She has the combined powers of all the male Gods. She has other names like *Kālī*, *Chaṇḍī*, *Chamuṇḍa*, *Bhadrākālī*,⁴⁵ she fights against the demons: *Locan*, *Chaṇḍ*, *Muṇḍ*, *Rakatbīj*, *Nisumbh*, and *Sumbh*.⁴⁶ Nowhere does the Guru profess to be a devotee in any of the *Chaṇḍī* compositions. Kaur Singh contextualizes the *Chaṇḍī* episodes, that in his recalling of *Durgā*, 'the Guru posits her as a literary metaphor, validating the female experience in the society, aesthetics, and religion of Sikhs.' This recalling is not invoking, nor is it worship that is central to the original *Markaṇḍeya Purān*.⁴⁷ The invocations in the *Chaṇḍī Charitra* by the Guru give testimony to this: [Akāl Purakh] 'Thou art the same Chandika, who ferries across people; Thou art the redeemer of the earth and destroyer of the demons.'⁴⁸ It is clear that the invocations in the *Chaṇḍī* compositions are addressed to Akāl, as a continuation of the formula found in the *mūl mantra*, within the *rahit* given at the *Amrit Sañchār*.⁴⁹ The *Chaṇḍī dī Vār* narrates that *Brahmā*, *Viṣṇū* and *Shivā* are the play of God, and that 'God you have created

---

⁴² Adi Guru Granth Sahib, p. 951, verse: 1.

⁴³ N. G. Kaur Singh, *The Feminine Principle in the Sikh Vision of the Transcendent*, Cambridge University Press, p. 119.

⁴⁴ Ibid., p.121.

⁴⁵ Ibid., p.122.

⁴⁶ Ibid., The slaying of the same demons is in *Akāl Ustati*, verses: 211-230.

⁴⁷ Ibid., p. 123.

⁴⁸ Guru Gobind Singh, *Chaṇḍī Charitra*, Dasam Granth Sahib, p. 74, verse 4. S. S. Kohli, Dasam Granth Sahib, 2003, p. 172. Kohli fails to recognise the *Nirguna Bhaktī* in the invocation.

⁴⁹ N. G. Kaur Singh, *The Feminine Principle in the Sikh Vision of the Transcendent*, Cambridge University Press, p. 123. Early Sikh *rahitnāme* like the code of Bhai Daya Singh clearly gives the injunction to reject the worship of demi-Gods.

Durgā to destroy the demons,' Verse 2. The heroic exploits of *Durgā* are there to induce valor and fearlessness into the reader.

The tradition of the *Vār* started with bards in the times of the Sixth Guru, with also the famous *Vārā Bhai Gurdās* from the reign of the Fifth Guru, it is no surprise that *Chaṇḍī dī Vār* is also a ballad.⁵⁰ The original Sanskrit contained 700 cantos, the synopsis of which is narrated by the Guru, editing out the invocation to the Goddess by the Gods.⁵¹ In fact the Guru does not wish to create a belief around this myth, therefore it is written as a *bilās* (tales) or story (*kathā*). Muller states that 'mythology is history changed into fable or fable represented as history.' Therefore, this myth has been employed by the Guru to direct the Khalsa with myths that were common at the time.⁵² The Guru chooses this myth out of many from Jain, Buddhist, Islamic, and Hindu scriptures. The reason it was chosen was because *Durgā* is an exception. *Durgā* is independent un-married and powerful. *Durgā* herself pays homage to *Akāl Purakh*.⁵³ In fact the Gods ask her for help, and she replies 'do not worry at all.'⁵⁴ In battle she gives birth to the terrible *Kalī* who acts as a purifier.⁵⁵ The three traits of birth, death, and creation are in *Durgā* hence why the Guru employs her as a metaphorical figure.⁵⁶

The Sikh general Mai Bhago comes to mind, could these tales not have inspired her? The feminine Divine that had been degraded, was re-installed by the Guru as something tangible and present in all, with the aim to evoke heroism. Many times the martial rhythms also encompass beauty of the Goddess.⁵⁷ The erotic elements that have been heavily criticized in the *Charitropakhyān* actually take birth from the earlier compositions, like in the *Akāl Ustati*

---

⁵⁰ Ibid., p.125. The chivalrous code was present from the times of the Sixth Guru see Michael Nijhawan (2006).

⁵¹ N. G. Kaur-Singh, *The Feminine Principle in the Sikh Vision of the Transcendent*, Cambridge University Press, p. 126.

⁵² Ibid., p.127

⁵³ Ibid., p.128

⁵⁴ Ibid., p.129

⁵⁵ Ibid., p.130

⁵⁶ Ibid., p.130

⁵⁷ Ibid., p.132

where we find the first descriptions of the female form.⁵⁸

Invocations and nom de plume

We find an invocation of *Sri Bhagautī ji Sahai*: may the Divine-Sword God protect.⁵⁹

The invocation is the same as *Jāp Sāhib* while some manuscripts have the second half of the Khalsa invocation. The *Vār Srī Bhagautī Jī Kī* composition is also known as *Vār Durgā kī*, and *Chanḍī dī Vār*. In the oldest extant manuscript, it begins with *Ath Vār Durgā kī*. The author is given as ‘the Tenth Sovereign’ in all three compositions.

In the forward of the *Srī Gur Panth Parkāsh (The Rise of the Holy Guru Panth)*, Dhillion discusses the differences between manuscripts of this scripture, but asserts that the differences may not be deliberate.⁶⁰ However, Bhai Vīr Singh who edited the *Sri Gur Panth Parkāsh* himself admits that the text needed corrections.⁶¹ He claims to have done his best to correct the manuscript and create the modern text.⁶² This was confirmed when I read the dissertation *Editing of the Panth Parkāsh*, by H. S. Chopra. Chopra states that, ‘on comparing the published text by Bhai Sahib with MS no.797 of Panjab University, Chandigarh and MS no.276 of Guru Nanak Dev University, Amritsar one has the impression that Bhai Vīr Singh has greatly changed the text.’⁶³ A feature of later seventeenth- and eighteenth-century texts is the episode of the manifestation of the Devī (Goddess), this has also been excluded. The incident is in the *Navīn Panth Parkāsh* (1880) by Giānī Gian Singh, who used the older (*Prachīn*) *Panth Parkāsh* by Bhangū as his source. However, in Bhai Vīr Singh’s edition the episode has been deleted. All the extant manuscripts of the *Panth Parkāsh* by Bhangū contain this *adiyai* consisting of twenty-four lines.⁶⁴ The Singh Sabha scholars had concerns with any literature or praxis considered to be ‘Hindu’. The Singh Sabha has seen it as an anathema and a misrepresentation that has been added into Sikh hagiographies.⁶⁵ It was later edited out of the

---

⁵⁸ Ibid., p.134-149.

⁵⁹ The word *Bhagautī* is feminine and symbolises the *Shaktī* or power of God. In Indian metaphysics this is considered feminine, like Mother Nature.

⁶⁰ Rattan Singh Bhangū, *Srī Gur Panth Parkāsh*, ed. B. S. Dhillion, Amritsar: Singh Bros, 2004, pp. k-l.

⁶¹ Rattan Singh Bhangū, *Prachīn Panth Parkāsh*, Amritsar: Wazir Hind Press, ed. Bhai Vīr Singh, 1952, p. 2.

⁶² Ibid., p. 3.

⁶³ H. S. Chopra, *Editing of the Panth Parkash*, Amritsar: Guru Nanak Dev ji University, 1990, unpublished dissertation, pp. xxvi – xxvii.

⁶⁴ Ibid., pp. xxv – xxxiv.

⁶⁵ Santokh Singh, *Kavī, Gur Pratāp Sūraj Granth*, ed. Bhai Vīr Singh, Volume 12, pp. 4969-5032. Bhai Vīr Singh refutes this incident with theological argument and comparative discussion of history.

Pan̄th Parkāsh of Rattan Singh by Bhai Vīr Singh as well as other hagiographies, including works by Bhai Manī Singh.⁶⁶ A detailed account of it is in the *Suraj Parkāsh* of Kavi Santokh Singh. This incident is also in the earlier *Chaupā Singh Rahitnāmā* (1700). We find this episode in nearly all the extant hagiographic accounts of the Guru. This narrative obviously finds a place in one of the earliest accounts by Kankan (1696). Most scholars of today would argue that: ‘Certain factual errors such as ascription to Gurū Gobind Singh worship of the goddess Durgā have also crept into the work.’⁶⁷

In some early accounts there are references to the apocrypha in relation to this incident, an example is Kuir Singh (1751). The author writes that in the Devī becoming manifest, metres (*chand*) of the Devī were perfected.⁶⁸ Then he employs the terms used in the *Ugradantī* in his own narration.⁶⁹ Even more explicit is his use of the ending of the *Ugradantī* that these metres are very pure (perfected).⁷⁰ The author writes that songs of the *charitra* of the Devī were made.⁷¹ Furthermore there is an explicit relationship of the metres expressing the greatness of the Devī, the Divine feminine, and some sections in the *Akāl ustati*.⁷²

In the *Bansāvalīnāmā* (1769) before Kesar Singh introduces the subject, he asks the Sikhs not to get angry.⁷³ He then quotes heavily from the beginning of the *Ugradantī*.⁷⁴ In the penultimate and last quotation of the *Ugradantī* he quotes the verse narrating the Khalsa as the third way. He states that the Panth was started by a favour (*Var*) from the Devī.⁷⁵ Chibbar writes that the favour was the *bānī*, that the Divine Mother (*Devī Mātā*) gave a gift in favour of the Panth (*bānī–var vācā*).⁷⁶ The reason was to destroy the *Turaks* (invading Moghuls), and he

---

⁶⁶ H. S. Chopra, *Editing of the Panth Parkash*, Amritsar: Guru Nanak Dev jī University, 1990, unpublished dissertation.

⁶⁷ Harbans Singh, ed. *Encyclopaedia of Sikhism*, vol 1, Patiala: Punjabi University, 1992, pp. 532-533.

⁶⁸ Kuir Singh, *Gurbilās Patāshāhī 10*, ed. S. S. ‘Ashok’, Patiala: Punjabi University, p. 91.

⁶⁹ Compare this with *Ugradantī*, verses: 9-11.

⁷⁰ *Ugradantī*, verse: 6.

⁷¹ Kuir Singh, *Gurbilās Patāshāhī 10*, ed. S. S. ‘Ashok’, p. 96, verse: 51.

⁷² *Ibid.*, p. 102. Verses: 110 -111. See *Akāl ustati* verses.

⁷³ Kesar Singh Chibbar, *Bhāi Kesar Singh Chibbar krit Bansāvalīnāmā dasi pātashāhū kā*, Ed. Rai Jasbir Singh, Amritsar: Guru Nanak Dev jī University, 2001, p. 173, verse: 405. The subject must have been as controversial as it is now.

⁷⁴ In verses: 406-416, 418-28, 437-447, and 460-470.

⁷⁵ *Ibid.* Verse: 417.

⁷⁶ *Ibid.* p. 174, verse: 429.

gives Banda Bahadur as an example of how the *Shaktī* destroyed the *Turaks* through him.⁷⁷ He connects the defeat of the *Turaks* in battle, with a line from *Kabiyo Bāch Benatī Chaupai* (*sakal malech kāro ran ghatā*).⁷⁸ He then quotes the *Charitrapakhyān* that a Singh should ‘not dream of any women other than your own wife.’⁷⁹

Sarūp Dās Bhallā (1776) in *Mahimā Prakāsh* provides a narration with a related theme of praxis. He states that *Chaṇḍī* is synonymous with the double-edged sword, like in most of the previous texts.⁸⁰ In his version of events the miracle only takes place in front of the Guru and a *Kirpān* is left, therefore the emphasis is the aim of the *Pāhul*, which was to invoke *chatrī* actions. In verse forty he says the *Khaṇḍā* is equal to the *Devī*.⁸¹

The *Bhagat Ratnāvalī* (1721) said to be a narrative of the *Vārā Bhai Gurdās* expounded by Bhai Manī Singh. It contains references to the apocrypha composition the *Bhagautī Astotra*, in connection to the incident with the *Devī*.⁸² This book contains many references to the Dasam Granth Sahib and states that its *bānī* is both worldly and devotional. Within this work is the dialogue of a Sikh in the *sangat*, who asks Bhai Manī Singh the meaning behind the *Charitropakhyān* and the Dasam Granth Sahib. Bhai Manī Singh replies that the scripture of the Tenth Guru is ‘*yudh mai bānī, giān mai bānī, amrit mai bānī, charitra mai bānī*’, that the Dasam Granth Sahib ‘is the utterance for war, for knowledge and spirituality, and the strategies

⁷⁷ Ibid. p. 177, verses (11:12-13, 12:1) and 471-472: Narrating the murders committed by the *Turaks*, the author divides the killings of the Gurus and their progeny from those of Banda Singh. He concedes that some Sikhs viewed Banda Singh as the 11th Guru. Chibbar defines Banda Singh as an immortal being, and not a Guru. However, Kesar Singh narrates that after the ascension of the Tenth Guru, the *Sangat* went to Banda Singh.

⁷⁸ Ibid. p. 150, Guru Gobind Singh, *Charitrapakhyān*, Dasam Granth Sahib, p. 1387. See Appendix: Translations 3. The *Kabiyo Bach Benatī Chaupāi*.

⁷⁹ Ibid. p. 178, Guru Gobind Singh, *Charitrapakhyān*, Dasam Granth Sahib, p. 842.

⁸⁰ Sarūp Dās Bhallā, *Mahimā Prakāsh* (2 vols), Vol. II, eds. Gobind Singh Lamba and Khazan Singh, Patiala: Bhāshā Vibhāg, 1971. Story 17.

⁸¹ Ibid. p. 832-870, verses: 1-14, 6-63, 279, 1-3 282, 1-38 8, 1-24 334, 1-10 354, 1-69 423, 1-12 435, 1-25 460, 1-8. This is also in Guru Gobind Singh, *Chaṇḍī dī Vār*, Dasam Granth Sahib, p. 127, verse: 2.

⁸² Bhai Manī Singh, *Sikhān dī Bhagatmālā*, ed. Trilochan Singh Bedi, Patiala: Punjabi University, 1994, p. 146. Story 157.

for the secular world'. This would resonate with the military and mystical initiation of the double-edged sword.⁸³

After the incident Kankan narrates the Guru 'inspired the *bāṇī* of *Akāl Akāl* to be repeated,⁸⁴ then the *bāṇī* of *Akāl Akāl* was repeated by the Khalsa Panth.'⁸⁵ This term is not used in the narrative for any of the other Gurus. It is probably in reference to the Tenth Guru's own compositions, which have the word *Akāl* repeated within them. Additionally, Kankan narrates the Khalsa is distinct from the Hindus and Muslims, like in the *Ugradantī* meta-narrative of Khalsa.⁸⁶

As previously narrated, there were copper plates commissioned by the Tenth Guru. Another plate is located at the temple of Naina Devī, as seen earlier, and bears the inscriptions of the Tenth Guru. The presentation of the plate is recorded in the eighteenth-century text the *Sudharam Mārag Granth* it states that the Guru visited the temple and bestowed the plate on the custodian Bhadiā.⁸⁷ He was the head priest undertaking the *havan* and the Guru paid him 100,000 rupees. Bhadiā requested to the Guru that 'this kind of money will not stay with me. Please give me more than just a payment that my family and Sikhs will worship and treasure for a long time to come.' The Guru requested that on a copper plate a *Hukam* or order to be written. The writing is in the style that we see in the *hukamnāmās* of the Guru and also in the *Khās patre* of the Dasam Granth Sahib. This style of writing is known as the *shikasta* style of writing.⁸⁸

---

⁸³ Ibid., pp. 151-153. Story 158. States that the *bāṇī* of Adi Guru Granth Sahib is for devotion while Dasam Granth Sahib is for war.

⁸⁴ Kāvī Kankaṅ, *Das Gur kathā*, S.H.R 1797 A, Amritsar: Khalsa College, 1699 AD, folio 26b: *akāla akāla kī bāṇī japāī*.

⁸⁵ Ibid., folio 31b: *bāṇī karī akāla akāla*.

⁸⁶ Ibid., folio 28a. As this account is from the Court it is very significant. It is also in a different style to any of the material in the Dasam Granth Sahib. In the manuscript follows the *rahitnāmā* of Prahlad Rai as discussed later in this, this clearly proves this *rahitnāmā* was written just after the creation of the Khalsa Panth by the Tenth Guru. Ibid., f. 32a-35a. His brief creation of the Khalsa is on f. 29a.

⁸⁷ The text is probably from the late eighteenth century. See Sant Sampuran Singh Nirmala, *Sudharam Mārag Granth*, n.d., p. 41.

⁸⁸ This tradition was not continued by the wives of Guru Gobind Singh or his followers...

This brief introduction of artefacts related to the history of the Tenth Guru shows clearly the relation to this incident. In my view, the Brahmins said it was not possible that the Devi could be manifest in *Kaliyug* but the Guru achieved it and redefined this power as the Divine-Sword, as the real meaning. With the connection to sacrifice. This is the meaning of this whole episode in my opinion. We have to look at it in the cultural context of that area and time, even now some people would have strong feelings against it.

Bibliography

Adi Guru Granth Sahib Ji

Bhai Manī Singh, *Sikhān dī Bhagatmālā*, ed. Trilochan Singh Bedi, Patiala: Punjabi University, 1994

Bharti, A., *Dasam Granth Vich Kuṅḍalinī Tat*. 1999, Delhi: Shilalekh, 1998.

Bhagvad Purana

Das Gur Kathā, S.H.R.: 1797 - A copy from Public Library Lahore, Sri Amritsar Sahib, Khalsa College.

Das Gur Kathā, commentary, Prof. Kirpal Singh, Khalsa Samachar, Sri Amrisar Sahib, 1967.

Dasam Guru Granth Sahib Ji

Gobind Singh Mansukhani, *Semiological Patterns in Dasam Granth*, Patiala: Punjabi University, 1975.

G. S. Mansukhani, *A Study of the Sikh Scriptures*, July, 1982.

Gurbilās Pātishāhi 10, Bhai Sukha Singh, 1797 AD.

Harbans Singh, ed. *Encyclopaedia of Sikhism*, Patiala: Punjabi University, 1992

H. S. Chopra, *Editing of the Panth Parkash*, Amritsar: Guru Nanak Dev jī University, 1990, unpublished dissertation.

Jodh Singh and Dharam Singh, trs., *Sri Dasam Granth Sahib (text and translation)*, Patiala: Heritage, 1999

Kesar Singh Chibbar, *Bhāi Kesar Singh Chibbar krit Bansāvalināmā dasi pātashāhū kā*, Ed. Rai Jasbir Singh, Amritsar: Guru Nanak Dev jī University, 2001

Kirpal Singh ed., Kavi Kankan, *Das Gur Kathā*, Khalsa Samachar, Amritsar, 1967

Kuir Singh, *Gurbilās Patāshāhī 10*, ed. S. S. 'Ashok', Patiala: Punjabi University

Mahān Kosh, Kahn Singh Nabha.

Mahant Ganesha Singh, *Devī Pūjan Paṛhtal Arthās Dasam Gurū jī dī Devī – Pūjan de Mamale Par*.

N. G. Kaur-Singh, *The Feminine Principle in the Sikh Vision of the Transcendent*, Cambridge University Press

Prahlād Rai Rahitnāmā, S.H.R.: 1797 - A copy from Public Library Lahore, Sri Amritsar Sahib, Khalsa College.

Rattan Singh Bhangū, *Srī Gur Pañth Parkāsh*, ed. B. S. Dhillion, Amritsar: Singh Bros, 2004

Rattan Singh Bhangū, *Prachīn Pañth Parkāsh*, Amritsar: Wazir Hind Press, ed. Bhai Vīr Singh, 1952

Sarūp Dās Bhallā, *Mahimā Prakāsh* (2 vols), Vol. II, eds. Gobind Singh Lamba and Khazan Singh, Patiala: Bhāshā Vibhāg, 1971

Santokh Singh, *Kavī, Gur Pratāp Sūraj Granth*, ed. Bhai Vīr Singh, Volume 12
Khalsa College Manuscript